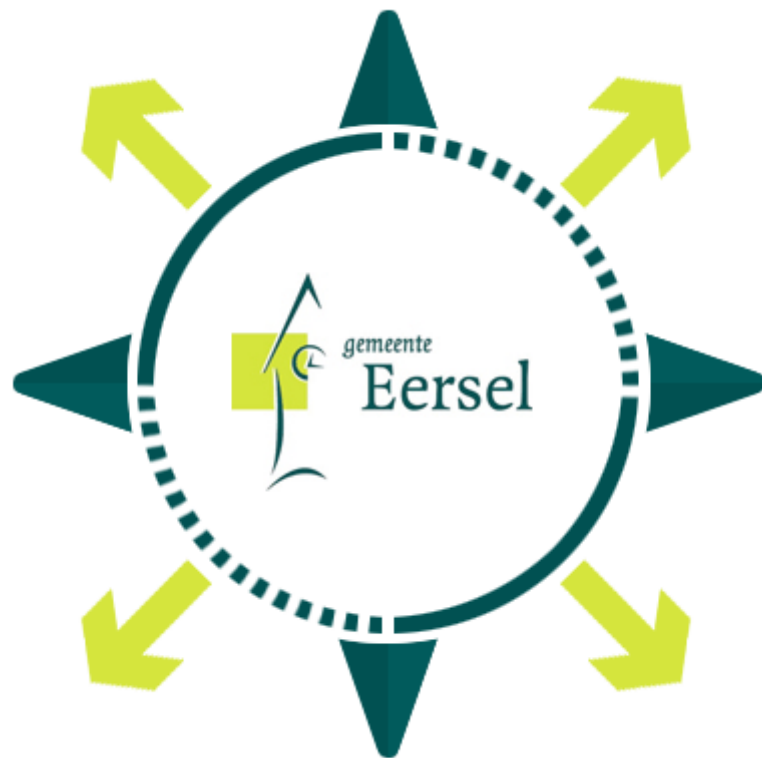

Handhaven, wanneer, waarmee, hoe?

Handhaven, wanneer, waarmee, hoe?

Naam: Ronald Schrijver
Studentnr: 9952732
Stageverlener: gemeente Eersel
Stagementor: dhr. P.M.H.M. Bakermans
School: Juridische Hogeschool Avans-Fontys
Locatie: 's-Hertogenbosch
1e afstudeerdocent: Dhr. W. Struijlaart
2e afstudeerdocent: Mevr. T. Wielders
Stageperiode: 07/09/2009- 11/12/2009
Datum oplevering: 05/01/2010

Voorwoord

Voor u ligt mijn afstudeerscriptie, geschreven ter afronding van de opleiding HBO-Rechten aan de Juridische Hogeschool Avans-Fontys. Het document is geschreven tijdens mijn afstudeerstage bij de gemeente Eersel, Team handhaving, in opdracht van dhr. mr. P.M.H.M. Bakermans.

Deze afstudeerperiode is voorbij gevlogen. Veel leuke en moeilijke momenten zijn gepasseerd, met als resultaat deze scriptie. Ik hoop dat het resultaat een bruikbare toevoeging is voor de gemeente Eersel en mij mijn fel begeerde diploma oplevert. Dat zou een afsluiting betekenen van een mooie studieperiode aan de Juridische Hogeschool Avans-Fontys in Den Bosch.

Ik wil graag een aantal personen bedanken die belangrijk voor me zijn geweest bij het afstuderen:

Allereerst wil ik de heer P.M.H.M. Bakermans bedanken voor de goede steun en begeleiding gedurende het afstudeerproces. Ik kon altijd bij hem terecht met vragen of problemen. Daarnaast wil ik de andere collega's bedanken voor de leuke tijd die ik heb gehad op het afstudeeradres. Hierbij wil ik in het bijzonder de volgende personen bedanken: mevrouw A. van Houten, mevrouw S. van den Bogaard, de heer R. van Bussel, de heer F. van Geel, de heer B. Tholen en de heer H. Raaijmakers. Al deze mensen hebben ervoor gezorgd dat ik me vanaf de eerste dag thuis heb gevoeld.

Ten slotte wil ik de heer Struijlaart bedanken. Deze afstudeerperiode is niet altijd makkelijk geweest en de heer Struijlaart heeft me de goede richting in gestuurd toen dat nodig was. Daarnaast was zijn scherpe en stimulerende wijze van becommentariëren een extra motivatie om tot de scriptie te komen die er nu ligt.

Bij dezen mijn afstudeerscriptie!

Ronald Schrijver
Nuenen, januari 2010

Samenvatting

In dit onderzoek wordt een tweetal maatschappelijke problemen behandeld, namelijk de overlast in de openbare ruimte en de hoge administratieve lastendruk. Om deze twee problemen te ondervangen heeft het kabinet een aantal middelen en instrumenten ontwikkelt die ingezet kunnen worden om deze problemen te reduceren. Deze oplossingen worden vertaald in richtlijnen en handreikingen voor decentrale overheden, zoals gemeenten. Van gemeenten wordt vervolgens verwacht dat zij de aangedragen oplossingen in hun beleid doorvoeren.

De handreikingen en richtlijnen die worden gebruikt, zijn vaak zo gemaakt dat alleen alle noodzakelijke informatie wordt geleverd. Er valt echter te betwisten of alle gewenste informatie voorhanden is. Om die reden worden de door de overheid geleverde oplossingen in dit onderzoek ontleed, zodat zoveel mogelijk eigenschappen en keuzemogelijkheden inzichtelijk worden. Op die manier wordt het voor de gemeente makkelijker om gerichte en onderbouwde beleidskeuzes te maken.

Een van de problemen waar de overheid oplossingen voor biedt is de overlast in de openbare ruimte. De overheid vindt dat de gemeenten een bijzondere verantwoordelijkheid en een zelfstandige rol hebben bij het verbeteren van de veiligheidssituatie die gestalte krijgt op lokaal en wijkniveau, in de woon- en leefomgeving van de burger. Daarom is er een tweetal instrumenten ontwikkeld, die door de gemeente kunnen worden ingezet bij de bestrijding van deze overlast. Deze handhavingsmogelijkheden moeten de gemeentelijke handhaving versterken ten opzichte van het huidige beleid.

Op dit moment wordt de overlast in de openbare ruimte aangepakt door de politie. Opsporingsambtenaren van de politie die een overtreding waarnemen, kunnen de verdachte een (politie)transactie aanbieden. Wanneer de verdachte de transactie accepteert is verdere vervolging uitgesloten. Als de verdachte de transactie niet accepteert, zal het openbaar ministerie de verdachte moeten dagvaarden om deze te vervolgen.

Met de wet OM-afdoening wordt op ten duur de huidige transactiepraktijk vervangen. Net als bij de politietransactie kan een opsporingsambtenaar van de politie bij het constateren van een overtreding een verdachte voor een beperkt aantal feiten een beperkte boete opleggen in de vorm van een politiestrafbeschikking. Een wezenlijk verschil is dat boete wordt opgelegd; dat betekend dat als de verdachte geen actie onderneemt, de boete kan worden geïncasseerd. De verdachte moet actie ondernemen (in verzet komen) wanneer hij de boete niet wilt betalen. Naast de politiestrafbeschikking bestaat er ook een bestuurlijke strafbeschikking. Dit is een nieuw strafrechtelijk instrument, waarmee bestuursorganen de mogelijkheid wordt geboden om de aanpak van overlast in de openbare ruimte in eigen handen te nemen. Wanneer een gemeente hiervoor kiest, wordt zij 24 uur per dag verantwoordelijk voor de aanpak van de overlast in de openbare ruimte. Wanneer een buitengewoon opsporingsambtenaar een bestuurlijke strafbeschikking uitvaardigt, wordt deze door het bestuursorgaan naar het Centraal Justitieel incasso bureau gestuurd. Deze verwerkt de strafbeschikking en verzorgt de incasso. Wanneer een verdachte in verzet komt, wordt dit afgehandeld door het Openbaar Ministerie. Het bestuursorgaan ontvangt een vergoeding per proces-verbaal.

De gemeente kan ook kiezen om de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte in te voeren. Dit instrument is de bestuursrechtelijke tegenhanger van de bestuurlijke strafbeschikking. Wanneer een gemeente kiest voor de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte, is zij net als bij de bestuurlijke strafbeschikking 24 uur per dag verantwoordelijk voor de aanpak van overlast in de openbare ruimte. Zij kan ook zelf bepalen waar de nadruk ligt.

Wat dat betreft lijkt de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte sterk op de bestuurlijke strafbeschikking. Een toezichthouder die tevens buitengewoon opsporingsambtenaar is kan de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte uitreiken. De boete wordt verwerkt door het bestuursorgaan en deze verzorgt zelf ook de incasso. Wanneer een verdachte bezwaar aantekent tegen de boete, wordt dit door het bestuursorgaan zelf behandeld. De inkomsten uit de boeten zijn volledig voor de gemeente, mede doordat het bestuursorgaan veel kosten moet maken om doormiddel van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte te handhaven.

De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de bestuurlijke strafbeschikking zijn twee instrumenten die sterk op elkaar lijken. Om een keuze te maken tussen een van de twee instrumenten moeten er een aantal zaken goed in de gaten gehouden worden. Allereerst is het van belang om te onderzoeken of het noodzakelijk is dat de gemeente de handhaving van overlast in de openbare ruimte voor haar rekening neemt. Zijn er veel klachten over overlast? Hoeveel overtredingen worden er op dit moment afgedaan door de politie? Wat zijn de speerpunten van de gemeente op het gebied van handhaving? Wanneer een gemeente het niet nodig acht om de handhaving van overlast in de openbare ruimte te versterken, kan zij de huidige (politie)transactiepraktijk behouden. Wanneer een gemeente wel kiest om een van de twee instrumenten in te zetten, moet er rekening worden gehouden met de procedurele verschillen tussen de twee instrumenten. Zo wordt de incasso en de rechtsbescherming bij de bestuurlijke strafbeschikking door het Centraal Justitieel Incasso Bureau en het Openbaar Ministerie geregeld. Bij de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte ligt dit in handen van de gemeente. Vooral voor kleinere gemeente kan dit tot hoge lasten leiden die niet worden gedekt door de inkomsten uit de boeten. De bestuurlijke strafbeschikking lijkt daarom het de meest voor de hand liggende keuze.

Het tweede probleem dat in dit onderzoek wordt behandeld is de hoge administratieve lastendruk. Ook hiervoor heeft de overheid een aantal middelen en instrumenten ontwikkeld. Twee van deze oplossingen worden in dit onderzoek behandeld, namelijk de deregulering en de invoering van Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Deregulering vertaalt zich op lokaal niveau naar het verminderen en vereenvoudigen van regelgeving. Daarbij staat het terugbrengen van vergunningstelsels voorop. De Vereniging Nederlandse Gemeenten heeft al haar modelverordeningen getest op nut en noodzaak. Daarbij zijn verschillende vergunningstelsels afgeschaft of omgezet in een meldingsstelsel. Het omzetten van deze stelsels heeft een aantal gevolgen. Zo kan in een vergunning een aantal voorschriften worden toegevoegd, die gelden voor individuele gevallen. Dit kan niet wanneer er voor burgers alleen algemene regels gelden. Daarnaast is het niet meer mogelijk om tegen een vergunning bezwaar te maken als het vergunningstelsel vervalt. Daarmee vervalt de eenvoudige hindermacht van een derde belanghebbende. Voor een gemeente is het ook niet meer mogelijk om een vergunning in te trekken wanneer zij een bepaalde activiteit een halt wil toeroepen. Dit betekent dat er een minder sterk handhavingsarsenaal ontstaat. Tot slot wordt het voor de gemeente moeilijker om op de hoogte te blijven van activiteiten die door burgers en bedrijven worden gevoerd, wanneer er geen vergunningsplicht meer is en slechts algemene regels gelden. Dat betekent dat de handhaving naar de achterkant verschuift. Gemeenten zullen de handhavingsactiviteiten moeten aanpassen en zich meer moeten richten op het houden van toezicht. Het laatste probleem kan mogelijk worden opgevangen door het invoeren van een meldingsplicht. Dat betekent dat burgers en bedrijven een activiteit eerst moeten melden, voordat er mee begonnen kan worden. Het nadeel hiervan is dat de aanpak van de administratieve lasten hiermee minder gediend is. Het is van groot belang dat gemeenten de gevolgen van de deregulering in overweging nemen. Het kan namelijk (negatieve) gevolgen hebben die het doel, vermindering van de administratieve lastendruk, voorbij streven.

Met de wet algemene bepalingen omgevingsrecht wordt een bundeling een grote hoeveelheid vergunningen en meldingen voorgesteld. Op die manier wordt het voor burgers en bedrijven mogelijk om doormiddel van één aanvraag, bij één bestuursorgaan, via één procedure, één vergunning aan te vragen voor fysieke projecten. Dit moet leiden tot minder administratieve lasten voor burgers en bedrijven. De wet algemene bepalingen omgevingsrecht stelt naast de bundeling van vergunning- en meldingsstelsel ook een groot aantal eisen aan de handhaving. In het besluit omgevingsrecht worden kwaliteitseisen voor het handhavingsbeleid en kwaliteitscriteria voor de handhavende organisatie vastgesteld. Naast de kwaliteitseisen en criteria worden er ook regionale uitvoeringsdiensten opgericht. Deze gaan complexe taken die veel deskundigheid vragen en taken die een bovenlokale aanpak vereisen uitvoeren. Gemeenten dragen alleen milieutaken over aan de uitvoeringsdiensten. De provincies krijgen een rol als 'regisseur'. Zij beschikken over doorzettingsmacht om gemeenten te dwingen taken over te dragen, bijvoorbeeld als niet wordt voldaan aan kwaliteitscriteria.

De invoering van de wet algemene bepalingen omgevingsrecht heeft grote gevolgen voor de vergunningverlening, maar ook voor de handhaving binnen een gemeente. Met name de invoering van regionale uitvoeringsdiensten en de kwaliteitscriteria hebben ingrijpende gevolgen. Het is van wezenlijk belang dat de gemeente zich zo snel mogelijk conformeert aan de vereisten, die momenteel nog in ontwikkeling zijn.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1: Inleiding	blz. 08
Hoofdstuk 2: Relevante actuele juridische ontwikkelingen	blz. 10
2.1 Kleine ergernissen	blz. 10
2.1.1 Huidige aanpak kleine ergernissen	blz. 11
2.1.2 Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte	blz. 11
2.1.3 Strafbeschikking	blz. 13
2.1.4 Samenvattend	blz. 14
2.2 Vermindering administratieve lastendruk	blz. 15
2.2.1 Algemene deregulering	blz. 15
2.2.2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht	blz. 16
2.2.3 Samenvattend	blz. 17
Hoofdstuk 3: Huidige aanpak kleine ergernissen	blz. 18
3.1 Juridisch kader	blz. 18
3.2 Betrokken partijen	blz. 19
3.2.1 Gemeenteraad	blz. 19
3.2.2 Openbaar Ministerie	blz. 19
3.2.3 Opsporingsambtenaren	blz. 19
3.2.4 Buitengewoon opsporingsambtenaren	blz. 19
3.3 Rechtsbescherming	blz. 19
Hoofdstuk 4: Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte	blz. 21
4.1 Juridisch kader	blz. 21
4.1.1 Bestuurlijk beboetbare feiten	blz. 21
4.1.2 Bevoegd gezag	blz. 21
4.1.3 De Boete	blz. 22
4.1.4 Procedure	blz. 22
4.1.5 Afspraken met politie en justitie	blz. 23
4.1.6 Intrekken bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte	blz. 23
4.2 Betrokken partijen	blz. 23
4.2.1 Gemeenteraad	blz. 23
4.2.2 College van burgemeester en wethouders	blz. 23
4.2.3 Toezichthouder kleine overlast in de openbare ruimte	blz. 24
4.2.4 Politie	blz. 24
4.2.5 Openbaar ministerie	blz. 24
4.3 Rechtsbescherming	blz. 25
4.4 Voordelen en nadelen	blz. 26
4.4.1 Voordeel - Regie en prioritering in handen van de gemeente	blz. 26
4.4.2 Voordeel – vergrote intensiteit gemeentelijke handhaving	blz. 26
4.4.3 Nadeel – Verantwoordelijkheid voor de gemeente	blz. 26
4.4.4 Nadeel - Middelen	blz. 27
4.4.5 Nadeel – Rechtsgelijkheid?	blz. 27
4.5 Samenvattend schema	blz. 28
Hoofdstuk 5: Strafbeschikking	blz. 29
5.1 Juridisch kader	blz. 29
5.1.1 OM-strafbeschikking	blz. 29
5.1.2 Politiestrafbeschikking	blz. 29

5.1.3	Bestuurlijke strafbeschikking	blz. 30
5.1.4	Nadere eisen	blz. 30
5.2	Betrokken partijen	blz. 31
5.2.1	Openbaar ministerie	blz. 31
5.2.2	Centraal Justitieel Incasso Bureau	blz. 31
5.2.3	Politie	blz. 31
5.2.4	Bestuursorgaan	blz. 31
5.2.5	Buitengewoon Opsporingsambtenaar	blz. 32
5.3	Rechtsbescherming	blz. 32
5.4	Voordelen en nadelen	blz. 32
5.4.1	Voordeel - Effectieve buitenrechtelijke afdoening	blz. 32
5.4.2	De bestuurlijke strafbeschikking	blz. 33
5.4.2.1	De bestuurlijke strafbeschikking nadeel - Middelen	blz. 33
5.5	Samenvattend schema	blz. 34

Hoofdstuk 6: Deregulering **blz. 35**

6.1	Gevolgen van verandering van een stelsel	blz. 36
6.1.1	Afschaffen vergunningstelsel	blz. 36
6.1.2	Meldingsplicht	blz. 37

Hoofdstuk 7: Wet algemene bepalingen omgevingsrecht **blz. 38**

7.1	Juridisch kader	blz. 38
7.1.1	Wet algemene bepalingen omgevingsrecht	blz. 38
7.1.2	Besluit omgevingsrecht	blz. 39
7.1.2.1	Kwaliteitscriteria	blz. 39
7.1.3	Regeling omgevingsrecht	blz. 39
7.2	Betrokken partijen	blz. 39
7.2.1	Bevoegd gezag	blz. 39
7.2.2	Adviseurs	blz. 40
7.2.3	Regionale uitvoeringsdiensten	blz. 40
7.3	Rechtsbescherming	blz. 41
7.4	Voordelen en nadelen	blz. 41
7.4.1	Eenduidige behandeling van een project	blz. 41
7.4.2	Minder administratieve lasten	blz. 41
7.4.3	Organisatorische en financiële inspanningen	blz. 42

Hoofdstuk 8: Mogelijke gevolgen voor de gemeentelijke handhaving **blz. 43**

8.1	Kleine ergernissen	blz. 43
8.2	Vermindering administratieve lastendruk	blz. 46
8.3	Wet algemene bepalingen omgevingsrecht	blz. 47

Hoofdstuk 9: Conclusies en aanbevelingen **blz. 49**

Bronnenlijst **blz. 53**

Bijlage 1: Feiten bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte

Bijlage 2: Feiten (bestuurlijke) strafbeschikking

Bijlage 3: Onderzoeksopzet

Hoofdstuk 1: Inleiding

Eens in de vier jaar wordt er binnen de gemeente Eersel een nieuw handhavingsbeleid vastgesteld. Dat is een beleidsstuk waarin wordt aangegeven hoe de gemeente in de komende periode gaat handhaven. Vragen als wat, hoe en met welke middelen gaan we handhaven worden in het stuk beantwoord. Het beleidsstuk wordt door de ambtelijke organisatie van de gemeente Eersel aangedragen en door de gemeenteraad vastgesteld. Er worden bepaalde keuzes gemaakt en goed gekeurd, maar is er eigenlijk wel voldoende achtergrond informatie aanwezig?

Bij het vaststellen van beleid worden bepaalde keuzes gemaakt. Met betrekking tot het handhavingsbeleid worden deze keuzes gebaseerd op onderzoek, statistieken, politieke aspiraties en het menselijke onderbuikgevoel. Maar zijn deze gegevens wel voldoende bekend bij de mensen die de keuzes maken of goedkeuren? Zijn recente ontwikkelingen voldoende uitgepluist om gegronde, relatief nieuwe en mogelijk zeer omvattende beleidskeuzes te maken?

Om de voorgaande vragen met een volmondige 'Ja' te beantwoorden worden in dit onderzoek een aantal relevante actuele juridische ontwikkelingen behandeld die wijzigingen in de handhavende organisatie van de gemeente Eersel tot gevolg kunnen hebben. De verschillende ontwikkelingen worden uiteengezet en de mogelijke gevolgen voor de handhavende organisatie worden inzichtelijk gemaakt. Omdat dit een relatief breed onderzoek is, waarin meerdere ontwikkelingen worden behandeld, kan dit ten koste gaan van de gewenste diepgang. Dit brede en verkennende onderzoek kan dus een reden zijn om een diepgaand onderzoeken in te stellen.

De actualiteit van de ontwikkelingen wordt bepaald door het tijdstip waarop de ontwikkeling is of wordt doorgevoerd. Daarnaast is er gekeken naar de politieke agenda. Het kabinet wil bepaalde doelstellingen halen, waardoor bepaalde ontwikkelingen voorrang krijgen. De relevantie zegt iets over de verhouding tussen de ontwikkeling en het handhavingsbeleid van de gemeente Eersel. Een ontwikkeling die geen enkele invloed heeft op een gemeente, laat staan het handhavingsbeleid van de gemeente is logischer wijs irrelevant. De ontwikkelingen zijn allemaal juridisch en hebben dus invloed op de rechten en plichten van burgers, bedrijven en/of de gemeente. De behandelde ontwikkelingen voldoen zo veel mogelijk aan deze vereisten.

Dit onderzoek wordt verricht in opdracht van dhr. mr. P.M.H.M. Bakermans, Teamcoördinator Handhaving van de gemeente Eersel. De gemeente Eersel bestaat uit de woonkernen Eersel, Duizel, Steensel, Vessem, Knegsel en Wintelre en bestrijkt een oppervlakte van 8.438 hectaren waarop ongeveer 18.000 inwoners woonachtig zijn. Team Handhaving houdt toezicht op de naleving van de door de overheid gestelde regels door haar inwoners en dwingt zo nodig deze naleving af. Ze signaleren, controleren en handhaven op het gebied van ruimtelijk ordening, milieu en alles met betrekking tot de leefomgeving.

De doelstelling van het onderzoek is:

Het inventariseren en inzichtelijk maken van een aantal relevante actuele juridische ontwikkelingen met betrekking tot de gemeentelijke handhaving, toegespitst op de gemeente Eersel, om de gemeenteraad te faciliteren bij het maken van onderbouwde beleidskeuzes met betrekking tot de ontwikkeling van het handhavingsbeleid.

Om deze doelstelling te bereiken is de volgende vraagstelling beantwoord:

Welke gevolgen hebben relevante actuele juridische ontwikkelingen voor de ontwikkeling van het handhavingsbeleid van de gemeente Eersel?

Om de vraagstelling te beantwoorden is er voornamelijk gebruik gemaakt van deskresearch. Het betreft een vrij breed onderzoek waarin verschillende ontwikkelingen worden ontleedt in afzonderlijke hoofdstukken. Alle relevante eigenschappen worden in die hoofdstukken beschreven. Vervolgens wordt het toegepast op de gemeente Eersel en daarbij worden de mogelijk gevolgen voor de gemeente beschreven.

Om validiteit te waarborgen is er zoveel mogelijk gebruik gemaakt van betrouwbare bronnen. Daarbij is het erg belangrijk wie de bron geschreven heeft, en in opdracht van wie de bron geschreven is. Daarnaast is het erg belangrijk waar en wie de bron gepubliceerd heeft. Een derde criteria is het aantal verwijzingen naar een bron. Als verschillende specialisten naar een bron vermelden, is het aannemelijk dat een bron betrouwbaar is.

Het rapport begint met een inventarisatie van de relevante actuele juridische ontwikkelingen in hoofdstuk 2. Daarbij wordt eerst ingegaan op de handhaving van overtredingen in de openbare ruimte. Deze overtredingen, die vaak tot kleine ergernissen leiden, kunnen worden aangepakt door middel van het handhaven van de huidige situatie, het invoeren van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte of het invoeren van de (bestuurlijke) strafbeschikking. Naast het aanpakken van overlast in de openbare ruimte wordt er ingegaan op de hoge administratieve lastendruk. De overheid wil deze lastendruk aanpakken en heeft daarom onder andere deregulering van gemeentelijke regelgeving en het bundelen van een aantal vergunnings- en meldingsstelsels voorgesteld. De genoemde onderwerpen worden na de inventarisatie in hoofdstuk 2, individueel behandeld in afzonderlijke hoofdstukken. In hoofdstuk 3 wordt de huidige praktijk met betrekking tot de aanpak van overlast in de openbare ruimte geschetst. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en in hoofdstuk 5 de (bestuurlijke) strafbeschikking behandeld. Hoofdstuk 6 gaat in op de deregulering op gemeentelijk niveau om de administratie lastendruk te verminderen. De invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, waarmee een aantal vergunnings- en meldingsstelsels wordt voorgesteld, wordt toegelicht in hoofdstuk 7. Hoofdstuk 8 gaat in op de relatie tussen de behandelde ontwikkelingen en het handhavingsbeleid van de gemeente Eersel. In hoofdstuk 9 worden de verzamelde gegevens omgezet in conclusies en aanbevelingen die antwoord geven op de centrale vraagstelling.

Hoofdstuk 2: Relevante actuele juridische ontwikkelingen

Om een duidelijk beeld te vormen van de relevante actuele juridische ontwikkelingen die in dit onderzoek worden behandeld, vindt er in dit hoofdstuk een inventarisatie plaats. Daarbij wordt gekeken naar de redenen en de wijze van de totstandkoming van de ontwikkelingen en wordt er een globale beschrijving van de onderwerpen gegeven. Op deze manier wordt duidelijk waar de grondslag van de ontwikkelingen ligt, wat deze inhouden en welke rol ze spelen binnen dit onderzoek.

2.1 Kleine ergernissen

Binnen een gemeente zijn personen gebonden aan zowel landelijke als plaatselijke wet- en regelgeving. Om ervoor te zorgen dat deze wetten en regels worden nageleefd, vindt er handhaving plaats. Handhaving omvat elke handeling die erop gericht is de naleving van rechtsregels te bevorderen of een overtreding te beëindigen¹.

Het volledig uitsluiten van overtredingen lijkt in de praktijk niet haalbaar. Er zijn nu eenmaal mensen die het niet zo nauw nemen met de regels. In dit onderzoek wordt ingegaan op regels die betrekking hebben op overlast in de openbare ruimte, zoals: graffiti, hondenpoep, wildplassen en het illegaal storten van afval. Het overtreden van deze regels is vervelend, want voor de burger zijn het juist dit soort overtredingen in de openbare ruimte die tot verloedering (en kleine ergernissen) leiden en een gevoel van onveiligheid geven².

Het kabinet vindt dat hiertegen krachtiger moet worden opgetreden en dat gemeenten hierbij een grotere rol moeten invullen. In het veiligheidsprogramma³ stelt het kabinet dat gemeenten een bijzondere verantwoordelijkheid en een zelfstandige rol hebben bij het verbeteren van de veiligheidssituatie die gestalte krijgt op lokaal en wijkniveau, in de woon- en leefomgeving van de burgers. Daarnaast wil het kabinet de politie ontlasten bij het handhaven van de zojuist besproken overtredingen, zodat zij zich kan richten op zwaardere vergrijpen. In het veiligheidsprogramma staat daarom het voornemen om de gemeente extra handhavingsmogelijkheden te bieden.

In dat kader kan worden gewezen op de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de bestuurlijke strafbeschikking die voorzien in de mogelijkheid voor gemeenten, om op te treden bij overtreding van overlastbepalingen uit de algemene plaatselijke verordening.

Algemene Plaatselijke Verordening

De Algemene Politieverordening (APV), tegenwoordig meestal aangeduid als Algemene Plaatselijke Verordening, is een samenstel van autonome verbodsbepalingen, waarop bij overtredingen door de gemeentelijke wetgever straf is gesteld. Op grond van artikel 149 van de Gemeentewet kan de gemeente een APV vaststellen. Doormiddel van de strafbaar gestelde verbodsbepalingen kan de gemeente de 'eigen huishouding' reguleren, voor zover die niet in strijd zijn met hogere regelgeving.

De centrale wetgever heeft de gemeente bewust de mogelijkheid geboden om voor zijn eigen, autonome wetgeving de volgens haar meest effectieve handhavingsvorm te kiezen. Binnen sommige gemeenten zal gekozen worden voor alleen strafrechttoepassing, middels de

1 F.C.M.A. Michiels & E.R. Muller, Handhaving. Bestuurlijk handhaven in Nederland, p. 8.

2 Kamerstukken II 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 2.

3 Kamerstukken II 2002/03, 28 684, nr. 1, p. 36.

strafbeschikking. In andere gemeenten zal bestuursrechtelijke handhaving, in de vorm van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte, voorop staan en heeft het strafrecht een beperkte aanvullende functie.

In paragraaf 2.1.1 wordt ingegaan op de huidige aanpak van kleine ergernissen in de openbare ruimte. Hoe zijn zaken geregeld voor invoering van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de (bestuurlijke) strafbeschikking? Vervolgens wordt in paragraaf 2.1.2 ingegaan op de ontwikkeling en de gedachte achter de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. In paragraaf 2.1.3 wordt de achtergrond van de Wet OM-afdoening uiteengezet. Tot slot volgt in paragraaf 2.1.4 een samenvattend overzicht van de behandelde sancties.

2.1.1 Huidige aanpak kleine ergernissen

Overtredingen van overlastbepalingen uit de APV (die leiden tot kleine ergernissen) zijn, op grond van een strafbepaling in de APV, strafbaar gesteld. Wanneer er een overtreding wordt geconstateerd, kan deze aan het Openbaar Ministerie worden gemeld. Het Openbaar Ministerie kan ervoor kiezen om de verdachte te vervolgen. De strafrechter kan vervolgens een straf opleggen. Vaak wordt er gekozen om de verdachte een schikkingsvoorstel te doen in de vorm van een transactie (in de volksmond ook wel “een boete” genoemd).

Artikel 6:1 APV Eersel 2009: Strafbepaling

Overtreding van het bij of krachtens deze verordening bepaalde ... wordt gestraft met hetzij hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie, hetzij een geldboete van de eerste categorie.

Sinds de invoering van de Wet vermogenssancties in 1983, heeft het Openbaar Ministerie (OM) een ruime transactiebevoegdheid. De officier van justitie kan voor de aanvang van een terechtzitting een of meer voorwaarden stellen om strafvervolgning van de verdachte te voorkomen. Als de verdachte aan de voorwaarden (vaak een geldboete) voldoet, vervalt het recht tot strafvordering⁴.

Naast de algemene transactiebevoegdheid voor het OM bestaan er ook andere (beperkte) transactiebevoegdheden voor andere organen. Zo is er een politietransactie, een transactie voor ambtenaren van waterschappen en een transactie voor het bestuur van 's Rijks belastingen⁵. Voor de huidige bestrijding van overtredingen van overlastbepalingen uit de APV is vooral de politietransactie van belang.

In dit onderzoek wordt de huidige aanpak kleine ergernissen gebruikt als uitgangspunt en referentiekader ten opzichte van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de (bestuurlijke) strafbeschikking.

2.1.2 Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte

Het optreden tegen overtredingen van wet- en regelgeving was lange tijd vrijwel het uitsluitende domein van politie en justitie. In de afgelopen twintig jaar is er op meerdere terreinen sprake van een verschuiving van (alleen) strafrechtelijke naar (ook) bestuursrechtelijke handhaving⁶. Het

4 Artikel 74 lid 1 Wetboek van Strafrecht.

5 Kamerstukken II 2004/05, 29 849, nr. 3, p. 8-9.

6 J. Terpstra, T. Havinga, "Gemeenten, boetes en kleine ergernissen", Justitiële Verkenningen, 2005-6, p. 11.

aanpakken van overtredingen werd steeds meer als een verantwoordelijkheid van het (lokaal) bestuur gezien.

Op 12 januari 1994 verscheen het advies Handhaving door bestuurlijke boeten van de inmiddels opgeheven Commissie voor de Toetsing van Wetgevingsprojecten. De commissie adviseert de regering de bestuurlijke boete op grote schaal in te voeren. De regering volgde het advies van de commissie.

In 1998 verscheen het rapport Handhaven op niveau van de commissie Michiels. In dit rapport wordt gewezen op de verwachte doelmatigheidswinst die de regering wil boeken met de invoering van de bestuurlijke boete. Volgens de commissie leidt een brede invoering van de bestuurlijke boete tot een slagvaardiger en geloofwaardiger optreden, als er gebruik van wordt gemaakt. De commissie ziet geen absolute, algemene belemmering voor bestuurlijke boeten.

Volgens de regering⁷ komt met de toepassing van een bestuurlijke boete de eigen verantwoordelijkheid van het bestuur voor de handhaving tot uitdrukking. Het bestuur wordt zo nog meer gestimuleerd bij het formuleren van beleidsvoornemens en regelgeving de handhavingaspecten tijdig mee te wegen. Zeker wanneer de bestuurlijke boete wordt geïntroduceerd voor feiten die niet werden gehandhaafd toen ze nog uitsluitend in het strafrechtelijke systeem waren ondergebracht, zal de sanctie leiden tot een groter effect voor de naleving van regelgeving.

Het kabinet zag, zoals 18 april 2000 aangegeven in het kabinetsstandpunt 'Handhaven op niveau', vooral een rol weggelegd voor bestuurlijke boetes 'aan de randen van de harde kern van het strafrecht'⁸. Medio 2005 is in ongeveer zestig bijzondere wetten een bevoegdheid opgenomen tot het opleggen van een bestuurlijke boete⁹.

In het wetsvoorstel bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte¹⁰ wordt gemeenten de mogelijkheid geboden bestuurlijke boeten op te leggen voor een aantal APV-overtredingen. Daarbij gaat het om 'feiten met een geringe normatieve lading zonder gevaarzettend karakter waarvoor het gebruik van dwangmiddelen niet noodzakelijk zal zijn'¹¹. De normen zijn (of worden) opgenomen in de APV van de gemeenten. In een algemene maatregel van bestuur¹² wordt een opsomming gegeven van feiten die in aanmerking komen voor bestuurlijke beboeting. De gelden die worden geïnd met de boetes komen in de gemeentekas. Als een boete wordt opgelegd, kan de verkrijger van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte bezwaar maken. De gemeente dient zelf de bezwaar en beroepsprocedure te registreren.

Volgens het wetsvoorstel mag de gemeenteraad kiezen voor invoering van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte of handhaving van de huidige situatie waarin uitsluitend het strafrechtelijke handhavingssysteem van toepassing is. Het voorstel is op 20 maart 2007 aangenomen door de Tweede Kamer. De Eerste Kamer heeft het voorstel op 18 december 2007 aangenomen. En op 14 januari 2009 is de Wet bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte na publicatie in werking getreden¹³.

7 Kamerstukken II 1999-2000, 26 800 VI, nr. 67.

8 Y. van Setten en P.W.S. Boer, Bestuurlijke boete en strafbeschikking: de oplossing voor de overlastproblematiek in uw gemeente?, De Gemeentestem, juli 2008, nr. 7298, p. 345-350.

9 Kamerstukken II 2003/04, 29 702, nr. 3, p. 168-169.

10 Kamerstukken II 2004/05, 30 101.

11 Kamerstukken II 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 2.

12 Besluit bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte.

13 Besluit van 18 december 2008 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte.

In dit onderzoek wordt de mogelijke invoering van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de gevolgen die daaraan gebonden zijn uiteengezet.

2.1.3 Strafbeschikking

Het is niet altijd nodig dat er een rechter wordt ingeschakeld bij het afdoen van strafzaken. Zo kent het Nederlandse recht bijvoorbeeld de transactie (zie paragraaf 2.1.1). In het wetsvoorstel “Wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en enige andere wetten in verband met de buitengerechtelijke afdoening van strafbare feiten (Wet OM-afdoening)”¹⁴ werd een aanpassing van de juridische grondslag van de buitengerechtelijke afdoening van strafzaken voorgesteld. Daarbij werd voorgesteld de transactie te vervangen met de strafbeschikking.

Door middel van een strafbeschikking kunnen naast in het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde feiten ook strafbare bepalingen van bestuursrechtelijke aard – zoals de door straffen te handhaven verbodsbepalingen uit een APV – worden gesanctioneerd¹⁵. Het wetsvoorstel bevordert dat alleen strafzaken bij de strafrechter terecht komen waarin gelet op de aard van het feit, de gewenste justitiële reactie dan wel een verschil in opvatting tussen verdachte en het openbaar ministerie aanleiding voor is¹⁶.

Op het eerste gezicht lijkt de strafbeschikking veel op de transactie, toch zijn er verschillen van wezenlijk belang. De buitengerechtelijke afdoening van strafzaken wordt met de strafbeschikking niet langer als het voorkomen van strafvervolgning, maar als een daad van strafvervolgning vormgegeven¹⁷. Als aan een transactie voldaan wordt, is strafvervolgning en daarmee bestraffing uitgesloten. De strafbeschikking is – anders dan de transactie – een daad van vervolging die een bestraffing oplevert die op een vaststelling van schuld aan een strafbaar feit gebaseerd is¹⁸. Kort gezegd wordt de schikking die bij de transactie wordt aangeboden omgezet in een beschikking.

Het OM kan voor strafbare feiten waar niet meer dan 6 jaar gevangenisstraf op staat, eenzijdig een (OM) strafbeschikking uitvaardigen. De strafbeschikking is een eenzijdig opgelegde sanctie, maar voor bepaalde straffen (de taakstraf en de rijontzegging) is medewerking nodig van de bestraftte. Naast de OM strafbeschikking zijn er ook andere vormen, zoals: de politiestrafbeschikking en de bestuurlijke strafbeschikking.

De politiestrafbeschikking

Naast het openbaar ministerie (OM strafbeschikking) kunnen ook opsporingsambtenaren een strafbeschikking uitvaardigen. Dit is de zogenaamde politiestrafbeschikking. De politiestrafbeschikking vervangt in de loop der tijd de politietransactie. De politiestrafbeschikking kan naast reguliere opsporingsambtenaren, de politie, ook door buitengewoon opsporingsambtenaren worden opgelegd.

14 Kamerstukken II 2004/05, 29 849.

15 G.L.G.F.H. Albers, De wet om-afdoening. Nagel aan de kist van de bestuurlijke boete?, de gemeentestem, juli 2008, nr. 7298, p. 333.

16 Kamerstukken II 2004/05, 29 849, nr. 3, p. 1.

17 Kamerstukken II 2004/05, 29 849, nr. 3, p. 15.

18 Kamerstukken II 2004/05, 29 849, nr. 3, p. 1-2.

De bestuurlijke strafbeschikking

Een derde vorm is te vinden in de bestuurlijke strafbeschikking, opgelegd door lichamen en personen die belast zijn met een bestuurlijke taak. Met deze strafbeschikking wordt getracht, de decentrale overheden meer te betrekken bij de handhaving van overtredingen die leiden tot kleine ergernissen in de openbare ruimte. In de praktijk zal de buitengewoon opsporingsambtenaar een zogenaamde 'aankondiging' van een strafbeschikking uitreiken bij het constateren van een overtreding. De inning geschiedt, namens de gemeente, door het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB).

Het wetsvoorstel is op 21 juni 2005 aangenomen door de Tweede Kamer. De Eerste Kamer heeft het wetsvoorstel vervolgens op 4 juli 2006 aangenomen. Op 1 februari 2008 is de Wet OM-afdoeening in werking getreden. Vanaf 1 februari 2009 worden er strafbeschikkingen uitgevaardigd voor overtredingen van artikel 8 WVV 1994 in de arrondissementen Amsterdam, Den Bosch en Zutphen. Sinds 1 juli 2009 is het voor alle arrondissementen mogelijk gebruik te maken van deze bevoegdheid¹⁹. In het wetsvoorstel zijn artikelen opgenomen die tot gevolg hebben dat de transactieregeling vervalt. Deze zijn bij invoering van de wet nog niet in werking getreden²⁰. De transactieregeling bestaat op dit moment dus naast de regeling van de strafbeschikking. Vijf jaar na inwerkingtreding wordt de wet geëvalueerd en wordt bepaald wanneer de transactieregeling vervalt.

De bestuurlijke strafbeschikking wordt gefaseerd ingevoerd. In 2010 wordt de bevoegdheid uitgerold over de verschillende arrondissementen. Voor het arrondissement De Bosch is het in december 2010 mogelijk voor gemeenten om gebruik te maken van de bestuurlijke strafbeschikking²¹. Gemeenten worden hiervan bijtijds op de hoogte gebracht en uitgenodigd voor een voorlichtingsbijeenkomst.

2.1.4 Samenvattend

In de voorgaande paragraaf zijn drie sanctiemogelijkheden besproken die gebruikt kunnen worden bij de aanpak van overtredingen die leiden tot kleine ergernissen. De transactie wordt op dit moment gehanteerd, maar deze wordt in de loop der tijd vervangen door de strafbeschikking. Een mogelijk alternatief voor de aanpak van overtredingen die leiden tot kleine ergernissen is het invoeren van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte of de bestuurlijke strafbeschikking.

Er moet aandacht worden geschonken aan de verschillende personen en organen die de sanctie op kunnen leggen. Zo zijn er verschillende types transacties en strafbeschikkingen die door het openbaar ministerie, opsporingsambtenaren of lichamen en personen die belast zijn met een bestuurlijke taak worden opgelegd. De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte wordt altijd door een bestuursorgaan opgelegd. Een onderscheid is van belang, omdat voor de verschillende vormen van sancties, verschillende regels en procedures gelden. Het bestuur (de gemeente) heeft verschillende keuzemogelijkheden met betrekking tot de verschillende sanctie vormen.

19 Aanwijzing OM-afdoeening (2008A028)

20 Besluit van 21 december 2007 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet OM-afdoeening.

21 Justitie, 'Uitrolschema implementatie bestuurlijke strafbeschikking overlast 2010' < <http://www.cjib.nl/Onderwerpen/strafbeschikking/special-bestuurlijke-strafbeschikking-voor-gemeenten/Invoering-strafbeschikking-overlast/uitrolschema.aspx> >.

In hoofdstuk 3 wordt uitgebreid ingegaan op de huidige (transactie) praktijk. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte uitgebreid toegelicht. De (bestuurlijke) strafbeschikking komt in hoofdstuk 5 aan de orde.

2.2 Vermindering administratieve lastendruk

Gemeentelijke regels zijn nodig voor de openbare orde en veiligheid, volksgezondheid en de bescherming van het milieu²². Regulering zorgt voor continuïteit van beleid, gelijkheid en rechtvaardigheid tussen burgers. Maar burgers en bedrijven ervaren gemeentelijke regels toch vaak als een last.

De veelheid en ingewikkeldheid van regelgeving leidt ertoe dat de effectiviteit ervan afneemt. De overheid is minder slagvaardig in het bereiken van haar doelen en in de handhaving van al die regels. Terwijl regelgeving juist is bedoeld om doelen te bereiken, rechtvaardigheid en rechtsgelijkheid te waarborgen. De breed gedeelde opvatting in de maatschappij is dat we te ver zijn doorgeschoten in onze regelzucht. Hiermee loopt de overheid het gevaar dat haar eigen geloofwaardigheid en betrouwbaarheid wordt ondermijnd²³.

Om deze ongewenste ontwikkeling te keren, is een ander optreden van de overheid nodig. Het aanpakken van de administratieve lastendruk staat daarom al jaren hoog op de politieke agenda. Ook in het huidige kabinet zijn afspraken gemaakt over vermindering van de provinciale en gemeentelijke administratieve lasten voor burgers en bedrijven van minimaal 25%²⁴. Deze afspraken vertalen zich in een aantal (actuele) ontwikkelingen.

In paragraaf 2.2.1 wordt ingegaan op de algemene deregulering binnen gemeenten. Binnen gemeenten worden verschillende vergunningen vervangen met algemene regels of een meldingsplicht. Vervolgens wordt in paragraaf 2.2.2 ingegaan op de nieuwe Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, waarin een groot aantal vergunningen wordt samengevoegd in één omgevingsvergunning.

2.2.1 Algemene deregulering

Het verminderen en vereenvoudigen van regels kan in veel gevallen leiden tot een vermindering van de administratieve lastendruk voor burgers en bedrijven. Voorzitter van de Taskforce Regeldruk Gemeenten, Jacques Wallage, zegt het als volgt: 'De overheid heeft gewoon teveel hooi op de vork genomen. De irritatie over het teveel aan regels zorgt voor een tekort aan vertrouwen. Vermindering van de regeldruk brengt burger en bestuur dicht bij elkaar.'²⁵

Bij het verminderen en vereenvoudigen van regels, wordt de verantwoordelijkheid voor een deel teruggelegd bij burgers en bedrijven. Dit betekent dat de maatschappij en bestuurders een zekere mate van risico moeten accepteren. Om gemeente te begeleiden en te sturen bij een verantwoorde deregulering van lokale regelgeving, heeft de Vereniging van Nederlandse gemeenten (VNG) al haar modellen en modelverordeningen onder de loep genomen. De regelgeving is getoetst op nut en noodzaak, administratieve lasten voor burgers en bedrijven, gebruiksvriendelijkheid en de Europese Dienstenrichtlijn.

22 Vereniging van Nederlandse gemeenten, Raadgever Vereenvoudiging regelgeving, 2007, p. 1.

23 Vereniging van Nederlandse gemeenten, Regelen of niet? Deregulering van gemeentelijke verordeningen, Den Haag 2008, p. 7-8.

24 CDA, PvdA en ChristenUnie, Coalitieakkoord 2007, p. 36-37.

25 Vereniging van Nederlandse gemeenten, Regelen of niet? Deregulering van gemeentelijke verordeningen, Den Haag 2008, p. 9.

Dienstenrichtlijn

Met de Dienstenrichtlijn wordt de interne markt binnen de Europese gemeenschap bevorderd. Daarbij staat het wegnemen van belemmeringen en beperkingen voor het vrij verkeer van diensten en vrijheid van vestiging centraal. In Nederland sluit dit aan bij de doelstelling om de administratieve lasten voor burgers en bedrijven te verminderen.

Het doorlichten van de vergunningen heeft geleid tot afschaffing, omzetting en bundeling van vergunningen. Bij de afschaffing van vergunningen gelden alleen nog algemene regels. Hierbij wordt vaak de vergelijking gemaakt van een confectie of maatpak. Een maatpak is op één persoon gericht, evenals bij een vergunning, waarbij eigenschappen van deze persoon worden gebruikt. Bij confectie wordt het pak zo ontworpen dat het voor een grote groep mensen bruikbaar is, vergelijkbaar met algemene regels. Bij omzetting zijn vergunningen omgezet in een meldingsplicht. Daarbij hoeft de burger of het bedrijf geen vergunning meer aan te vragen, maar kan worden volstaan met een melding van een activiteit. Er moet wel rekening worden gehouden met de geldende algemene regels. Met de komst van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht worden een aantal stelsels (vergunningen en meldingen) gebundeld tot één omgevingsvergunning (zie paragraaf 2.2.2).

In dit onderzoek wordt niet beschreven welke vergunningen in aanmerking komen voor afschaffing of omzetting, maar worden de gevolgen hiervan beschreven. Op die manier kan worden ingeschat welke (juridische) gevolgen afschaffing en omzetting van vergunningen hebben, naast de vermindering van de administratieve lastendruk.

2.2.2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Het wetsvoorstel Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)²⁶ stelt centraal dat het voor burgers en bedrijven voortaan mogelijk moet zijn via één overzichtelijke procedure en bij één bevoegd gezag toestemming te vragen voor hun activiteiten, als die van invloed zijn op de fysieke leefomgeving²⁷. Daarbij worden circa 25 vergunningen gebundeld tot één omgevingsvergunning. Dit moet leiden tot een reductie van de administratieve lasten van circa € 33.2 miljoen per jaar voor het bedrijfsleven en circa € 3 miljoen per jaar voor burgers²⁸.

Bij de indiening van het wetsvoorstel is de doelstelling gesteld, om de Wabo in januari 2008 in werking te laten treden. Al snel heeft de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer aangegeven dat de invoering van de wet uitgesteld moest worden naar 1 januari 2009. De voornaamste reden daarvoor was het belang om de betrokken overheden en de vergunningaanvragers voldoende tijd te gunnen voor de noodzakelijke organisatorische implementatiewerkzaamheden²⁹. In een brief van de minister van 15 juli 2008 wordt aangegeven, dat de invoering van de Wabo per 1 januari 2009 wederom opgeschoven moest worden³⁰. De reden hiervoor is de uitgebreide organisatorische, ICT-matige en juridische voorbereiding. Op 29 september 2009 heeft de minister de invoeringsdatum vastgesteld op 3 maanden na publicatie van de wet in het staatsblad³¹. Het wetgevingstraject zal naar verwachting begin 2010 afgerond zijn, waarna publicatie kan plaatsvinden.

26 Kamerstukken II 2006/07, 30 844, nr. 1.

27 Ministerie van VROM, Samenvatting wetsvoorstel wet algemene bepalingen omgevingsrecht, november 2006, p. 1.

28 Ministerie van VROM, Samenvatting wetsvoorstel wet algemene bepalingen omgevingsrecht, november 2006, p. 4.

29 Kamerstukken II 2006/07, 30 844, nr. 7, p. 1.

30 Kamerstukken II 2006/07, 30 844, nr. 42.

31 <http://omgevingsvergunning.vrom.nl/>

In dit onderzoek worden de mogelijke gevolgen van de invoering van de Wabo voor de gemeente uiteengezet. Daarbij zal de nadruk liggen op de gevolgen die betrekking hebben op de handhaving.

2.2.3 Samenvattend

Met het oog op de doelstellingen van het kabinet om de administratieve lastendruk te reduceren, zijn er een aantal relevante ontwikkelingen. In dit onderzoek worden het afschaffen van vergunningen en het omzetten van vergunningen in meldingen behandeld in hoofdstuk 6. In hoofdstuk 7 wordt de bundeling van een aantal vergunningen en meldingen, gerealiseerd met de komst van de Wabo, behandeld.

Hoofdstuk 3: Huidige aanpak kleine ergernissen

In dit hoofdstuk wordt de huidige aanpak van kleine ergernissen in de publieke ruimte beschreven. Daarbij gaat het over overtredingen van strafbaar gestelde bepalingen uit de algemene plaatselijke verordening. Deze bepalingen worden door de gemeenteraad vastgesteld, maar het sluitstuk van de punitieve handhaving valt in het huidige systeem onder het strafrecht. Vaak komen deze (kleine) overtredingen echter niet voor de strafrechter, maar worden ze buitengerechtelijk afgedaan door middel van een transactie.

In paragraaf 3.1 wordt het juridisch kader geschetst van de (strafrechtelijke) aanpak van overtredingen die leiden tot kleine ergernissen. Vervolgens worden in paragraaf 3.2 de betrokken partijen beschreven. In paragraaf 3.3 wordt ingegaan op de rechtsbescherming die openstaat voor beboete personen.

3.1 Juridisch kader

Overtredingen die leiden tot kleine ergernissen, zijn overtredingen van APV bepalingen die leiden tot verloedering en een gevoel van onveiligheid geven. In de Gemeentewet (Gemw) wordt aan de gemeenteraad de bevoegdheid verleend om een verordening op te stellen (art. 149 Gemw). Dit doet de raad, omdat zij belast is met het bestuur inzake de huishouding van de gemeente (art. 108 lid 1 Gemw). De verordening moet zich beperken tot wat de gemeenteraad in het belang van de gemeente nodig oordeelt.

De gemeenteraad kan bepalingen in deze verordening strafbaar stellen, maar de straf mag niet zwaarder zijn dan een hechtenis van drie maanden of een geldboete van de tweede categorie (art. 154 lid 1 Gemw). Deze strafbare feiten zijn overtredingen (art. 154 lid 3 Gemw). De strafbaar gestelde bepalingen in de verordening worden door het algemeen deel van het wetboek van strafrecht (WvSr) geregeerd (art 91 WvSr) en mogen niet in de weg staan van hogere wetgeving.

De politie heeft tot taak, in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag, te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven (art. 2 Politiewet 1993). Indien de politie in een gemeente optreedt ter handhaving van de openbare orde en ter uitvoering van de hulpverleningstaak, staat zij onder gezag van de burgemeester (art. 12 lid 1 Politiewet 1993). Als de opsporingsambtenaar van de politie een strafbaar feit constateert is vervolging mogelijk. Op grond van het wetboek van strafvordering (WvSv) is de officier van justitie bij het arrondissementsparket belast met de vervolging van strafbare feiten waarvan de rechtbank in het arrondissement kennisneemt (art. 9 lid 1 WvSv).

Naast vervolging kan de officier van justitie (in dienst van het Openbaar Ministerie) een verdachte ook een of meer voorwaarden stellen, waardoor de verdachte vervolging ontloopt (transactie: art. 74 lid 1 WvSr). Deze zogenoemde OM-transactie is alleen mogelijk voor overtredingen en misdrijven waarop gevangenisstraf van zes jaar of minder is gesteld.

Naast de OM-transactie is er ook een politietransactie. De politietransactie biedt opsporingsambtenaren de mogelijkheid een of meer voorwaarden te stellen, waardoor de verdachte vervolging ontloopt (art. 74c lid 1 WvSr). Daarbij gaat het om een beperkt aantal (buitengewoon) opsporingsambtenaren en een gelimiteerde lijst overtredingen, die zijn vastgesteld in artikel 2 van het Transactiebesluit 1994. Er kan door deze (buitengewoon) opsporingsambtenaren alleen een geldboete worden opgelegd, met een maximum van € 340 (art. 74c WvSr).

3.2 Betrokken partijen

Bij de huidige handhaving van overlast in de openbare ruimte zijn verschillende partijen betrokken. In deze paragraaf volgt een overzicht van deze partijen en een uitwerking van de rol die zij daarbij spelen.

3.2.1 Gemeenteraad

De gemeenteraad is bevoegd een verordening op te stellen, en daarin beschreven bepalingen strafbaar te stellen. Door specifieke gedragingen die kunnen leiden tot overlast strafbaar te stellen, kunnen deze worden bestraft.

3.2.2 Openbaar Ministerie

Het Openbaar Ministerie kan een strafbaar feit vervolgen. Zij is ook de centrale instantie die de transactie uitvaardigt. Indien de strafbeschikking door een ander dan het Openbaar Ministerie wordt uitgevaardigd, houdt het OM toezicht en produceert het richtlijnen waarbinnen die transactie worden uitgevaardigd.

3.2.3 Opsporingsambtenaren

Opsporingsambtenaren van de politie zijn bevoegd met het opsporen van strafbare feiten. Bij constatering van een strafbaar feit kunnen zij een proces-verbaal opmaken. Voor een beperkte lijst met overtredingen kan de opsporingsambtenaar de verdachte een transactie aanbieden. Dit doen zij door een zogenoemd mini proces-verbaal uit te schrijven. Daarbij maken zij gebruik van een lijst met voor transactie vatbare feiten en daarvoor vastgestelde geldsommen (het 'bonnenboekje'). Als de verdachte deze transactie accepteert, is verdere vervolging uitgesloten.

3.2.4 Buitengewoon opsporingsambtenaren

Het geldende recht voorziet er reeds in dat buitengewoon opsporingsambtenaren, werkzaam bij gemeenten, kunnen worden belast met het opsporen en aanbieden van transacties ten aanzien van bepaalde strafbare feiten³². Een buitengewoon opsporingsambtenaar wordt op grond van art. 142 WvSv een akte van opsporingsbevoegdheid verleend. In deze akte is aangegeven voor welke feiten de opsporingsbevoegdheid geldt. Op grond van artikel 2 van het Transactiebesluit 1994 kan een buitengewoon opsporingsambtenaar voor een beperkt aantal feiten een politietransactie aanbieden, mits hij daarvoor de bevoegdheid heeft. In de akte van opsporingsbevoegdheid wordt ook een toezichthouder en een direct toezichthouder van de buitengewoon opsporingsambtenaar benoemd.

In de praktijk zal de buitengewoon opsporingsambtenaar, werkzaam bij de gemeente, een mini proces-verbaal (aankondiging van transactie) opmaken bij constatering van een overtreding. Deze stuurt hij naar de direct toezichthouder (korpchef van de regiopolitie) en deze verwerkt de (politie)transactie.

3.3 Rechtsbescherming

Indien een strafbaar feit vervolgd wordt zal de zaak voorkomen bij de rechter. Tegen de beslissing staat beroep en hoger beroep open.

32 Kamerstukken II 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 17

In het geval er een transactie is er geen sprake van rechtsbescherming. De verdachte kan de transactie accepteren of weigeren. Als de transactie wordt geaccepteerd is verdere vervolging uitgesloten. Bij weigering van de transactie, zal de officier van justitie de verdachte moeten dagvaarden. Er is dan sprake van een normale rechtsgang, waartegen beroep en hoger beroep open staat.

Hoofdstuk 4: Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte

De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte wordt in dit hoofdstuk toegelicht. Door middel van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte wordt aan de gemeenten de mogelijkheid geboden bestuurlijke boeten op te leggen voor een aantal APV-overtredingen. De Wet bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte is op 19 december 2007 in werking getreden. De gemeenteraad kan ervoor kiezen dit instrument in te voeren om de handhaving van de gemeente te versterken.

In paragraaf 4.1 wordt het juridisch kader geschetst van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Vervolgens worden in paragraaf 4.2 de betrokken partijen beschreven. In paragraaf 4.3 wordt ingegaan op de rechtsbescherming die openstaat voor beboete personen. Daarna worden in paragraaf 4.4 de voor- en nadelen van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte uiteengezet. Dit hoofdstuk wordt afgesloten met een samenvattend schema in paragraaf 4.5.

4.1 Juridisch kader

De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte is geregeld in de Wet bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Deze wet wijzigt de Gemeentewet (Gemw). Naast deze wet is ook het Besluit bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte (BBOOR) van belang. In verschillende andere wetten zijn bepalingen te vinden die bij uitvoering van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte een rol spelen, zoals: de Politiewet 1993, de Algemene wet bestuursrecht, het wetboek van strafrecht en het wetboek van strafvordering. In paragraaf 4.1.1 tot en met 4.1.6 worden bepalingen behandeld die gezamenlijk een beeld geven van de in- en uitvoering van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte.

4.1.1 Bestuurlijk beboetbare feiten

Op grond van de Gemeentewet (Gemw) kan de gemeenteraad bij verordening bepalen dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd voor strafbaar gestelde (op grond van art. 154 lid 1 Gemw) bepalingen uit zijn verordening (art. 154b lid 1 Gemw). De boeten kan voor alle APV-overtredingen worden opgelegd, minus de bij algemene maatregel van bestuur uitgezonderde gevallen (art. 2 BBOOR). Daarnaast kan de boete ook worden opgelegd voor een aantal overtredingen van de afvalstoffenverordening, mits deze worden genoemd in datzelfde besluit (art. 3 BBOOR). Een lijst van deze uitgezonderde en vatbare gedragingen is opgenomen als bijlage³³.

Als de gemeenteraad kiest voor de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte, geldt dit voor alle strafbaar gestelde bepalingen die voldoen aan art. 154b lid 1 Gemw (Art. 154b lid 2 Gemw). De raad kan niet een deel van de bepalingen bestuurlijk beboetbaar stellen. Dit "alles of niets beleid" verschaft duidelijkheid en rechtsgelijkheid. Als een gemeente kiest voor de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte, geldt dit altijd voor dezelfde categorieën feiten. Dit wordt wel beperkt doordat de gemeenteraad zelf kiest welke feiten hij strafbaar stelt.

4.1.2 Bevoegd gezag

De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte ligt in handen van het college van burgemeester en wethouders, tenzij het regels betreft die de

33 Zie bijlage 1: Feiten bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte.

burgemeester uitvoert. In dat geval is de burgemeester bevoegd (art. 154b lid 4). Zo is de burgemeester bevoegd indien het handhaving van vergunningen betreft, die door hem zijn afgegeven.

In de praktijk zal de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte vaak worden aangekondigd door een toezichthouder overlast in de openbare ruimte (art 5:11 Awb) die op straat loopt en overtredingen constateert (zie paragraaf 4.2.3).

4.1.3 De Boete

De hoogte van de bestuurlijke boetes zijn per boetecategorie vastgesteld in het Besluit bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Als er boetes worden opgelegd, waarvoor geen boetecategorie in het besluit staat, stelt de raad het boete bedrag vast in zijn verordening. De boetes bedragen maximaal € 340,- voor personen en € 2250,- voor rechtspersonen (art. 154b lid 6 Gemw). Daarbij mag geen boete worden opgelegd aan personen die ten tijde van de overtreding jonger dan 12 jaar zijn, en moet de boete worden gehalveerd voor personen die jonger zijn dan 16 jaar (art. 154b lid 7 Gemw).

4.1.4 Procedure

De toezichthouder zal zo mogelijk direct na constatering van een overtreding daarvan een rapport opmaken en uitreiken (art. 154c lid 1), waarin een bestuurlijke boete wordt aangekondigd. In het rapport (wat veel weg heeft van het mini proces-verbaal) vermeldt hij onder andere het bevoegde bestuursorgaan (art 154c lid 3 Gemw). In artikel 5:48 Algemene wet bestuursrecht zijn meerdere vereisten voor het rapport gesteld. Zo wordt in het rapport ook de naam van de overtreder, een omschrijving van de overtreding met vermelding van het overtreden voorschrift en zo nodig een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd vermeld.

Een beschikking tot oplegging van een bestuurlijke boete wordt, door het bevoegde bestuursorgaan, gezonden naar het adres dat de overtreder heeft opgegeven. Als de beschikking niet bezorgd kan worden op dat adres, wordt het verzonden naar het laatst vermelde adres in de basisregistratie persoonsgegevens. Als de beschikking ook daar niet bezorgd kan worden, wordt de beschikking geacht aan de overtreder bekend te zijn (art. 154e Gemw). Het recht tot het opleggen van een bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte vervalt drie jaar nadat de overtreding heeft plaatsgevonden (art. 154f Gemw).

De boete moet aan het bestuursorgaan worden betaald binnen zes weken nadat deze onherroepelijk is geworden (art. 154l Gemw). De beschikking wordt onherroepelijk op het moment dat er geen beroep meer tegen de beschikking openstaat of het beroep ongegrond is verklaard en de boete ten uitvoer kan worden gelegd.

Omdat elke gemeente de eigen gemeentelijke belastingen invordert en daartoe al over een eigen apparaat beschikt, is gekozen om daarvan ook voor invordering van de bestuurlijke boeten gebruik te maken³⁴ (art. 154m lid 1 Gemw). Daarbij gelden er twee uitzonderingen. Er is geen kwijtschelding van de boete wegens onvermogen tot betaling mogelijk (art. 154m lid 2 sub a Gemw) en de bevoegdheid tot invordering van de geldsom vervalt na twee jaren nadat de boete onherroepelijk is geworden (art. 154m lid 2 sub b Gemw).

De artikelen 154k en 154n Gemeentewet hebben betrekking op de beroepsprocedure die tegen het opleggen van een bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte kan worden ingesteld. Hier wordt verder op ingegaan in paragraaf 4.3.

4.1.5 Afspraken met politie en justitie

In het lokale driehoeksoverleg (art. 14 Politiewet 1993) vindt overleg plaats over de aanpak van overlast in de openbare ruimte door de politie en de ondergeschikte toezichthouder (art 154b lid 5 Gemw). In gemeenten waar gekozen is voor de bestuurlijke beboeting, zal de lijn zijn dat de politie niet meer stelselmatig aandacht besteedt aan overlast in de openbare ruimte, en het bestuur 24 uur per dag de verantwoordelijkheid draagt voor de handhaving op dit terrein³⁵. Het zal daarom nodig zijn, heldere afspraken te maken met de politie.

4.1.6 Intrekken bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte

Als de gemeenteraad bepaalt dat de verordening, waarin de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte van toepassing wordt verklaard, ingetrokken wordt, geldt hiervoor een opzegtermijn van 12 maanden (art. 154b lid 3 Gemw). Op deze manier wordt politie en justitie voldoende tijd gegeven om de punitieve handhaving van overlast in de openbare ruimte weer volledig over te nemen.

4.2 Betrokken partijen

Bij de handhaving door middel van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte, zijn verschillende partijen betrokken. In deze paragraaf volgt een overzicht van deze partijen en een uitwerking van de rol die zij daarbij spelen.

4.2.1 Gemeenteraad

De gemeenteraad heeft de bevoegdheid een verordening op te stellen en bepalingen uit deze verordening strafbaar te stellen. Daarnaast kan de gemeenteraad ervoor kiezen om deze strafbaar gestelde bepalingen te handhaven doormiddel van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Gemeenten die kiezen voor de bestuurlijke boete zijn integraal verantwoordelijk voor zowel het opstellen van normen betreffende overlast in de openbare ruimte, het toezicht houden op de naleving ervan als voor het sanctioneren van overtredingen ervan³⁶.

4.2.2 College van burgemeester en wethouders

In de praktijk zijn twee organen van de gemeente verantwoordelijk voor de uitvoering van gemeentelijke voorschriften: het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester³⁷. Het college van burgemeester en wethouders, en in sommige gevallen alleen de burgemeester, kunnen van de gemeenteraad de bevoegdheid verkrijgen om een bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte op te leggen.

35 Kamerstukken II 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 10.

36 Kamerstukken II 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 7.

37 Kamerstukken II 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 7.

4.2.3 Toezichthouder kleine overlast in de openbare ruimte

Zoals in paragraaf 4.1.2 is aangegeven, wordt de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte in de praktijk uitgereikt worden door de toezichthouder overlast in de openbare ruimte. Dat is de persoon die op straat rondloopt en de informatie verzamelt, en mogelijk een aankondiging doet van een bestuurlijke boete. De boete wordt slechts aangekondigd, omdat oplegging van de boete deugdelijk moet worden voorbereidt.

De toezichthouder overlast in de openbare ruimte moet voldoen aan een aantal vereiste:

1. hij is ondergeschikt aan het gemeentebestuur.
2. hij moet buitengewoon opsporingsambtenaar zijn.
3. Hij moet expliciet zijn aangewezen als toezichthouder. Dit zullen gemeenten moeten opnemen in de verordening waarin de bestuurlijke boete wordt neergelegd.³⁸

Het gemeentebestuur blijft belast met het gezag en de verantwoordelijkheid, doordat de toezichthouder ondergeschikt is aan hen. De toezichthouder moet buitengewoon opsporingsambtenaar zijn, zodat hij/zij kan doorpakken op grond van de Wet op de Identificatieplicht. Dit is dan ook het enige feit waarvoor de buitengewoon opsporingsambtenaar bij toepassing van de bestuurlijke boete opsporingsbevoegd moet zijn. De boetes zelf worden opgelegd in de hoedanigheid van toezichthouder in de zin van de Algemene wet bestuursrecht.

4.2.4 Politie

Als er voor invoering van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte wordt gekozen, neemt de rol van de politie bij handhaving van overlast in de openbare ruimte af. De gemeente krijgt hiermee het primaat bij de handhaving en is vrij bij de inzet van handhavers (toezichthouders), afhankelijk van de lokale omstandigheden en noodzaak.

Politieagenten blijven echter altijd wettelijk bevoegd de overlast strafrechtelijk te handhaven. Het zou op het publiek ook vreemd overkomen als dit anders was; het handhavingsbeleid van de gemeente zou ondermijnd worden op het moment de politie de heterdaadjes laat lopen³⁹.

De politie blijft dus bevoegd op te treden tegen overlast in de openbare ruimte, maar zal hier minder aandacht aan besteden. Het is juist daarom van wezenlijk belang dat er heldere afspraken gemaakt worden tussen het gemeentebestuur en de politie. Daarbij zal het gaan over onderwerpen als: de inzet van politie bij heterdaad, de achtervang door de politie bij escalaties en de inzet van politie naast buitengewoon opsporingsambtenaren.

4.2.5 Openbaar ministerie

Het openbaar ministerie speelt ook een rol bij de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Zo is de Hoofdofficier van Justitie toezichthouder op de buitengewoon opsporingsambtenaar, stuurt de politie waar het opsporing betreft aan en is verantwoordelijk voor het vermijden van samenloop van sancties⁴⁰.

38 Kamerstukken II 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 8.

39 P. Boer & Y van Setten, 'Bestuurlijke boete en strafbeschikking: de oplossing ...?', De Gemeentestem 2008-7298, p. 347.

40 P. Boer & Y van Setten, 'Bestuurlijke boete en strafbeschikking: de oplossing voor overlastproblematiek in uw gemeente?', De Gemeentestem 2008-7298, p. 348.

4.3 Rechtsbescherming

In artikel 154e Gemw staat beschreven dat de beschikking tot oplegging van de bestuurlijke boete wordt gezonden naar de overtreder. Tegen dit besluit (beschikking) kan op grond van art. 154k Gemw jo. 7:1 Awb bezwaar en beroep worden ingesteld. Het bezwaar moet worden ingediend bij het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen (art 6:4 Awb). Deze procedure lijkt erg op de procedure die wordt gevolgd bij bezwaar tegen andere besluiten die de gemeente neemt. Daardoor kan vaak gebruik worden gemaakt van bestaande voorzieningen⁴¹. Toch zijn er een aantal verschillen met andere besluiten van de gemeente. Door het bestraffende karakter van de bestuurlijke boete gelden de waarborgen uit art. 6 EVRM.

Artikel 6 EVRM

Een bestuurlijke boete is een bestraffende (punitieve) sanctie, omdat het als voornaamste doel leedtoevoeging heeft. Een dader moet bij een bestraffende sanctie voelen dat hij fout zit. De bestuurlijke boete vertoont daardoor grote overeenkomsten met een strafrechtelijke sanctie.

De bestuurlijke boete wordt (wegens zijn bestraffende karakter) door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens aangemerkt als een 'criminal charge' in de zin van art. 6 EVRM. Dit brengt met zich dat bij de oplegging van een bestuurlijke boete bepaalde straf(proces)rechtelijk getinte verdragsrechtelijke waarborgen in acht moeten worden genomen⁴².

De waarborgen worden zijn voor het eerst merkbaar voordat de boete is opgelegd. Zo heeft de verdachte zwijgrecht en moet het bestuursorgaan aan de overtreder een cautie geven. Daarnaast is het van belang dat de procedure binnen een redelijke termijn wordt behandeld.

De rechter moet de bestuurlijke boete op grond van artikel 6 EVRM volledig toetsen. De Nederlandse jurisprudentie laat zien dat bij bestraffende sancties indringend wordt getoetst op evenredigheid: de zwaarte (hoogte) van de sanctie moet zijn afgestemd op de ernst van de gedraging. De rechter laat dan zijn in het algemeen terughoudende opstelling bij de toetsing van bestuursbesluiten varen⁴³.

Het beroep wordt echter behandeld door de kantonrechter in hoedanigheid van de bestuursrechter (art. 154k Gemw). Bij het beroep is hoofdstuk 8 van de Awb niet van toepassing verklaard. In plaats daarvan zijn de artikelen 6 lid 2, 10 en 12 t/m 20d Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV) van overeenkomstige toepassing verklaard in art. 154k Gemw. Het beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank van het arrondissement waarin de gedraging is verricht (art. 154k lid 2 jo. art 10 Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften). De rechter beoordeelt in beroep vooral de totstandkoming en de hoogte van de boete aan de hand van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur⁴⁴. Hoger beroep bij het gerechtshof te Leeuwarden is mogelijk bij boetes van € 70,- of hoger (art. 154k lid 2 jo. art 14 lid 1 WAHV).

In artikel 154n Gemeentewet is de zekerheidsstelling geregeld. Dit houdt in dat de overtreder het boetebedrag gedurende de bezwaar- en beroepsperiode bij het bestuursorgaan dat de boete heeft opgelegd in bewaring geeft. Vernietigt de rechter de bestuurlijke boete, dan krijgt de belanghebbende het geld terug. Verklaart de rechter het beroep ongegrond, dan is de

41 Kamerstukken II 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 15.

42 C.L.G.F.H. Albers, 'De wet om-afdoening. Nagel aan de kist van de bestuurlijke boete?' De Gemeentestem 2008-7298, p. 334.

43 Kamerstukken II 2006/07, 30 101, nr. 21, p. 3.

44 N.J.M. Kwakman, 'Twee nieuwe sanctiestelsels ter bestrijding van overlast in de openbare ruimte op lokaal niveau', Nederlands Juristenblad 2009-1, p. 12.

belanghebbende het geld kwijt (art. 154 lid 4 Gemw): het bestuursorgaan verhaalt de boete op het bedrag van de zekerheidsstelling⁴⁵ (art. 154 lid 5 Gemw).

4.4 Voordelen en nadelen

De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte heeft een aantal praktische voor- en nadelen. Deze voor- en nadelen worden in deze paragraaf beschreven.

4.4.1 Voordeel - Regie en prioritering in handen van de gemeente

Door invoering van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte neemt de gemeente de regie in handen voor het bestrijden van overlast in de openbare ruimte. Dat betekent dat zij zelf bepaalt waar, wanneer en hoeveel er gehandhaafd wordt op overtredingen. Zij zal daarbij zelf prioriteiten stellen, waar dit voorheen door de politie werd gedaan.

4.4.2 Voordeel – vergrote intensiteit gemeentelijke handhaving

In het bestuursrecht zijn de meeste instrumenten gericht op herstel van de gewenste situatie, zoals bestuursdwang en de last onder dwangsom. Het opleggen van een bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte kan de intensiteit van de handhaving vergroten. Dit wordt gesteld in het actieplan overlast en verloedering⁴⁶, waarin maatregelen zijn vastgesteld ter intensivering van de lokale aanpak. In dit plan zijn op basis van recente onderzoeken naar overlast en verloedering én de in dat kader gevoerde gesprekken met gemeenten en hun (veiligheids)partners, drie sporen ter versterking van de aanpak van overlast en verloedering bepaald; versterking van instrumentarium, versterking van de lokale samenwerking en de versterking van het zelfoplossend vermogen van burgers. De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de bestuurlijke strafbeschikking worden in het actieplan aangemerkt als versterking van het instrumentarium.

4.4.3 Nadeel – Verantwoordelijkheid voor de gemeente

De gemeente is bij de keuze voor de bestuursrechtelijke handhaving 24 uur per dag verantwoordelijk voor de handhaving op dit terrein. De politie blijft wel bevoegd om strafrechtelijk op te treden tegen deze feiten, maar zal hieraan niet stelselmatig aandacht besteden. Voor (kleine) gemeenten waar weinig toezichthouders met buitengewoon opsporingsambtenaar bevoegdheid zijn, is het moeilijk om zelfstandig een handhavingsapparaat in stand te houden met voldoende kwaliteit. Als een dergelijke gemeente kiest voor het invoeren van de Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte, is een samenwerking met andere gemeenten mogelijk.

Op grond van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr) kan een openbaar lichaam in het leven geroepen worden waarbij toezichthouders in dienst komen. Daarbij kan gekozen worden om de verordenende bevoegdheid over te dragen aan de gemeenschappelijke regeling of om de bevoegdheid zelf te (iedere gemeente behoudt zo zijn eigen regels). In het laatste geval draagt de gemeenschappelijke regeling alleen zorg voor de uitvoerende activiteiten.

45 T.D. Cammelbeeck & H.R.B.M. Kummeling, Tekst en commentaar: gemeentewet & provinciewet, p. 186.

46 Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, 'Actieplan overlast en verloedering. Maatregelen ter intensivering van de lokale aanpak', 2008, p. 8-9.

Gemeenten kunnen ook kiezen voor de zogenaamde centrumgemeenteconstructie. De deelnemende gemeenten blijven in dat geval hun eigen verordeningen vaststellen. In de gemeenschappelijke regeling omschreven bevoegdheden van bestuursorganen of van ambtenaren van aan de regeling deelnemende gemeenten worden dan krachtens een mandaatverhouding uitgeoefend door bestuursorganen, respectievelijk door ambtenaren van een der deelnemende gemeenten⁴⁷.

4.4.4 Nadeel - Middelen

Er zijn investeringen noodzakelijk voor de handhaving door middel van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Belangrijke kosten die bij de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte genoemd kunnen worden zijn: opleiding en salaris van de buitengewoon opsporingsambtenaar, kosten voor het bezwaar en beroep traject en kosten voor het incassotraject. Deze lijken meer te zijn dan de inkomsten die te verwachten zijn, zoals de opbrengsten uit boeten en de vermindering in verwijdering- en herstelkosten (opruimen van afval, verwijderen van graffiti). De Vereniging Nederlandse Gemeenten spreekt van een verhouding 2,5:1. Volgens het kabinet zal deze verhouding gunstiger uitvallen. Zij wijst er wel op dat het kostenplaatje voor kleine gemeenten negatief zal uitpakken. Gemeenten waar minder dan 1500 overtredingen per jaar plaats vinden moeten rekenen op een grote investering. Daar voegt zij aan toe dat het invoeren van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte bedoeld is als extra instrument dat door gemeenten ingezet kan worden indien zij dat wenselijk achten. Het is niet de eerste plaats bedoeld om de handhaving kostendekkend te maken⁴⁸.

4.4.5 Nadeel – Rechtsgelijkheid?

Een gemeente kan gebruik gaan maken van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Zij heeft echter ook de mogelijkheid te kiezen voor de bestuurlijke strafbeschikking of het handhaven door middel van de huidige transactiepraktijk. Dit betekent dat er voor verschillende gemeenten verschillende regimes kunnen gaan gelden. Dit kan de rechtsgelijkheid schaden. Een burger of een bedrijf kan een boete ontvangen uit een gemeente waar de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte wordt gehanteerd en een boete uit een andere gemeente waar ze werken met de bestuurlijke strafbeschikking. In dat geval kan er onduidelijkheid ontstaan bij de burger, bijvoorbeeld omdat er voor de verschillende boetes verschillende rechtsmiddelen openstaan.

De regering stelt dat bij de handhaving van plaatselijke, autonome regelgeving, die ook materieel verschillend is in de verschillende gemeenten, de noodzaak tot rechtseenheid zich niet of minder sterk doet gevoelen. Daarbij stelt zij dat de boetebedragen uniform zijn, waardoor de rechtseenheid voldoende wordt gewaarborgd⁴⁹.

47 Kamerstukken 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 7-8.

48 Kamerstukken 2004/05, 30 101, nr. 3, p. 5-6.

49 Kamerstukken 2008/09, 30 101, nr. 24, p. 3-4.

4.6 Samenvattend schema

Samenvattend schema	Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte
Recht	Bestuursrecht
Wettelijke basis	Art. 154b e.v. Gemw.
Feiten	APV & Afvalstoffenverordening overeenstemmend met de Amvb
Opleggen boete	Bestuur (Gemeente)
Aankondigen boete	Toezichthouder (tevens buitengewoon opsporingsambtenaar)
Incasso boete	Bestuur (Gemeente)
Verantwoordelijk	24-uurs verantwoordelijkheid voor gemeente
Rechtsbescherming	Bezwaar bij bestuursorgaan en Beroep bij bestuursrechter
Kosten gemeente	Kosten uitvoering, inning en rechtsbescherming
Opbrengsten	Opbrengsten voor gemeente

Hoofdstuk 5: Strafbeschikking

In dit hoofdstuk wordt de wet OM-afdoening en de daarin geregelde strafbeschikking toegelicht. Met de invoering van de strafbeschikking wordt een aanpassing van de juridische grondslag van de buitengerechtelijke afdoening van strafzaken voorgesteld⁵⁰. Op 1 februari 2008 is de Wet OM-afdoening in werking getreden.

In paragraaf 5.1 wordt het juridisch kader geschetst van de strafbeschikking. Vervolgens worden in paragraaf 5.2 de betrokken partijen beschreven. In paragraaf 5.3 wordt ingegaan op de rechtsbescherming die openstaat voor beboete personen. Daarna worden in paragraaf 5.4 de voor- en nadelen van de strafbeschikking uiteengezet. Het hoofdstuk wordt afgesloten met een samenvattend schema in paragraaf 5.5.

5.1 Juridisch kader

In Titel IVa van het wetboek van strafvordering (WvSv) wordt de vervolging door middel van een strafbeschikking geregeld. Daarbij worden drie vormen van de strafbeschikking behandeld: de OM-strafbeschikking, de politiestrafbeschikking en de bestuurlijke strafbeschikking. Om het overzicht te behouden, wordt dit onderscheid ook bij de behandeling van het juridisch kader gemaakt. In paragraaf 5.1.1 wordt de OM-strafbeschikking behandeld. Paragraaf 5.1.2 licht de politiestrafbeschikking toe en paragraaf 5.1.3 beschrijft de bestuurlijke strafbeschikking. Tot slot worden in paragraaf 5.1.4 nadere eisen met betrekking tot de strafbeschikking toegelicht.

5.1.1 OM-strafbeschikking

Bij een overtreding of een misdrijf waarop een gevangenisstraf van zes jaar of minder is gesteld, kan de officier van justitie bepalen dat hij een strafbeschikking uitvaardigt (art. 257a lid 1 WvSv). Dit betekent dat hij de verdachte, zonder medewerking, een straf oplegt. Deze OM-strafbeschikking vervangt op ten duur de OM-transactie van artikel 74a WvSr. De officier van justitie kan een beperkt aantal straffen opleggen, zoals een taakstraf van maximaal 180 uur of een geldboete (art. 257 lid 2 WvSv). Daarnaast kan hij een of meer aanwijzingen geven, waaraan de verdachte moet voldoen (art. 257 lid 3 WvSv). Voorbeelden hiervan zijn het afstand doen van voorwerpen en het voldoen van een geldbedrag om wederrechtelijk verkregen voordeel te ontnemen.

5.1.2 Politiestrafbeschikking

Een opsporingsambtenaar, aangewezen in het Besluit OM-afdoening (BOM), kan de bevoegdheid tot het uitvaardigen van een strafbeschikking worden verleend (art. 257b lid 1 WvSv). Met art. 257b WvSv wordt beoogd de politietransactie (art. 74c WvSr) om te vormen in de politiestrafbeschikking. De bevoegdheid tot het aanbieden van een transactie voor betrekkelijk geringe bedragen, wordt omgevormd in de bevoegdheid tot het uitvaardigen van betrekkelijk geringe boetes (strafbeschikkingen)⁵¹. De opsporingsambtenaar mag daarbij voor een beperkt aantal overtredingen⁵², aangegeven in BOM, een in dat zelfde besluit vastgestelde geldboete opleggen van maximaal € 350,- (art. 257b lid 2 WvSv).

50 Zie paragraaf 2.3.

51 Kamerstukken II 2004/05, 29 849, nr. 3, p. 34.

52 Zie bijlage 2: Feiten (bestuurlijke) strafbeschikking.

De opsporingsambtenaren die bevoegd zijn een strafbeschikking op te leggen, maken daarbij gebruik van de richtlijnen vastgesteld door het College van procureurs-generaal en de in het Besluit OM-afdoening gegeven voorschriften met aanwijzingen (art. 257b lid 3 WvSv).

5.1.3 Bestuurlijke strafbeschikking

Bij algemene maatregel van bestuur (BOM) kan een persoon of lichaam, belast met een publieke taak, binnen gestelde grenzen de bevoegdheid worden verleend om een strafbeschikking uit te vaardigen (art. 257ba lid 1 WvSv). Met de bestuurlijke strafbeschikking blijft de buitengerechtelijke afdoening van bestuursorganen strafrechtelijk ingekaderd, en kan deze zonder medewerking van de betrokkene ten uitvoer worden gelegd⁵³.

De personen of lichamen, belast met een publieke taak, die bevoegd zijn een strafbeschikking op te leggen, maken daarbij gebruik van richtlijnen vastgesteld door het College van procureurs-generaal en krachtens de in het BOM gegeven voorschriften met aanwijzingen (art. 257ba lid 2 WvSv). De richtlijnen worden in overleg met de lichamen en personen, belast met een publieke taak, vastgesteld (art. 257ba lid 3 WvSv).

5.1.4 Nadere eisen

Een strafbeschikking vermeldt in ieder geval de volgende gegevens: naam en adres van de verdachte, een omschrijving van de strafbare gedragingen, het strafbare feit dat dit oplevert, de opgelegde straf, de dag van uitvaardiging, de wijze waarop verzet kan worden ingesteld en de wijze van tenuitvoerlegging (art. 257 lid 4 WvSv).

Indien een (OM-)strafbeschikking het opleggen van een taakstraf, een ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen of een aanwijzing betreft, kan deze alleen opgelegd worden als de verdachte is gehoord en deze daarbij heeft verklaard bereid te zijn aan de straf te voldoen dan wel zich aan de aanwijzing te houden (art. 257c lid 1 WvSv). Wanneer de strafbeschikking een betalingsverplichting bevat van meer dan € 2000,-, moet de verdachte, bijgestaan door een raadsman, worden gehoord (art. 257c lid 2 WvSv). Van het horen van de verdachte wordt een schriftelijk verslag opgemaakt (art. 257c lid 3 WvSv).

Als er een strafbeschikking wordt uitgevaardigd door een opsporingsambtenaar, wordt daarbij zo mogelijk een aankondiging van de strafbeschikking afgegeven (art. 257c lid 4 WvSv). Een model van deze aankondiging is vastgesteld per ministeriële regeling (Regeling OM-afdoening). Deze aankondiging (mini proces-verbaal) is bij burgers beter bekend als het gele briefje dat wordt uitgereikt bij het opleggen van een boete.

Een afschrift van de strafbeschikking wordt zoveel mogelijk in persoon aan de verdachte uitgereikt. Als de verdachte persoon weigert het afschrift in ontvangst te nemen, wordt dit gelijkgesteld met uitreiking (art. 257d lid 1 WvSv). Als de uitreiking niet in persoon plaatsvindt, wordt het afschrift naar het adres van de verdachte persoon (art. 257d lid 2 WvSv) of rechtspersoon/bestuurder (art. 257d lid 3 WvSv) gestuurd. De toezending vindt plaats per brief. Bij een betalingsverplichting van €2000,- of meer wordt de strafbeschikking per aangetekende brief verzonden (art. 257d lid 4 WvSv).

Veertien dagen na uitreiking van de strafbeschikking, kan deze ten uitvoer worden gelegd, tenzij afstand wordt gedaan van de bevoegdheid verzet te doen (art. 257g lid 1 WvSv). De

53 Kamerstukken II 2004/05, 29 849, nr. 3, p. 35.

tenuitvoerlegging wordt in opdracht van het Openbaar Ministerie verzorgd door het Centraal Justitieel Incasso Bureau (art. 257c lid 5 WvSv jo. art. 2.1 BOM). De opbrengsten uit de geïnde boetes komt in de staatskas. Voor gemeente is er echter een regeling⁵⁴ op grond waarvan zij een vergoeding krijgen per aangeleverd proces-verbaal aan het CJIB. Deze vergoeding bedraagt voor parkeerfeiten € 25 en voor overlastfeiten € 40 per proces-verbaal.

Door het op tijd instellen van verzet tegen de strafbeschikking, wordt de tenuitvoerlegging geschorst of opgeschort. De schorsing of opschorting van de tenuitvoerlegging stopt als het verzet niet ontvankelijk wordt verklaard. Een verdere uitwerking van verzet en beroep bij de rechter, geregeld in art. 257e en 257f WvSv, is te vinden in paragraaf 5.3.

5.2 Betrokken partijen

Bij de handhaving door middel van de strafbeschikking, zijn verschillende partijen betrokken. In deze paragraaf volgt een overzicht van deze partijen en een uitwerking van de rol die zij daarbij spelen.

5.2.1 Openbaar ministerie

Het Openbaar Ministerie is de centrale instantie die de strafbeschikking uitvaardigt. Indien de strafbeschikking door een ander dan het Openbaar Ministerie wordt uitgevaardigd, houdt het OM toezicht, produceert het richtlijnen waarbinnen die strafbeschikkingen worden uitgevaardigd en neemt de zaak over zodra tegen de strafbeschikking verzet wordt gedaan⁵⁵.

5.2.2 Centraal Justitieel Incasso Bureau

Het Centraal Justitieel Incasso Bureau verzorgt de executie van de strafbeschikking. Dat wil zeggen dat ze het proces-verbaal verwerken en de strafbeschikking naar de verdachte sturen. Het Centraal Justitieel Incasso Bureau verzorgt vervolgens de inning van de opgelegde boete.

5.2.3 Politie

De politie heeft de operationele regie op de opsporing en het toezicht in het publieke domein. Opsporingsambtenaren van de politie kunnen een politiestrafbeschikking uitreiken. Als een gemeente kiest voor de bestuurlijke strafbeschikking, zal de politie niet stoppen met de handhaving van de openbare orde. Wel zal de politie zich meer gaan richten op andere taken (prioriteit verleggen). De politie blijft altijd bevoegd om politiestrafbeschikkingen uit te vaardigen. Bovendien staat zij altijd paraat als achtervang in geval van escalatie. Er zullen in de praktijk afspraken worden gemaakt over de samenwerking tussen het Openbaar Ministerie, de politie en de gemeente in het driehoeksoverleg. Daarbij worden onder andere afspraken gemaakt over de prioritering en de achtervang.

5.2.4 Bestuursorgaan

Het bestuur wordt bevoegd om een bestuurlijke strafbeschikking op te leggen. Het voordeel hiervan is dat het bestuur zelf prioriteiten kan stellen met betrekking tot de aanpak van overlast in de openbare ruimte. Dit wordt besproken in het driehoeksoverleg met het openbaar ministerie en de politie. Op deze manier ontstaat een duidelijke takenafbakening.

54 Vergoedingsregeling gemeenten voor handhaving parkeren en overlast 2009

55 M. Kessler & B.F. Keulen, De strafbeschikking, Deventer: Kluwer 2008, p. 13.

In de praktijk zal de buitengewoon opsporingsambtenaar van de gemeente een aankondiging doen van de strafbeschikking in de vorm van een (mini) proces-verbaal. Dit proces-verbaal wordt naar het Centraal Justitieel Incasso Bureau gestuurd. Het CJIB verzorgt de verdere afhandeling van de strafbeschikking.

5.2.5 Buitengewoon Opsporingsambtenaar

Als binnen een gemeente wordt gekozen voor handhaving doormiddel van de bestuurlijke strafbeschikking, moet het bestuur buitengewoon opsporingsambtenaren tot zijn beschikking hebben die bevoegd zijn tot de opsporing van strafbare feiten en het opstellen van het proces-verbaal voor de overlastfeiten. Het proces-verbaal moet worden opgemaakt naar aanleiding van een concrete verdenking van een strafbaar feit.

Een buitengewoon opsporingsambtenaar kan ook als een gemeente niet voor de bestuurlijke strafbeschikking heeft gekozen een strafbeschikking uitvaardigen. Op grond van art. 142 WvSv kan hij als buitengewoon opsporingsambtenaar worden aangesteld, met een bevoegdheid om (onder verantwoordelijkheid van het OM) politiestrafbeschikkingen uit te vaardigen. Dit is ter vervanging van het uitvaardigen van politietransacties door buitengewoon opsporingsambtenaren, zoals beschreven in paragraaf 3.2.4.

5.3 Rechtsbescherming

Tegen een strafbeschikking kan de verdachte verzet doen binnen veertien dagen nadat de strafbeschikking aan hem bekend is. Als het gaat om een strafbeschikking waarin een geldboete van niet meer dan € 340 is opgelegd, kan tot uiterlijk zes weken naar toezending verzet worden gedaan. Het verzet wordt schriftelijk of in persoon gedaan bij het parket dat in de strafbeschikking vermeld is.

Uiterlijk tot de aanvang van de behandeling van het verzet ter terechtzitting kan degene die het verzet heeft gedaan, dat intrekken. Bij intrekking vervalt de bevoegdheid om het rechtsmiddel opnieuw aan te wenden. De strafbeschikking kan ook door de officier van justitie, die bevoegd is het verzet ter kennis van de rechtbank of de kantonrechter te brengen, worden ingetrokken of gewijzigd. Het wijzigen van de feitomschrijving, waardoor de beschikking op een ander feit zou berusten, is niet mogelijk.

De officier van justitie brengt het verzet en de processtukken ter kennis van de rechtbank en roept de verdachte voor de terechtzitting op. De behandeling vindt groot en deels plaats volgens de zesde, zevende en achtste titel van het wetboek van strafvordering. Als de rechter het verzet ontvankelijk verklaart, vernietigt hij de strafbeschikking.

5.4 Voordelen en nadelen

De strafbeschikking heeft een aantal praktische voor- en nadelen. Deze voor- en nadelen worden in deze paragraaf beschreven.

5.4.1 Voordeel - Effectieve buitenrechtelijke afdoening

Anders dan bij de transactie kan de strafbeschikking eenzijdig worden opgelegd. Het bevoegde orgaan legt de strafbeschikking op en kan deze effectueren. Daardoor ligt het procesinitiatief bij

de verdachte. Dat wil zeggen dat de strafbeschikking ten uitvoer wordt gelegd, tenzij de verdachte in verzet komt.

5.4.2 De bestuurlijke strafbeschikking

De wet OM-afdoening biedt de mogelijkheid aan bestuursorganen om een bestuurlijke strafbeschikking uit te vaardigen. Dit leidt tot een aantal voor- en nadelen. Veel van deze voor- en nadelen komen overeen met de voor- en nadelen die gelden bij de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte, namelijk:

- Voordeel - vergrote intensiteit gemeentelijke handhaving (zie paragraaf 4.4.1);
- Voordeel - regie en prioritering in handen van de gemeente (zie paragraaf 4.4.2);
- Nadeel - verantwoordelijkheid voor de gemeente (zie paragraaf 4.4.3); en
- Nadeel - Rechtsgelijkheid? (paragraaf 4.4.5).

5.4.2.1 De bestuurlijke strafbeschikking nadeel - Middelen

De middelen die nodig zijn voor handhaving door middel van de bestuurlijke strafbeschikking verschillen van die voor de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Wel zal er een opleiding en salaris van de buitengewoon opsporingsambtenaar moet worden bekostigd. Er is echter geen sprake van kosten voor het bezwaar en beroep traject en voor het incassotraject. Daar staat tegenover dat de kosten die worden opgehaald uit de bestuurlijke strafbeschikking (proces-verbaal vergoeding) minder zijn dan die bij de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. De kosten en baten verhouding zal bij de bestuurlijke strafbeschikking gunstiger liggen dan bij de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte, maar deze zal nog steeds niet kosten dekkend zijn.

5.5 Samenvattend schema

Samenvattend schema	OM-strafbeschikking	Politiestrafbeschikking	Bestuurlijke strafbeschikking
Recht	Strafrecht	Strafrecht	Strafrecht
Wettelijke basis	Art. 257a WvSv	Art. 257b WvSv	Art. 257ba WvSv
Feiten	Strafbare feiten met een maximale gevangenisstraf van zes jaar.	Per Amvb vastgestelde overtredingen.	Per Amvb vastgestelde overtredingen.
Opleggen boete	Openbaar Ministerie	Politie	Bestuur (gemeente)
Aankondigen boete	Openbaar Ministerie	(buitengewoon) Opsporingsambtenaar	Buitengewoon Opsporingsambtenaar
Incasso boete	CJIB	CJIB	CJIB
Verantwoordelijk	Politie	Politie	24-uurs verantwoordelijkheid voor gemeente
Rechtsbescherming	Verzet bij strafrechter	Verzet bij strafrechter	Verzet bij strafrechter
Kosten gemeente	-	-	Kosten uitvoering (niet voor incasso en beroep)
Opbrengsten	Staatskas	Staatskas	Staatskas en deel naar gemeente (€25 voor parkeerfeiten €40 voor overlastfeiten)

Hoofdstuk 6: Deregulering

In de Meibrief Vereenvoudiging Vergunningen van 28 april 2006 aan de Tweede Kamer heeft het kabinet aangekondigd de vergunninglast aanzienlijk te reduceren (Kamerstukken II 2005/06, 29 515, nr. 140). Aanleiding voor de brief was het advies van de Taskforce Vereenvoudiging Vergunningen dat bij brief van 23 juni 2005 is aangeboden aan de Tweede Kamer (Kamerstukken II 2005/06, 29 515, nr. 84). In dat advies wordt geadviseerd vergunningen te toetsen aan het Toetsingskader Vergunningen, dat ontwikkeld is door Taskforce Vereenvoudiging Vergunningen⁵⁶.

Toetsingskader vergunningen⁵⁷

Het primaire doel van de Taskforce is het vereenvoudigen van de vergunningverlening. Het beantwoorden van de vraag of introductie of handhaving van een vergunning nodig is te verwezenlijking van bepaalde publieke doelen blijft hoe dan ook een zaak van maatschappelijke en bestuurlijke politieke opvattingen. Daarom heeft het Taskforce bij het opstellen van het toetsingskader gebruik gemaakt van de “aanwijzing voor de regelgeving”, de “aanwijzing voor de decentrale regelgeving” van de vereniging van Nederlandse gemeenten, de EU dienstenrichtlijn en de nota “vergunningen als instrument”.

Er dient te worden vastgesteld met welk rechtsmiddel het publieke doel het best kan worden bereikt. In het toetsingskader worden een drietal mogelijkheden genoemd, te weten:

1. algemene regels;
 2. algemene regels met meldingsplicht; en
 3. vergunningen.
-
1. De optie algemene regels heeft als kenmerk, dat de overheid voor het bereiken van het publieke doel voor een ieder volstaat met het vastleggen van wettelijke regels. In het algemeen heeft vaststelling van algemene regels, waarbij burger en bedrijf in verband met de uitvoering van hun plannen geen actie richting overheid behoeven te nemen de voorkeur. Er is dan geen reden voor overheidsbemoeienis met het individuele geval, anders dan via de gebruikelijke acties uit hoofde van toezicht op de naleving van gestelde regels. Voor deze optie behoort te worden gekozen indien:
 - de aan de relevante plannen verbonden risico's beperkt zijn;
 - er geen dringende noodzaak bestaat tot het afwegen van belangen in het individuele geval;
 - er geen noodzaak is voor een voorafgaande individuele toets op het voldoen aan voorwaarden.
 2. De optie algemene regels met meldingsplicht heeft als kenmerk dat in de wettelijke regels een informatieplicht aan de ondernemer wordt opgelegd. Voor aanvulling van algemene regels met een informatieplicht ware te kiezen als:
 - de effecten van het handelen nopen tot specifieke actie ter verzekering van een behoorlijke naleving van regels; en
 - daarvoor specifieke informatie nodig is, die het bevoegd gezag niet op andere wijze kan verkrijgen.
 3. De optie vergunningen heeft als kenmerk dat de ondernemer pas tot realisatie van zijn plannen mag overgaan, nadat op grond van voorafgaande beoordeling de overheid daarvoor toestemming heeft gegeven. Voorafgaande beoordeling en toelating door middel van een

⁵⁶ Kamerstukken II 2006/07, 30 959, nr. 3, p. 1.

⁵⁷ Taskforce Vereenvoudiging Vergunningen, Eenvoudig vergunnen, p. 49-62.

vergunning ligt alleen voor de hand als er sprake is van:

- grote risico's voor het publieke belang;
- belangrijke conflicten met andere belangen; en
- de noodzaak tot het opstellen van voorschriften voor het individuele geval.

In de Meibrief zijn de resultaten van de doorlichting van alle vergunningstelsels op rijksniveau en decentraal niveau gepresenteerd. De doorlichting bij de Rijksoverheid heeft opgeleverd dat 40% van alle vergunningen kan worden afgeschaft en 21% van alle vergunningstelsels. De doorlichting van de modelverordeningen van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten heeft opgeleverd dat er voor tweederde van deze stelsels mogelijkheden zijn voor bundeling, afschaffing, vereenvoudiging of verbetering⁵⁸. Deze wijzigingen zijn inmiddels doorgevoegd in de modelverordeningen van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

6.1 Gevolgen van verandering van een stelsel

Een gemeente kan ervoor kiezen een vergunningsstelsel in te trekken of te vervangen met een meldingsstelsel. Mocht de gemeente dit voornemen hebben, dan is het van belang dat de verschillen tussen de stelsels duidelijk zijn. Dit is relevant, omdat een wijziging van een stelsel gevolgen heeft.

6.1.1 Afschaffen vergunningstelsel

De gevolgen van het afschaffen van een vergunningstelsel leidt tot juridische en operationele verschillen. Zo kunnen onder andere de volgende verschillen worden genoemd:

1. de mogelijkheid om voorschriften toe te voegen;
 2. de mogelijkheid om bezwaar te maken tegen een vergunning.
 3. de mogelijkheid om een vergunning in te trekken;
 4. toezicht en handhaving verschuiven naar de "achterkant".
-
1. Als een vergunning wordt aangevraagd bij een bevoegd bestuursorgaan, kan de mogelijkheid bestaan voor het bestuursorgaan om specifieke voorschriften te stellen. De aanvrager zal aan deze vereisen moeten voldoen, mocht de vergunning verleend worden. Bij het ontbreken van een vergunningsplicht, is het niet mogelijk om specifieke voorschriften te stellen. In dat geval gelden alleen algemene regels, die voor alle instellingen gelden.
 2. Wanneer er door de gemeente geen vergunning wordt verleend voor een bepaalde activiteit, wordt er ook geen besluit genomen door de gemeente. Dat betekent dat derde belanghebbenden de eenvoudige hindermacht van het bezwaarschrift verliezen. Bij overtredingen van de algemene regel kunnen zij bij de gemeente om handhaving verzoeken, of ze kunnen privaatrechtelijk opkomen tegen de situatie. Daardoor zal de gemeente meer aandacht aan handavingsverzoeken moeten schenken, zodat deze zorgvuldig beoordeeld worden.
 3. In het bestuursrecht zijn een aantal sanctiemogelijkheden voorhanden. Als iemand handelt in afwijking van een vergunning, kan door het bevoegde bestuursorgaan worden ingegrepen door middel van een last onder bestuursdwang, last onder dwangsom, het intrekken van de vergunning en/of het opleggen van een bestuurlijke boete. Wanneer er voor een bepaalde inrichting slechts algemene regels gelden, is het niet mogelijk om een vergunning in te trekken. Dit betekent dat er minder middelen zijn om normconform gedrag te handhaven.

58 Kamerstukken II 2006/07, 30 959, nr. 3, p. 1.

4. Doordat burgers en bedrijven zich slechts aan algemene regels dienen te conformeren, is de gemeente minder goed op de hoogte van de activiteiten die bedrijven en personen voeren. Bovendien zijn burgers en bedrijven vaak minder goed op de hoogte van welke regels er gelden en of zij voldoen aan deze regels. Dit heeft gevolgen voor de handhaving. Zo zal er geen (opleverings)toezicht meer plaatsvinden voordat een vergunning verleend is, zodat de burger of het bedrijf kan worden verteld of zij aan de regels voldoen. Dit verschuift naar de achterkant, waardoor er veel aandacht moet uitgaan naar algemeen toezicht. Dat moet ervoor zorgen dat overtredingen voldoende bekend zijn bij de gemeente.

6.1.2 Meldingsplicht

Met een meldingsplicht verandert er weinig aan het voorgaande. Er kan door een burger of een bedrijf alleen niet worden begonnen met een activiteit als een melding niet is gedaan. De functie van een melding is het bestuur in lichten. De gemeente is daardoor beter op de hoogte van de activiteiten, waardoor gericht toezicht wordt vereenvoudigd.

Het in het leven roepen van een meldingenstelsel verdient zorgvuldige afweging, omdat een groot deel van de vermindering van administratieve lasten die met het afschaffen van de vergunning wordt bereikt weer verloren gaat. De burger zal dan namelijk alsnog een aantal administratieve handelingen moeten verrichten.

Hoofdstuk 7: Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

In dit hoofdstuk wordt de wet algemene bepalingen omgevingsrecht en de daarin geregelde omgevingsvergunning toegelicht. Met de invoering van de omgevingsvergunning wordt een bundeling van circa 25 vergunningen en meldingen gebundeld. De wet zal 3 maanden na publicatie van de wet worden ingevoerd. De publicatie zal naar verwachting begin 2010 geschieden.

In paragraaf 7.1 wordt het juridisch kader geschetst van de omgevingsvergunning. Vervolgens worden in paragraaf 7.2 de betrokken partijen beschreven. In paragraaf 7.3 wordt ingegaan op de rechtsbescherming. Ten slotte worden in paragraaf 7.4 de voor- en nadelen van de omgevingsvergunning uiteengezet.

7.1 Juridisch kader

De wet algemene bepalingen omgevingsrecht, het besluit omgevingsrecht en de regeling omgevingsrecht vormen de belangrijkste rechtsbronnen voor de omgevingsvergunning. Daarnaast blijven veel wetten met vergunning- en meldingsstelsels in stand. Dit betekent dat de Wabo altijd in samenhang met deze wetten moet worden gelezen.

7.1.1 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

De wet algemene bepalingen omgevingsrecht wordt hier per hoofdstuk toegelicht⁵⁹. Op deze manier wordt duidelijk welke onderwerpen in de wet worden geregeld.

- Hoofdstuk 1 bevat de begripsbepalingen.
- Hoofdstuk 2 behandelt de algemene aspecten van de omgevingsvergunning. Dit hoofdstuk bevat onder meer de verbodsbepalingen waarmee bepaalde gedragingen worden verboden, tenzij er een omgevingsvergunning is verleend. Daarnaast wordt ingegaan op het bevoegd gezag (zie paragraaf .3). Vervolgens komen de aanvraag en de beoordeling van de aanvraag, de vergunning, het advies en de verklaring van geen bedenkingen aan de orde. Ten slotte worden de wijziging en intrekking van de omgevingsvergunning behandeld.
- Hoofdstuk 3 gaat over de procedures voor de totstandkoming van de vergunning. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de reguliere en uitgebreide voorbereidingsprocedure. In dit hoofdstuk worden ook de procedures voor wijziging en intrekking van de omgevingsvergunning beschreven.
- Hoofdstuk 4 behandelt de financiële zekerheid en vergoeding van kosten en schade.
- Hoofdstuk 5 gaat over de afstemming en coördinatie in het belang van een doelmatige handhaving, de aanwijzing van toezichthoudende ambtenaren en de inzet van handhavingsmiddelen (bestuursdwang, last onder dwangsom en intrekking).
- Hoofdstuk 6 heeft als thema rechtsbescherming (zie paragraaf .4)
- Hoofdstuk 7 gaat ondermeer over evaluatie van de wet en de bevoegdheid van de Minister om uitvoeringsregelingen vast te stellen.
- Hoofdstuk 8 beperkt het toepassingsbereik van de Wabo.

7.1.2 Besluit omgevingsrecht

In het besluit omgevingsrecht komt een groot aantal onderwerpen aan de orde. Vaak zijn dit bepalingen die uit diversen andere besluiten zijn overgenomen en samengevoegd. Hieronder worden een aantal onderwerpen uit het besluit opgesomd:

- de aanwijzing van vergunningplichtige (milieu)activiteiten;
- de aanwijzing van vergunningvrije (bouw)activiteiten;
- de nadere uitwerking van de gevallen waarin GS of de Minister van VROM, EZ of V&W wordt aangewezen als bevoegd gezag;
- de wijze waarop een aanvraag moet worden ingediend, onder andere de digitale aanvraag;
- voorschrift en die aan de omgevingsvergunning moeten of kunnen worden verbonden;
- de aanwijzing van adviseurs en van de gevallen waarin een verklaring van geen bedenkingen nodig is;
- de kwaliteitseisen voor handhaving.

De uitwerking van de kwaliteitseisen verloopt via handhavingsbeleid (gebaseerd op een probleemanalyse), uitvoeringsprogramma, uitvoeringsorganisatie en middelen, monitoring, rapportage en evaluatie van inzet, prestaties en resultaten. Het gaat uitsluitend om proceseisen. Het bevoegd gezag moet zelf de inhoudelijke beleidskeuzes maken.

7.1.2.1 Kwaliteitscriteria

In 2011 moet alle vergunningverlening, handhaving en toezicht voldoen aan kwaliteitscriteria. Deze criteria zijn een aanvulling op de reeds opgestelde kwaliteitseisen voor het handhavingsbeleid. De (concept-)criteria zijn inmiddels ontwikkeld, maar nog niet wettelijk vastgesteld. De Vereniging van Gemeentesecretarissen (VGS) heeft echter onoverkomelijke bezwaren tegen de concept-kwaliteitscriteria. Vooral het vastgestelde opleidingsniveau van handhavers is volgens de vereniging onacceptabel. 'Zelfs 100.000+-gemeenten zullen niet meer in staat zijn om hun eigen broek op te houden' zei VGS-bestuurslid Jos van de Knaap.⁶⁰ De criteria zullen naar verwachting een aanvulling zijn van hetgeen reeds in het Bor en de Mor is opgenomen.

7.1.3 Regeling omgevingsrecht

In de regeling omgevingsrecht zijn de uniforme indieningsvereisten van de omgevingsvergunning opgenomen. Deze vereisten zijn verdeeld in algemene vereisten en activiteitgerelateerde vereisten. Voor bepaalde activiteiten is meer informatie nodig dan voor andere.

7.2 Betrokken partijen

Bij de totstandkoming, wijziging, intrekking en handhaving van de omgevingsvergunning zijn verschillende partijen betrokken. In deze paragraaf volgt een overzicht van deze partijen en een uitwerking van de rol die zij daarbij spelen.

7.2.1 Bevoegd gezag

Het bestuursorgaan dat bevoegd is tot het nemen van een beslissing omtrent de aanvraag van een omgevingsvergunning wordt aangeduid al 'bevoegd gezag'. Het bevoegd gezag is niet

alleen belast met de vergunningverlening, maar ook met de bestuursrechtelijke handhaving van een omgevingsvergunning.

Uitgangspunt van de Wabo is dat een burger of bedrijf voor zijn project met maar één bevoegd gezag te maken heeft. Als hoofdregel is bepaald dat de burgemeester en wethouders het bevoegd gezag zijn. In bijzondere gevallen, aangewezen in het besluit omgevingsrecht, zijn de gedeputeerde staten, de Minister van VROM, de minister van Economische Zaken of de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen al bevoegd gezag.

De aanvrager heeft in principe altijd te maken met één bevoegd gezag. Het uitgangspunt 'Eens bevoegd gezag, altijd bevoegd gezag' is bedoeld om de aanvrager niet steeds met een ander gezag te confronteren. Wanneer de gedeputeerde staten of een minister bevoegd gezag zijn, is dit voor alle vergunningplichtige activiteiten die onder de reikwijdte van de Wabo vallen. Dit geldt dat ook voor activiteiten waar voorheen een gemeentelijke vergunning voor werd verleend.

7.2.2 Adviseurs

Adviseurs zijn bedoeld om het bevoegd gezag bij de besluitvorming gebruik te laten maken van de relevante deskundigheid die het bestuursorgaan ter zake van de betrokken activiteit mist. De volgende personen of colleges zijn als adviseur aangewezen:

- B&W in alle gevallen waarin zij niet het bevoegd gezag zijn;
- Gedeputeerde Staten in grondwaterbeschermingsgebieden;
- waterkwaliteitsbeheerder bij indirecte lozingen vanuit inrichtingen;
- welstandscommissie of stadsbouwmeester bij bouwen;
- regionale brandweer bij bepaalde inrichtingen;
- Gedeputeerde Staten bij een gezoneerd industrieterrein;
- Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap in bepaalde gevallen bij beschermde rijksmonumenten;
- VROM-Inspectie bij bepaalde inrichtingen.

Daarnaast kunnen in provinciale of gemeentelijke verordeningen nog andere personen of colleges als adviseur worden aangewezen. De aangewezen adviseurs en instanties moeten door het bevoegd gezag in de gelegenheid worden gesteld advies uit te brengen. Zij zijn niet verplicht een advies uit te brengen.

7.2.3 Regionale uitvoeringsdiensten

De Commissie herziening Handhavingssysteem Vrom-regelgeving (Commissie Mans) stelt in haar rapport De tijd is rijp een reorganisatie van de handhaving voor. Volgens Mans laat de handhaving sterk te wensen over. 'Er is nu sprake van een grote mate van fragmentatie. Meer dan vijfhonderd instanties houden zich bezig met handhaving. Bedrijven klagen bovendien over het gebrek aan deskundigheid bij inspecteurs.'⁶¹

Volgens de Commissie Mans blijkt uit onderzoek, dat de handhaving van de regelgeving op het gebied van het omgevingsrecht te wensen overlaat. De commissie acht het daarom noodzakelijk dat wettelijk wordt geregeld dat er in de toekomst in heel Nederland sprake zal zijn van omgevingsdiensten en dat elke gemeente en provincie verplicht deelneemt aan zo'n dienst. Het kabinet heeft, op basis van dat advies, besloten dat de gemeenten en de provincies de uitvoering van complexe taken die veel deskundigheid vragen en taken die een bovenlokale

aanpak vereisen, onderbrengen bij de regionale uitvoeringsdiensten. Bovendien zullen alle overheden, met betrekking tot handhaving, aan kwaliteitscriteria moeten voldoen.

De omgevingsdiensten, die per 1 januari 2012 operationeel moeten zijn, krijgen een basistakenpakket. Dit omvat de uitvoering van complexe taken die veel deskundigheid vragen en taken die een bovenlokale aanpak vereisen. Gemeenten dragen alleen milieutaken over aan de regionale diensten. Woningtoezicht, toezicht op de horecabranche, 'leefbaarheidszaken' en het toezicht bij evenementen blijven taken voor gemeenten. De provincies krijgen een rol als 'regisseur'. Zij beschikken over doorzettingsmacht om gemeenten te dwingen taken over te dragen, bijvoorbeeld als niet wordt voldaan aan de kwaliteitscriteria.

7.3 Rechtsbescherming

De hoofdstukken 6 tot en met 8 van de Awb zijn in algemene zin van toepassing op het bezwaar en beroep tegen een beschikking op grond van de Wabo. Bij een beschikking die met de reguliere voorbereidingsprocedure tot stand is gekomen, geldt eerst de bezwaarschriftprocedure alvorens beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank en vervolgens hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS). Bij een beschikking die met de uitgebreide voorbereidingsprocedure tot stand is gekomen, kan direct beroep worden ingesteld bij de rechtbank en vervolgens hoger beroep bij de ABRvS. Voor milieuactiviteiten is beroep in twee instanties nieuw.

De termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift bedraagt zes weken. Deze termijn vangt aan op de dag na de bekendmaking. Bij besluiten die met de uitgebreide procedure tot stand zijn gekomen, vangt de termijn aan een dag na de terinzagelegging. Een belanghebbende die bezwaren heeft tegen de inwerkingtreding van het besluit kan bij in eerste instantie de rechtbank een voorlopige voorziening vragen, zoals opschorting van de inwerkingtreding.

7.4 Voordelen en nadelen

De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte heeft een aantal praktische voor- en nadelen. Deze voor- en nadelen worden in deze paragraaf beschreven.

7.4.1 Eenduidige behandeling van een project

In de Wabo staat het project dat de burger of het bedrijf wil gaan realiseren centraal. De verschillende toestemmingsbesluiten die nodig zijn voor het realiseren van een fysiek project worden gebundeld, zodat er één besluit overblijft. Vaak biedt een vergunningstelsel het bevoegd gezag de mogelijkheid (specifieke) voorschriften op te nemen in de vergunning. Doordat de vergunningstelsels in de Wabo gebundeld zijn, kan het bevoegd gezag voorschriften beter op elkaar afstemmen. Op die manier worden tegenstrijdige voorschriften voorkomen.

7.4.2 Minder administratieve lasten

Een van de doelstellingen van de Wabo is het verminderen van de administratieve lastendruk. Door het bundelen van vergunning- en meldingsstelsels neemt het aantal vergunning aanvragen af. Bovendien worden verschillen in de geldende wetgeving weggenomen, zodat de procedure soepeler zal verlopen. Daarnaast zal het uniformeren en digitaliseren van de indieningsvereisten een teruggang van de administratieve lasten inhouden.

7.4.3 Organisatorische en financiële inspanningen

Voor de invoering van de omgevingsvergunning, waarmee één vergunning voor fysieke projecten wordt beoogd, zijn grote organisatorische en financiële inspanningen nodig. Het doel van de vergunning is om de dienstverlening van de overheid merkbaar te verbeteren.

Het Rijk werkt met man en macht aan de IT-infrastructuur die het indienen van een omgevingsvergunningaanvraag via één digitaal loket mogelijk moet maken. Gemeenten reorganiseren in hoog tempo hun mid- en backoffice. Vele hadden gegokt op uitstel en moeten nog beginnen. Zij zullen niet op tijd klaar zijn. Al twee keer is de invoering uitgesteld. De Tweede Kamer wil nu geen uitstel meer – de crisis vraagt om snelle, efficiënte procedures voor bouwprojecten⁶².

Lokale overheden hebben nog maar kort de tijd om een klantvriendelijk beleid te ontwikkelen. Vooral het contact met de vergunningaanvrager moet daarin centraal staan. Bovendien zullen de gemeenten zich voor 1 januari 2011 moeten conformeren aan de kwaliteitseisen, die op dit moment nog wettelijk moeten worden vastgesteld.

Zowel de kwaliteitseisen als de omgevingsdiensten, die per 1 januari 2012 operationeel moeten zijn, zullen grote organisatorische en financiële gevolgen hebben. De opleidingseisen die aan het personeel worden gesteld, kunnen leiden tot incompetente medewerkers. Bovendien is het mogelijk dat er een verschuiving van het personeelsbestand plaatsvindt bij de invoering van de omgevingsdiensten.

Hoofdstuk 8: Mogelijke gevolgen voor de gemeentelijke handhaving

In dit hoofdstuk worden de behandelde ontwikkelingen nog een keer aangehaald. Er wordt per ontwikkeling gekeken naar de gevolgen die deze kunnen hebben voor het handhavingsbeleid van kleine gemeenten, zoals de gemeente Eersel.

In paragraaf 8.1 wordt ingegaan op de handhaving van overlast in de openbare ruimte. De verschillende mogelijkheden hebben ieder een andere uitwerking op het handhavingsbeleid van de gemeente. Paragraaf 8.2 gaat in op de deregulering van verordeningen. Wat zijn de gevolgen voor het handhavingsbeleid van de gemeenten wanneer een vergunningsstelsel wordt afgeschaft. Ten slotte worden in paragraaf 8.3 de gevolgen van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht voor het handhavingsbeleid behandeld.

8.1 Kleine ergernissen

De huidige aanpak van kleine ergernissen in de openbare ruimte ligt in handen van de politie. Zij prioriteert de aanpak van deze overtredingen en voert de handhaving uit. Dat betekent dat de politie bepaald welk belang zij geeft aan de opsporing en vervolging van dergelijke overtredingen. De politie is daarom ook verantwoordelijk voor de aanpak van deze overtredingen. Het is voor de gemeente Eersel mogelijk om deze aanpak te behouden.

Er verandert het een en ander wanneer de gemeente Eersel ervoor kiest om in de toekomst overlast in de openbare ruimte te gaan handhaven doormiddel van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte of de bestuurlijke strafbeschikking. De regie en prioritering komen daarmee in handen van de gemeente. Enerzijds betekent dit dat de gemeente in haar handhavingsbeleid de handhaving van overlast in de openbare ruimte zal moeten inpassen. Er moet tijd en personeel vrijgemaakt worden om de handhaving te verzorgen. Daarnaast zal er een bepaalde prioriteit aan de handhaving van overlast in de openbare ruimte moeten worden gekoppeld. Er moet worden bekeken hoeveel overlast er is. Daarbij wordt uitgegaan van een aantal meetbare factoren, zoals het aantal overtredingen in voorgaande jaren en het aantal binnengekomen klachten. Daarnaast zal de prioritering een groot deel afhangen van de politieke aspiraties van de gemeente en het zogenoemde onderbuikgevoel bij de leden van de gemeenteraad die de prioritering vaststellen. Het is duidelijk dat de gemeente op deze manier meer invloed kan uitoefenen op de handhaving van de overlast in de openbare ruimte. Dit heeft echter ook een keerzijde. De gemeente krijgt namelijk een 24-uurs verantwoordelijkheid voor deze handhaving. Dat betekent dat de politie zich zal terugtrekken en zich meer zal richten op andere overtredingen en misdrijven. Zij blijft wel bevoegd om op te treden tegen overlast in de openbare ruimte. Wanneer een overtreding wordt geconstateerd door de politie zal zij hier tegen optreden, maar zij zal niet uitsluitend op pad gaan om dergelijke overtredingen te constateren. De politie blijft wel altijd beschikbaar als achtervang, mocht een situatie met een toezichthouder (buitengewoon opsporingsambtenaar) escaleren.

Bij een keuze voor de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte of de bestuurlijke strafbeschikking krijgt de gemeente meer invloed op de handhaving van overlast in de openbare ruimte. Zij bepaalt zelf waar, wanneer en met welke intensiteit zijn handhaaft. Om te kunnen handhaven zijn er middelen nodig. Investerings zijn nodig om handhaving met deze instrumenten mogelijk te maken. Dit betreft zowel eenmalige als vaste lasten.

In het volgende schema zijn de kosten uiteengezet. De kosten voor beide instrumenten zijn voor een groot deel hetzelfde. Alleen de laatste kostenpost, 'kosten voor incasso en bezwaar en beroep', is niet van toepassing op de bestuurlijke strafbeschikking.

Schema kosten bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en bestuurlijke strafbeschikking⁶³

Kostenpost	Toelichting
Toezichthouder	Een toezichthouder moet ook buitengewoon opsporingsambtenaar (BOA) zijn. In eerste instantie kunnen er dus kosten zijn voor een BOA opleiding. Een toezichthouder ontvangt een salaris. Afhankelijk van het functieprofiel van de BOA varieert dit tussen functieschaal 6 en 8. De toezichthouder heeft ook middelen nodig om zijn werk te verrichten, zoals een Uniform en insigne (€1300,-), een werkplek met computer en kantoorartikelen en een bonnenboekje.
Backoffice en aansturing	Het is van belang dat de organisatorische en juridische kwaliteit wordt bewaakt. Het kan daarom, zeker in grote gemeenten of in samenwerkingsverbanden, verstandig zijn om een backoffice in te richten. Daarin zouden bijvoorbeeld een administratief medewerker en een juridisch onderlegt coördinator werkzaam kunnen zijn.
Communicatiemiddelen	Er zijn communicatiemiddelen nodig om contact met de eigen collega's, de politie en hulpverleningsinstanties te waarborgen. Deze communicatie kan verlopen via reguliere kanalen (portofoons) of via het communicatiesysteem C2000 van de politie.
Vervoersmiddelen	Toezichthouders moeten zich door de gemeente kunnen verplaatsen. Zij hebben daarvoor vervoersmiddelen nodig, zoals: auto's, busjes, brommers of fietsen.
Kosten voor incasso en bezwaar en beroep	De gemeente verzorgt zelf de incasso van opgelegde boeten en behandelt mogelijk bezwaar en beroep. Er zijn al voorzieningen aanwezig binnen gemeenten. Afhankelijk van de aanwezige voorzieningen moeten de kosten die hierbij komen kijken worden ingeschat.

Naast kosten worden er ook inkomsten gegenereerd met de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de bestuurlijke strafbeschikking. Bij de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte komt het volledige boetebedrag in de gemeentekas. Bij de bestuurlijke strafbeschikking vloeit het boetebedrag in de staatskas, maar gemeenten krijgen per proces-verbaal een vergoeding van € 25 voor parkeerovertredingen en € 40 voor overtredingen van overlastfeiten.

Gemeenten kunnen kiezen welk instrument zij inzetten te bestrijding van overlast in de openbare ruimte. Door deze keuzemogelijkheid bestaat de kans dat gemeenten verschillende regimes gaan toepassen. Het zou zo maar kunnen dat een gemeente de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte hanteert, terwijl een naastliggende gemeente handhaaft doormiddel van de bestuurlijke strafbeschikking. Dat kan de rechtsgelijkheid aantasten, omdat er verschillen zijn tussen de beide regimes. De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte is bijvoorbeeld

63 Servicecentrum Handhaving, Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Een handreiking voor gemeenten, p. 31 & Servicecentrum Handhaving, Implementatie Bestuurlijke strafbeschikking. Een handreiking voor gemeenten, p. 31-32.

een bestuursrechtelijk instrument, waartegen een verdachte bezwaar en beroep kan aantekenen bij het bevoegde bestuursorgaan. De bestuurlijke strafbeschikking is een strafrechtelijk instrument waartegen een verdachte verzet moet aantekenen bij de officier van justitie. Dit is een wezenlijk verschil en zal bij iemand die uit beide gemeenten een boete ontvangt tot onduidelijkheid kunnen leiden. In het volgende schema zijn een aantal overeenkomsten en verschillen tussen de instrumenten weergegeven.

Samenvattend schema	OM-strafbeschikking	Politie-strafbeschikking	Bestuurlijke strafbeschikking	Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte
Recht	Strafrecht	Strafrecht	Strafrecht	Bestuursrecht
Wettelijke basis	Art. 257a WvSv	Art. 257b WvSv	Art. 257ba WvSv	Art. 154b e.v. Gemw.
Feiten	Strafbare feiten met een maximale gevangenisstraf van zes jaar.	Per Amvb vastgestelde overtredingen.	Per Amvb vastgestelde overtredingen.	APV & Afvalstoffenverordening overeenstemmend met de Amvb
Opleggen boete	Openbaar Ministerie	Politie	Bestuur (gemeente)	Bestuur (Gemeente)
Aankondigen boete	Openbaar Ministerie	(Buitengewoon) Opsporingsambtenaar	Buitengewoon Opsporingsambtenaar	Toezichthouder (tevens buitengewoon opsporingsambtenaar)
Incasso boete	CJIB	CJIB	CJIB	Bestuur (Gemeente)
Verantwoordelijk	Politie	Politie	24-uurs verantwoordelijkheid voor gemeente	24-uurs verantwoordelijkheid voor gemeente
Rechtsbescherming	Verzet bij strafrechter	Verzet bij strafrechter	Verzet bij strafrechter	Bezwaar bij bestuursorgaan en Beroep bij bestuursrechter
Kosten gemeente	-	-	Kosten uitvoering (niet voor incasso en beroep)	Kosten uitvoering, inning en rechtsbescherming
Opbrengsten	Staatskas	Staatskas	Staatskas en deel naar gemeente (€25 voor parkeerfeiten €40 voor overlastfeiten)	Opbrengsten voor gemeente

De verschillen tussen de instrumenten betreffen voornamelijk de kosten en de uitvoerende partijen. Wat betreft de kosten kan worden opgemerkt dat de inkomsten de kosten niet dekken. Met andere woorden, de investeringen zijn groter dan de inkomsten uit de boeten. Het is daarbij van belang om onderscheid te maken tussen grote en kleine gemeenten. In kleine gemeenten, zoals de gemeente Eersel, zullen voor een groot deel dezelfde investeringen moeten worden gemaakt. Er zijn minder toezichthouders (buitengewoon opsporingsambtenaren) nodig, maar het merendeel van de investeringen zijn zowel voor kleine als voor grote gemeenten noodzakelijk. Daarnaast zullen kleine gemeenten veel minder boeten uitschrijven, waardoor de inkomsten veel lager liggen dan in grote gemeenten.

Naast de kosten zijn er ook verschillende partijen betrokken bij de verschillende instrumenten. Zo ligt de incasso van de bestuurlijke strafbeschikking in handen van het Centraal Justitieel Incasso Bureau en van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte in handen van de gemeente. Ook de rechtsbescherming, zoals eerder aangegeven, is bij de instrumenten verschillend. Om de kosten zoveel mogelijk dekkend te maken en de rechtsgelijkheid te bevorderen is een samenwerking met andere gemeenten een mogelijkheid.

Bij handhaving doormiddel van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de bestuurlijke strafbeschikking is samenwerking een belangrijk element. In eerste instantie is samenwerking met de politie en het OM belangrijk. Het is belangrijk dat de verschillende partijen op de hoogte zijn van het geldende regime. Voor iedere partij moet het duidelijk zijn wat er van hen verwacht wordt. Het is van belang dat er duidelijke afspraken zijn, die door de partijen worden vastgelegd.

Daarnaast bestaat de mogelijkheid om met andere gemeenten een samenwerking aan te gaan. Op die manier kan voor een regio hetzelfde regime gaan gelden, waardoor rechtsongelijkheid voor een groot deel wordt weggenomen. Bovendien kunnen middelen en investeringen worden gedeeld. Zeker voor de kleinere gemeenten is dit aantrekkelijk, omdat er minder kosten zijn en de 24-uurs verantwoordelijkheid beter kan worden ingevuld.

8.2 Vermindering administratieve lastendruk

Het voornemen van het kabinet om de lastendruk aanzienlijk te reduceren heeft zich vertaald in een plan om de vergunninglast te verlagen. Dit gebeurt op zowel landelijk als lokaal niveau. Op lokaal niveau is het plan uitgevoerd door de VNG. Deze heeft haar modelverordeningen getest op nut en noodzaak. Op grond van de resultaten heeft zij, waar mogelijk, de vergunningplicht verwijderd of vervangen door een meldingsplicht. Daarnaast heeft zij een stappenplan ontwikkeld waarmee gemeenten lokale regelgeving kunnen testen op nut en noodzaak. Dit stappenplan maakt duidelijk welke regelgeving afgeschaft kan worden, maar niet welke gevolgen deze afschaffing heeft.

In dit onderzoek (hoofdstuk 6) worden een aantal gevolgen genoemd, namelijk:

1. de mogelijkheid om voorschriften toe te voegen;
2. de mogelijkheid om bezwaar te maken tegen een vergunning.
3. de mogelijkheid om een vergunning in te trekken;
4. toezicht en handhaving verschuiven naar de "achterkant".

Het is van groot belang dat gemeenten zich realiseren dat deze gevolgen bestaan. De gemeentelijke organisatie, vooral de handhavende organisatie, zal rekening moeten houden met de gevolgen en zich daarop moeten aanpassen. Met het oog op deze aanpassingen ontstaan er een aantal keuzemogelijkheden voor de gemeente. Deze keuzes hebben mogelijk gevolgen voor de afdeling handhaving.

Wanneer een vergunningsplicht wordt afgeschaft, wordt er geen vergunning meer verleend waar bepaalde individuele voorschriften aan gekoppeld kunnen worden. Er gelden op dat moment slechts algemene regels. In feite verliest de gemeente een stukje van haar regulerende macht, vooral die op het individu gericht is. Deze moet worden opgevangen door de algemene regels zo veel mogelijk dekkend te maken voor alle gevallen.

Door de algemene strekking van de regels zal er ruimte voor interpretatie ontstaan voor burgers en bedrijven. Het bestuur heeft de wens dat deze ruimte op de juiste manier wordt ingevuld. Of dit gebeurt, is maar de vraag en moet per geval door het bestuur worden ingeschat. Daarbij zal een keuze moeten worden gemaakt tussen het reguleren, waarmee ruimte voor interpretatie zo veel mogelijk wordt weggenomen, of deze ruimte voor interpretatie open laten, waarmee het bestuur burgers en bedrijven aanspreekt op hun eigen verantwoordelijkheid.

Een ander aspect, waar de verantwoordelijkheid van burgers en bedrijven wordt aangesproken, is de houding ten opzichte van derden. Wanneer een vergunningsstelsel wordt afgeschaft is het niet meer mogelijk om bezwaar te maken tegen een vergunningaanvraag. Burgers kunnen gewoonweg starten met hun activiteit. Een derde zal pas een handhavingsverzoek indienen wanneer zij merkt dat een activiteit niet aan de algemene regels voldoet, terwijl het bezwaar tegen een vergunning mogelijk is voordat een activiteit is gestart.

Wanneer een vergunningsplicht wordt afgeschaft is het voor de gemeente moeilijk om op de hoogte te blijven van activiteiten waar mogelijk handhavend moet worden opgetreden. Dit probleem kan deels worden opgevangen met een meldingsplicht, maar daarbij moet het doel van de deregulering in ogenschouw worden genomen; het wegnemen van administratieve lasten. De burger of het bedrijf moet bij een meldingsplicht namelijk alsnog een administratieve actie ondernemen, het melden van de activiteit.

Wanneer er slechts algemene regels gelden, is het opsporen van overtredingen moeilijker voor het bestuur. De handhaving verschuift als het ware naar de achterkant. Dat betekent dat het bestuur pas na een overtreding kan optreden. Gemeenten moeten daarom meer inzetten op toezicht, om goed op de hoogte te blijven van overtreders. Het is van groot belang dat de gemeente deze verschuiving in overweging neemt bij het afschaffen van een vergunningstelsel. Mogelijk moeten er binnen de organisatie aanpassingen plaats vinden, om de handhaving goed te laten verlopen. Deze verschuiving zal in het handhavingsbeleid zichtbaar worden in de urenbalans. Mogelijk worden er meer uren voor toezicht ingepland.

Het intrekken van een vergunningstelsel heeft ook als gevolg dat een handhavend instrument niet meer kan worden ingezet, namelijk het intrekken van een vergunning. Deze wordt immers niet meer verleend. Een kleiner instrumentarium betekent een minder sterke handhaving. Dit moet echter niet overschat worden, omdat er nog voldoende andere instrumenten zijn.

8.3 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

De bundeling van een aantal vergunningsplichten en meldingsplichten in één omgevingsvergunning is een andere maatregel van het kabinet om de administratieve lasten bij burgers en bedrijven te verlagen. De omgevingsvergunning wordt in de Wabo geregeld en leidt tot één omgevingsvergunning voor fysieke projecten. Deze omzetting heeft gevolgen voor de afdeling vergunningverlening binnen de gemeente. De vergunningaanvraag wordt bij invoering van de Wabo ingediend bij één loket en wordt verleend door één bevoegd orgaan via één procedure. Om dit te realiseren zullen er organisatorische en financiële inspanningen plaats moeten vinden.

Naast de gevolgen voor de vergunningverlening heeft de Wabo ook gevolgen voor de handhaving. Door de bundeling van vergunningen en meldingen komen verschillende werkterreinen (bijvoorbeeld milieu en bouw) samen in een vergunning. Voorheen werden deze werkterreinen afzonderlijk behandeld door het personeel van de afdeling handhaving. Nu zullen er inspanningen moeten plaatsvinden om het een en ander te coördineren en organiseren. Daarnaast worden met de komst van de Wabo kwaliteitscriteria opgesteld waaraan de gemeentelijke handhaving moet voldoen. Bovendien worden er 25 regionale uitvoeringsdiensten opgericht om de handhaving te bevorderen.

De kwaliteitscriteria worden in het besluit omgevingsrecht opgenomen. Het concept besluit bevat op dit moment al kwaliteitseisen voor het handhavingsbeleid. Dit zijn eisen waaraan het beleidsstuk in ieder geval moet voldoen. Naast deze eisen worden er dus ook kwaliteitscriteria

opgenomen die de kwaliteit van de handhavende organisatie moeten beschermen. Gemeenten moeten zich voor 1 januari 2011 aan deze criteria conformeren. De criteria zijn echter nog niet vastgesteld. Er zijn wel concept kwaliteitscriteria, waar een hoop kritiek op wordt geuit. De criteria zouden te streng zijn en te grote gevolgen hebben voor de gemeenten.

Niet alleen de kwaliteitscriteria stuiten op veel weerstand. Ook de invoering van de 25 uitvoeringsdiensten, waaraan gemeenten en provincies vanaf 1 januari 2012 verplicht deel moeten nemen, stuit op een hoop kritiek. Ook over deze uitvoeringsdiensten is nog een hoop onduidelijk, omdat het takenpakket van deze diensten nog niet is vastgesteld. Wel is duidelijk dat de omgevingsdiensten gevolgen hebben voor de gemeentelijke handhaving. Het is erg belangrijk dat er duidelijke afspraken worden gemaakt tussen de gemeente, de provincie en de regionale uitvoeringsdiensten.

Hoofdstuk 9: Conclusies en aanbevelingen

In dit onderzoek wordt een tweetal maatschappelijke problemen behandeld, namelijk de overlast in de openbare ruimte en de hoge administratieve lastendruk. Om deze twee problemen te ondervangen heeft het kabinet een aantal middelen en instrumenten ontwikkeld die ingezet kunnen worden om deze problemen te reduceren. Van gemeenten wordt verwacht dat zij de aangedragen middelen en instrumenten in hun beleid doorvoeren.

Een van de behandelde problemen is de overlast in de openbare ruimte. De overheid vindt dat de gemeenten een bijzondere verantwoordelijkheid en een zelfstandige rol hebben bij het verbeteren van de veiligheidssituatie die gestalte krijgt op lokaal en wijkniveau, in de woon- en leefomgeving van de burger. Daarom is er een tweetal instrumenten ontwikkeld, die door de gemeente kunnen worden ingezet bij de bestrijding van deze overlast. Deze handhavingsmogelijkheden moeten de gemeentelijke handhaving versterken ten opzichte van het huidige beleid.

De gemeente Eersel heeft op dit moment de keuze uit drie mogelijkheden om de overlast in de openbare ruimte aan te pakken, namelijk:

1. De huidige situatie, waarin de politie belast is met de handhaving van overlast in de openbare ruimte, behouden.
2. De handhaving van overlast in de openbare ruimte zelf in de hand nemen doormiddel van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte.
3. De handhaving van overlast in de openbare ruimte zelf in de hand nemen doormiddel van de bestuurlijke strafbeschikking.

Op het eerste gezicht lijkt de eerste keuze het makkelijkste en goedkoopste middel. De politie neemt de handhaving voor zijn rekening, waardoor de gemeente zich kan richten op andere zaken. Bovendien hoeft de organisatie niet aangepast te worden, omdat er voor de gemeente niks veranderd. Daar staat tegenover dat niet de gemeente, maar de politie de prioriteiten voor handhaving van overlast in de openbare ruimte stelt. Zij bepaalt waar, wanneer en met welke middelen wordt opgetreden tegen deze overtredingen. Vaak krijgen dit soort overtredingen een lage prioriteit en richt de politie zich meer op zwaardere overtredingen. Er is simpelweg onvoldoende capaciteit om alles volledig te handhaven. Het risico hiervan is dat juist de kleine overtredingen in de openbare ruimte, die vaak tot ergernissen leiden, mindere handhaving genieten. De gemeente wordt hier vaak op aangesproken, omdat de bevolking juist de gemeente daarvoor verantwoordelijk acht.

Voor een gemeente kan het daarom wenselijk zijn om de handhaving van overlast in de openbare ruimte voor haar eigen rekening te nemen. Bijvoorbeeld als er veel klachten zijn over kleine overtredingen in de openbare ruimte of de gemeente het vermoede heeft dat de handhaving op dit moment tekort schiet. Wanneer er sprake is van een dergelijke situatie kan de gemeente ervoor kiezen om doormiddel van de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte of de bestuurlijke strafbeschikking de overlast in de openbare ruimte aan te pakken.

Dit zijn twee verschillende instrumenten waarmee hetzelfde doel wordt bereikt, namelijk de gemeentelijke handhaving van overlast in de openbare ruimte. Met beide instrumenten kan de gemeente de handhaving van overlast in de openbare ruimte zelf prioriteren. Zij bepaalt zelf waar, wanneer en met welke middelen ze gaat handhaven. Doordat de gemeente de handhaving voor haar rekening neemt, is zij ook 24 uur per dag verantwoordelijk daarvoor. Dit geldt voor beide instrumenten. Het ligt voor de hand dat er ook verschillen zijn tussen de instrumenten.

De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte is een bestuursrechtelijk instrument. Dat betekent dat de uitvoering hiervan volledig in de handen van het bestuur ligt. Zowel de incasso van een opgelegde boete als de rechtsbescherming die hier tegen openstaat wordt gefaciliteerd door de gemeente. De gemeentelijke organisatie moet hierop worden aangepast. Dat leidt tot extra kosten in vergelijking met de bestuurlijke strafbeschikking. Daar staat tegenover dat het volledige boetebedrag in de gemeentekas vloeit.

De bestuurlijke strafbeschikking is een strafrechtelijk instrument. Dat betekent dat de uitvoering hiervan niet volledig in handen van het bestuur ligt. De incasso ligt, onder toezicht van het Openbaar Ministerie, in handen van het Centraal Justitieel Incasso Bureau. Wanneer een verdachte in verzet gaat tegen een strafbeschikking, doet zij dit bij het Openbaar Ministerie. Gemeenten ontvangen een proces-verbaal vergoeding per opgelegde bestuurlijke strafbeschikking.

Voor de gemeente Eersel brengt het inzetten van de bestuurlijke strafbeschikking of de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte flinke kosten met zich mee. Voor een kleine gemeente als Eersel lijkt het daarom logisch om de handhaving in handen van de politie te laten. Wanneer de gemeente het noodzakelijk acht om de handhaving in eigen hand te nemen, verdient de bestuurlijke strafbeschikking de voorkeur. De kosten die hieraan kleven zijn minder dan bij de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Bovendien zijn er minder ingrijpende organisatorische wijzigingen noodzakelijk.

Bij alle keuzes is het van groot belang dat er duidelijke afspraken worden gemaakt met de politie en het Openbaar Ministerie. In het geval van het handhaven van overlast in de openbare ruimte doormiddel van de huidige praktijk is het belangrijk dat de gemeente aandachtspunten bespreekt, zodat de politie goed op de hoogte is van de overlast en ergernissen die binnen de gemeente spelen. Mocht de gemeente kiezen voor de bestuurlijke strafbeschikking dan is het van groot belang dat voor alle partijen duidelijk is wat, wanneer en op welke manier gehandhaafd wordt. De prioriteiten worden in het handhavingsbeleid van de gemeente opgenomen, zodat duidelijk is vastgelegd waar de gemeente zich op richt. Daarnaast worden de benodigde personele en materiële middelen opgenomen in het beleidsstuk en de begroting.

Aanbeveling 1

Het is voor de gemeente Eersel zinvol om de noodzaak of behoefte aan een intensivering en gemeentelijke prioritering van de aanpak van overlast in de openbare ruimte te onderzoeken. Mocht de noodzaak of behoefte aanwezig zijn, dan is de bestuurlijke strafbeschikking het meest voor de hand liggende instrument om intensivering en gemeentelijke prioritering te realiseren.

Aanbeveling 2

Mocht de gemeente Eersel kiezen voor de bestuurlijke strafbeschikking, dan is een samenwerking met andere (omliggende) gemeenten een aanbeveling. Op die manier kunnen kosten worden gedeeld en wordt het makkelijker om toezichthouders (buitengewoon opsporingsambtenaren) 24 uur per dag paraat te houden voor de handhaving van overlast in de openbare ruimte.

Het tweede probleem dat in dit onderzoek wordt behandeld is de hoge administratieve lastendruk. Ook hiervoor heeft de overheid een aantal oplossingen ontwikkeld. Twee van deze oplossingen worden in dit onderzoek behandeld, namelijk de deregulering en de invoering van Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Deregulering vertaalt zich op lokaal niveau in het verminderen en vereenvoudigen van regelgeving. Daarbij staat het terugbrengen van vergunningstelsels voorop. De Vereniging Nederlandse Gemeenten heeft al haar modelverordeningen getest op nut en noodzaak. Daarbij zijn verschillende vergunningstelsels afgeschaft of omgezet in een meldingsstelsel. Voor burgers, bedrijven en de gemeente heeft het afschaffen of omzetten van vergunningstelsels gevolgen, namelijk:

- de gemeente verliest de mogelijkheid om voorschriften aan een vergunning toe te voegen;
- burgers en bedrijven verliezen de mogelijkheid om bezwaar te maken tegen een vergunning.
- de gemeente verliest de mogelijkheid om een vergunning in te trekken;
- in de gemeentelijke organisatie verschuiven toezicht en handhaving naar de "achterkant".

Op het moment dat een vergunningsstelsel wordt afgeschaft, wordt er geen vergunning meer verleent voor een bepaalde activiteit. Wanneer er geen vergunning wordt verleend, kan daar ook geen voorschrift aan worden verbonden. Bovendien is het op een later moment ook niet mogelijk om handhavend op te treden middels het intrekken van die vergunning. Voor burgers en bedrijven geldt dat er geen bezwaar kan worden gemaakt tegen een vergunning. Zij kunnen de onrechtmatigheid van een activiteit op dat moment alleen aanvechten doormiddel van een handhavingsverzoek aan de gemeente.

In het handhavingsbeleid van de gemeente zal ook het een en ander veranderen. Als een vergunning wordt aangevraagd is de gemeente op de hoogte van een bepaalde activiteit. Zonder vergunningsplicht moet de gemeente ervoor zorgen dat zij op een andere manier op de hoogte blijft van gevoerde activiteiten. Een mogelijkheid is het invoeren van een meldingsplicht, maar dit zorgt voor administratieve lasten. En juist de hoge administratieve lasten zijn de reden voor het afschaffen van de vergunningsplicht.

Er zal dus iets moeten gebeuren met de handhaving van de gemeente. Deze verplaatst naar de achterkant. Dit betekent dat er pas handhavend opgetreden kan worden wanneer een overtreding gestalte heeft gekregen. De gemeente zal dus meer aandacht moeten richten op toezicht, zodat onrechtmatig gedrag zoveel mogelijk kan worden geconstateerd en tegengegaan. De organisatie moet daarom mogelijk anders worden ingericht bij het afschaffen van een vergunningsplicht. In het handhavingsbeleid zullen er meer uren aan toezicht moeten worden toebedeeld.

Aanbeveling 3

Houdt rekening met de gevolgen van het afschaffen van een vergunningsplicht. Onderzoek de (mogelijke) gevolgen van het afschaffen van een vergunningsstelsel voordat het afgeschaft wordt. Maak eventueel gebruik van een test periode waarin je de gevolgen onderzoekt. Bijvoorbeeld door het aantal constatering van overtredingen, het aantal klachten en het aantal handhavingsverzoeken te vergelijken met de gegevens voor afschaffing van het stelsel.

De invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht heeft grote gevolgen voor de vergunningverlening, maar ook voor de handhaving binnen de gemeente Eersel. Door de bundeling van vergunningen en meldingen komen verschillende werkterreinen (bijvoorbeeld milieu en bouw) samen in een vergunning. Voorheen werden deze werkterreinen afzonderlijk behandeld door het personeel van de afdeling handhaving. Nu zullen er inspanningen moeten plaatsvinden om het een en ander te coördineren en organiseren.

Naast de bundeling van de verschillende stelsels, zijn er ook kwaliteitseisen gesteld aan het handhavingsbeleid. Deze eisen, vermeldt in het besluit omgevingsrecht, bevatten minimum vereisten voor het beleidsstuk. In het besluit omgevingsrecht worden ook kwaliteitscriteria opgenomen, waaraan de handhavende organisatie moet voldoen. Een concept van deze kwaliteitscriteria is inmiddels op hevige kritiek gestuit. Tot slot wil de overheid de kwaliteit van de handhaving verbeteren door het invoeren van regionale uitvoeringsdiensten. Deze diensten gaan complexe taken die veel deskundigheid vragen en taken die een bovenlokale aanpak vereisen uitvoeren. Gemeenten dragen alleen milieutaken over aan de uitvoeringsdiensten. Ook het takenpakket van deze uitvoeringsdiensten moet nog worden vastgesteld.

Aanbeveling 4

Het is van wezenlijk belang dat de gemeente zowel de ontwikkeling van de kwaliteitseisen voor het handhavingsbeleid, de kwaliteitscriteria voor de handhavende organisatie en het takenpakket van uitvoeringsdiensten nauwlettend in de gaten houdt. Wanneer de eisen, criteria of het takenpakket is vastgesteld moet de organisatie daar op worden aangepast. Het verdient een aanbeveling om dit zo snel mogelijk te doen, omdat de aanpassingen grote financiële en organisatorische wijzigingen in kunnen houden.

Bronnenlijst

In de volgende lijst worden de gebruikt bronnen per categorie weergegeven.

Boeken

Konijnenbelt 2009

W. Konijnenbelt, *Résumé. Hoofdpijnen van het bestuursrecht*,
Den Haag: Elsevier Juridisch 2009.

T.D. Cammelbeeck & H.R.B.M. Kummeling 2009

T.D. Cammelbeeck & H.R.B.M. Kummeling, *Tekst en commentaar: gemeentewet & provinciewet*, Deventer: Kluwer 2009.

Dullaart & Dubbeldam 2008

H.J. Dullaart & M.C. Dubbeldam, *Wet OM-afdoening toegelicht*,
Den Haag: Sdu uitgevers 2008.

M. Kessler & B.F. Keulen 2008

M. Kessler & B.F. Keulen, *De strafbeschikking*,
Deventer: Kluwer 2008.

C.P.M. Cleiren & J.F. Nijboer 2007

C.P.M. Cleiren & J.F. Nijboer, *Strafvordering. Tekst & commentaar*,
Deventer: Kluwer 2007.

Michiels & Muller 2006

F.C.M.A. Michiels & E.R. Muller, *Handhaving. Bestuurlijk handhaven in Nederland*,
Deventer: Kluwer 2006.

Schlössels & Stroink 2006

R.J.N. Schlössels & F.A.M. Stroink, *Kern van het bestuursrecht*,
Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2006.

Van Wijk, Konijnenbelt & Van Male 2005

H.D. van Wijk, W. Konijnenbelt & R. van Male, *Hoofdstukken van bestuursrecht*,
Den Haag: Elsevier Juridisch 2005.

Tijdschriften

Van de Beeten & Broekers-Knol 2009

R.H. van de Beeten & A. Broekers-Knol, 'Strafrechtelijke en bestuurlijke sancties',
Nederlands Juristenblad 2009-24, p. 1513.

Boer & De Kok 2009

P. Boer & D. de Kok, 'Nieuwe keuzes tussen strafrechtelijke en bestuursrechtelijke sancties',
Nederlands Juristenblad 2009-11, p. 671-676.

Cornelisse 2009

L. Cornelisse, 'Lucratief optreden tegen wangedrag',
Binnenlands Bestuur 2009-7, p. 21.

Dijkstra & Nieuwenburg 2009

G.S.A. Dijkstra & P. Nieuwenburg, 'De strafbeschikking: vooruitstrevend of een stap te ver?', *Bestuurswetenschappen* 2009-2, p. 69-73.

Kwakman 2009

N.J.M. Kwakman, 'Twee nieuwe sanctiestelsels ter bestrijding van overlast in de openbare ruimte op lokaal niveau', *Nederlands Juristenblad* 2009-1, p. 9-15.

Boer & Van Setten 2008

P. Boer & Y van Setten, 'Bestuurlijke boete en strafbeschikking: de oplossing voor de overlastproblematiek in uw gemeente?', *De Gemeentestem* 2008-7298, p. 345-350.

J. Terpstra & T. Havinga 2005

J. Terpstra & T. Havinga, "Gemeenten, boetes en kleine ergernissen", *Justitiële Verkenningen*, 2005-6, p. 11.

Albers 2008

C.L.G.F.H. Albers, 'De Wet OM-afdoening. Nagel aan de kist van de bestuurlijke boete?', *De Gemeentestem* 2008-7298, p. 333-344.

Handreikingen, Rapporten en andere niet gepubliceerde teksten**J.H.G. van den Broek & M.J. Dresden 2009**

J.H.G. van den Broek & M.J. Dresden, *De wabo in de praktijk. Juridische leidraad bij de wet algemene bepalingen omgevingsrecht*, Alphen aan de Rijn: kluwer 2009.

Ministerie van Justitie 2009

Implementatie van de bestuurlijke strafbeschikking voor overlast in de openbare ruimte (Brief aan burgemeesters, kenmerk: 5603594/09), Den Haag: 2009.

Servicecentrum Handhaving 2009

Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte. Een handreiking voor gemeenten (Publicatie-nr. 13193), Den Haag: 2009.

Servicecentrum Handhaving 2009

Implementatie bestuurlijke strafbeschikking. Een handreiking voor gemeenten (Publicatie-nr. 13177), Den Haag: 2009.

J.H.G. van den Broek & M.J. Dresden 2009

J.H.G. van den Broek & M.J. Dresden, *De wabo in de praktijk. Juridische leidraad bij de wet algemene bepalingen omgevingsrecht*, Alphen aan den Rijn: Kluwer 2009.

Vereniging van Nederlandse gemeenten 2008

Vereniging van Nederlandse gemeenten, *Regelen of niet? Deregulering van gemeentelijke verordeningen*, Den Haag: 2008.

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties 2008

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, *Actieplan overlast en verloedering. Maatregelen ter intensivering van de lokale aanpak*, 2008.

Kwakman 2008

N.J.M. Kwakman, *Juridische kanten van het proces van bestuurlijke strafbeschikking en bestuurlijke boete*, Groningen: 2008.

Ministerie van Justitie 2008

Handhaving overlast in het publieke domein: bestuurlijke boete, strafbeschikking, of...? Een handreiking voor gemeenten (Versie 2.0), Den Haag: 2008.

Minister van Justitie 2008

Kabinetsnota over de uitgangspunten bij de keuze van een sanctiestelsel (Kamerstukken 2008/2009, 31 700 VI, D), 2008.

Vereniging van Nederlandse gemeenten 2007

Vereniging van Nederlandse gemeenten, *Raadgever Vereenvoudiging regelgeving*, 2007.

Ministerie van VROM 2006

Ministerie van VROM, *Samenvatting wetsvoorstel wet algemene bepalingen omgevingsrecht*, 2006.

Taskforce Vereenvoudiging Vergunningen 2005

Taskforce Vereenvoudiging Vergunningen, *Eenvoudig Vergunnen. Advies van de Taskforce Vereenvoudiging Vergunningen*, 2005.

Elektronische bronnen

Overheid.nl, 'Wat is de gemeente', <www.overheid.nl/zowerktdeoverheid/wievormendeoverheid/degemeente>.

Gemeente Eersel, 'Over Eersel. Cijfers en feiten.', <www.eersel.nl/index.php?simaction=content&mediumid=1&pagid=120&fontsize=12>.

Gemeente Eersel, 'Over Eersel. Historie.', <www.eersel.nl/index.php?simaction=content&mediumid=1&pagid=118&fontsize=12>.

Centrum Criminaliteitspreventie Veiligheid, 'Bestuurlijke boete overlast', <www.hetccv.nl/dossiers/Bestuurlijke+boete+overlast/index>.

Openbaar Ministerie, 'Strafbeschikking', <www.om.nl/onderwerpen/strafbeschikking>.

De Rechtspraak, 'Wet OM-afdoening', <www.rechtspraak.nl/Actualiteiten/Themadossiers/Wet+OM-afdoening.htm>.

Recht.nl, 'Bestuurlijke boete, gangbare strafrechtelijke handhaving of strafbeschikking?', (<www.recht.nl/nieuws/staatsrecht/archief/index.html?nid=34546&origin=/zoek/%3fq=strafbeschikking&qtype=rnl&qid=3589736&origin_title=zoekresultaten>; artikelen alleen toegankelijk voor abonnees).

Recht.nl, 'Strafbeschikking nieuw instrument tegen overlast', (<www.recht.nl/artikel/?nid=35868&origin=/zoek/index.html%3fq=bestuurlijke+boete+en+strafbeschikking&qtype=rnl&qid=3589672&origin_title=zoekresultaten>; artikelen alleen toegankelijk voor abonnees).

Eerste Kamer der Staten-Generaal, 'Wet OM-afdoening' <www.eerstekamer.nl/9370000/1/j9vvhwbtbnzpbzzc/vh0tljngtvoh>.

Justitie, 'Achtergrondinformatie over de bestuurlijke strafbeschikking' <www.cjib.nl/Onderwerpen/strafbeschikking/special-bestuurlijke-strafbeschikking-voor-gemeenten/achtergrondinformatie.aspx>.

Justitie, 'Uitrolschema implementatie bestuurlijke strafbeschikking overlast 2010' <<http://www.cjib.nl/Onderwerpen/strafbeschikking/special-bestuurlijke-strafbeschikking-voor-gemeenten/Invoering-strafbeschikking-overlast/uitrolschema.aspx>>.

Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, 'Kennisplein omgevingsvergunning', <<http://omgevingsvergunning.vrom.nl>>.

Adviescollege toetsing administratieve lasten, 'Regeldruk', <www.actal.nl/trefwoord/regeldruk/nl/>.

Binnenlands bestuur, 'Dossier omgevingsdiensten en wabo', <www.binnenlandsbestuur.nl/dossiers/dossieroverzicht/omgevingsdiensten-en-wabo.96104.lynkx>.

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, 'Regeldruk en administratieve lastenvermindering', <www.minbzk.nl/onderwerpen/dienstverlening-van/regeldruk-en>.

VROM-Inspectie, 'Overheden sluiten akkoord over regionale uitvoeringsdiensten', <www.vrominspectie.nl/actueel/nieuws/overheden-sluiten-akkoord-over-regionale-uitvoeringsdiensten.aspx>.

Interprovinciaal overleg, 'Minister krijgt ruimte voor omgevingsdiensten en Wabo', <www.ipo.nl/20-Minister_krijgt_ruimte_voor_omgevingsdiensten_en_Wabo.html?article=8539&dossier=13>.

Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer 'Onderzoek: kwaliteitscriteria omgevingsrecht kunnen duidelijker', <www.vrom.nl/pagina.html?id=45205>.

Handhaven, wanneer, waarmee, hoe?

Bijlagen

Handhaven, wanneer, waarmee, hoe?

Bijlagen

Naam:	Ronald Schrijver
Studentnr:	9952732
Stageverlener:	gemeente Eersel
Stagementor:	dhr. P.M.H.M. Bakermans
School:	Juridische Hogeschool Avans-Fontys
Locatie:	's-Hertogenbosch
1e afstudeerdocent:	Dhr. W. Struijlaart
2e afstudeerdocent:	Mevr. T. Wielders
Stageperiode:	07/09/2009- 11/12/2009
Datum oplevering:	05/01/2010

Bijlage 1: Feiten bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte

De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte kan worden opgelegd voor alle verbodsbepalingen uit de algemene plaatselijke verordening, minus:

- o a. samenscholingen en ongeregelde heden;
- o b. betogingen op openbare plaatsen;
- o c. vechten op straat;
- o d. het meevoeren van inbrekerswerktuigen of van voorwerpen die er kennelijk toe zijn uitgerust om het plegen van winkeldiefstallen te vergemakkelijken;
- o e. het meevoeren van steekwapens;
- o f. het bedrijfsmatig geven van gelegenheid tot het verrichten van seksuele handelingen met of voor een derde tegen betaling;
- o g. bedelen;
- o h. bestrijding van heling van goederen;
- o i. hinderlijk drankgebruik;
- o j. het gebruik van verdovende middelen, met uitzondering van cannabis;
- o k. drugshandel op straat.

Daarnaast kan de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte worden opgelegd voor de volgende voorschriften uit de afvalstoffenverordening:

- o a. het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen;
- o b. het ter inzameling aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen;
- o c. het ter inzameling aanbieden van bedrijfsafvalstoffen;
- o d. buiten een daarvoor door het college bestemde plaats en buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer een afvalstof, een stof of voorwerp in de bodem brengen, storten, houden, achterlaten of anderszins plaatsen op een wijze die aanleiding kan geven tot hinder of nadelige beïnvloeding van het milieu;
- o e. het achterlaten van straatafval in de openbare ruimte;
- o f. het doorzoeken of verspreiden van afvalstoffen of inzamelmiddelen die ter inzameling gereed staan;
- o g. het door de eigenaar plaatsen van afvalbakken bij een inrichting voor het verbruiken van eet- en drinkwaren;
- o h. het door de verspreider opruimen van weggeworpen reclamebiljetten of ander promotiemateriaal;
- o i. het achterlaten van zwerfafval bij vervoeren, laden of lossen van afvalstoffen;
- o j. het op een voor het publiek zichtbare plaats aanwezig hebben van afvalstoffen;
- o k. het zich ontdoen van een autowrak, afkomstig uit een huishouden, anders dan door afgifte aan inrichtingen, genoemd in artikel 6 van het Besluit beheer autowrakken.

Om een beter beeld te geven van de overtredingen die voor beboeting in aanmerking komen is de volgende lijst met vastgestelde overtredingen en boetebedragen uit het Besluit bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte opgenomen:

A.1		
Zonder vergunning van de burgemeester		
– op of aan de weg een evenement, feest of wedstrijd geven of houden		60
– een georganiseerde dropping houden of daaraan deelnemen op een ander terrein dan een daarvoor bestemd sportterrein		60
A.2		
Zonder vergunning op of aan de weg als dienstverlener optreden of als zodanig diensten aanbieden		120
A.3		
Als straatartiest, straatfotograaf, tekenaar, filmoperateur of gids voor publiek optreden op of aan een door de burgemeester aangewezen (gedeelte van een) weg, waar dit niet is toegestaan		120
A.4		
Zonder vergunning of anders dan de daarin gestelde voorwaarden, de weg of een weggedeelte gebruiken anders dan overeenkomstig de bestemming daarvan (bijv.: terrasverbod, reclameborden)		180
A.5		
Als houder van een horecabedrijf, dit voor bezoekers geopend te hebben of aldaar bezoekers toe te laten of te laten verblijven, buiten de vastgestelde openingstijden		180
A.6		
De weg of dat gedeelte van een onroerend goed dat vanaf de weg zichtbaar is		
– bekrassen of bekladden		90
– zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding dan wel met enigerlei stof enige afbeelding, letter, cijfer of teken hierop aanplakken of op andere wijze aanbrengen		90
A.7		
Op of aan door het college aangewezen wegen of gedeelten daarvan gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen onder publiek verspreiden dan wel openlijk aanbieden, aanbevelen of bekendmaken		90
A.8		
De weg of op of aan de weg een voertuig, woonwagen, tent of soortgelijk ander onderkomen als slaappleats gebruiken		90
A.9		
Tijdens uren waarop het niet is toegestaan op de weg of openbaar water enig aanplakbiljet, aanplakdoek, kalk, teer, kleur- of verfstof of vergereedschap te vervoeren of bij zich te hebben		90
A.10		
Met een voertuig dat niet is voorzien van rubberbanden rijden over de berm, de glooiing en de zijkant van de weg		
a. voor bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen		90
b. voor bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen		90

c. voor bromfietzers en snorfietzers	60
d. voor fietsers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor	35
e. voor overige weggebruikers	35
 A.11	
Op de weg (binnen een door het college aangewezen gebied) skaten of skateboarden	60
 A.12	
Op of aan de weg	
– klimmen of zich bevinden op een beeld, monument, overkapping, constructie, openbare toiletgelegenheid, voertuig, hek, heining of andere afsluiting, verkeersmeubilair en daarvoor niet bestemd straatmeubilair	60
– zich zodanig ophouden dat voor weggebruikers of bewoners van nabij de weg gelegen woningen onnodige overlast of hinder wordt veroorzaakt	90
 A.13	
Op de weg (binnen een door het college aangewezen gebied) alcoholhoudende drank nuttigen	60
 A.14	
Op de weg (binnen een door het college aangewezen gebied) aangebroken flessen, blikjes e.d. met alcoholhoudende drank bij zich hebben	60
 A.15	
Zonder redelijk doel	
– zich in een portiek of poort ophouden of in, op of tegen een raamkozijn of een drempel van een gebouw zitten of liggen	60
– zich anders dan als bewoner of gebruiker van flatgebouwen, appartementsgebouwen en soortgelijke meergezinshuizen of van publiek toegankelijke gebouwen bevinden in een voor gemeenschappelijk gebruik bestemde ruimte	60
 A.16	
Op de weg vervoeren, bij zich dragen of anderszins voorhanden hebben van kerstbomen, autobanden en andere voorwerpen of stoffen, met het kennelijke doel deze op de weg te verbranden	60
 A.17	
(In of op) een voor het publiek toegankelijk portaal, telefooncel, wachtlokaal voor een openbaar vervoermiddel, parkeergarage, rijwielstalling of een andere soortgelijke ruimte	
– zich zonder redelijk doel en op een voor anderen hinderlijke wijze ophouden	90
– verontreinigen	90
– voor een ander doel bezigen dan waarvoor de ruimte bestemd is	60
 A.18	
Op of aan de weg een fiets, snorfiets of bromfiets plaatsen of laten staan tegen een raam, een raamkozijn, een deur, de gevel van een gebouw of in de ingang van een portiek, waardoor de doorgang wordt versperd, dan wel in strijd met de uitdrukkelijk verklaarde wil van de gebruiker van dat gebouw of portiek	20
 A.19	
Een motorvoertuig, bromfiets of fiets op of aan de weg laten staan, anders dan deugdelijk afgesloten of onder	30

behoorlijk toezicht

A.20

Zich met een fiets of bromfiets bevinden op een terrein waar een markt, kermis, uitvoering, bijeenkomst of plechtigheid wordt gehouden, welke publiek trekt 30

A.21

Zich met een winkelwagentje op of aan de weg bevinden op meer dan de toegestane afstand van het bedrijf dat het winkelwagentje ter beschikking heeft gesteld 60

A.22

Zich in de nabijheid van een persoon, gebouw, woonwagen of woonschip ophouden met de kennelijke bedoeling deze persoon of een zich in dat gebouw, die woonwagen of dat woonschip bevindende persoon te bespieden 90

A.23

Een persoon in een gebouw, woonwagen of woonschip door middel van een verrekijker bespieden 90

A.24

Als eigenaar of houder van een hond, deze laten verblijven of laten lopen

– op een weg gelegen binnen de bebouwde kom zonder dat de hond is aangelijnd 60

– op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak, speelweide of andere door het college aangewezen plaats 90

– op een weg zonder dat de hond is voorzien van een halsband of een door middel van tatoeage aangebracht identificatiemerk, die de eigenaar of houder van de hond duidelijk doet kennen 60

– op een weg zonder een deugdelijk middel dat is bestemd voor het verwijderen van uitwerpselen bij zich te dragen en/of dit middel niet op eerste vordering tonen aan de met het toezicht belaste ambtenaar 60

A.25

Als eigenaar of houder van een hond deze laten verblijven/lopen op of aan de weg of op een terrein van een ander, terwijl na schriftelijke aanzegging van het college deze hond niet

– kort is aangelijnd 150

– kort is aangelijnd en gemuilkorfd 150

A.26

Als degene die één of meer dieren onder zijn hoede heeft, niet door voorzorgsmaatregelen die van hem mogen worden verwacht, voorkomen dat deze dieren voor de omgeving hinderlijk zijn 90

A.27

Als rechthebbende er niet voor zorgen dat zodanige maatregelen worden getroffen dat het vee/pluimvee in een aan een weg liggend weiland of terrein, die weg niet kan bereiken 90

A.28

Op de weg of weggedeelte (binnen een door het college aangewezen gebied) softdrugs gebruiken of openlijk voorhanden hebben 60

A.29

Als degene aan wie dit door of namens het college in het belang van de openbare orde of zedelijkheid is 150

bekendgemaakt, zich anders dan in een openbaar middel van vervoer, bevinden op of aan de door het college aangewezen wegen en/of plaatsen gedurende de uren daarbij genoemd

A.30

De weg niet (doen) reinigen na een verontreiniging ontstaan bij het laden, lossen of vervoeren van stoffen of voorwerpen of bij andere werkzaamheden

- terstond, bij gevaar voor de verkeersveiligheid of bij gevaar voor beschadiging van het wegdek 150
- in overige gevallen, (iedere dag) na het beëindigen van de werkzaamheden 90

A.31

Binnen de bebouwde kom buiten een daarvoor bestemde inrichting/plaats op of aan de weg zijn natuurlijke behoefte doen

90

A.32

Een geparkeerd voertuig op een aangewezen weg of weggedeelte, waar dit niet is toegestaan, te koop aanbieden of verhandelen

120

A.33

Een defect voertuig op een weg parkeren, langer dan de vastgestelde termijn

60

A.34

Een kampeerwagen, caravan, magazijnwagen, keetwagen, aanhangwagen of ander dergelijk voertuig op een aangewezen weg waar dit niet is toegestaan, langer dan de vastgestelde termijn doen of laten staan

60

A.35

Een voertuig dat is voorzien van een aanduiding van handelsreclame op een weg parkeren met als doel handelsreclame te maken

120

A.36

Een recreatiegebied gebruiken in strijd met de bepalingen geldend voor dat gebied

– door het parkeren of aanwezig hebben van een voertuig of vaartuig

a. voor bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen 60

b. voor bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen 60

c. voor bromfietzers en snorfietzers 40

d. voor fietsers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor 20

e. voor overige weggebruikers 20

f. voor schippers 60

g. voor een ieder 60

– anders dan tot doel van dagrecreatie 90

– door met geluid voortbrengende apparatuur overlast te veroorzaken 90

– door te graven of te spitten of doen graven of spitten op buiten het strand, de zandhelling, speelkuilen of zandbakken gelegen gedeelten 90

– door anders dan in de aanwezige afvalbakken wegwerpen, neerleggen en/of achterlaten van afval, vuilnis, resten van levensmiddelen, papier, blikken, flessen of verpakkingsmateriaal 90

– door een afvalmand, -bak of soortgelijk voorwerp op andere wijze te gebruiken dan tot het deponeren van klein afval 90

– door zich als eigenaar of houder van een hond zich met die hond in een vastgestelde periode bevinden buiten 60

een aangewezen gebied, waar het verblijf van de hond is toegestaan

A.37

Een voertuig met stankverspreidende stoffen parkeren daar waar bewoners of gebruikers van nabijgelegen gebouwen of terreinen daarvan hinder of overlast (kunnen) ondervinden 90

A.38

Een voertuig parkeren of enig ander voorwerp plaatsen of laten staan op een weggedeelte waarvan door het bevoegde gezag is bekend gemaakt dat dit niet is toegestaan op de in die bekendmaking genoemde dagen en tijden (markt, evenement, kermis enz.)

- a. voor bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen 60
- b. voor bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen 60
- c. voor bromfietzers en snorfietzers 40
- d. voor fietsers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor 20
- e. voor overige weggebruikers 20
- f. voor een ieder 60

A.39

Zonder vergunning een openbare inzameling van geld of goederen houden of daartoe een intekenlijst aanbieden 90

A.40

Zonder vergunning, in de uitoefening van de handel, op of aan de weg of aan een openbaar water, aan een huis dan wel op een andere voor het publiek toegankelijke en in de open lucht gelegen plaats goederen te koop aanbieden, verkopen of afgeven 90

A.41

Op of aan de weg fietsen, bromfietsen en scooters te koop aanbieden, verkopen of kopen, anders dan direct vanuit een aan de weg gevestigd detailhandelsbedrijf voor rijwielen 90

A.42

Zonder vergunning op of aan de weg of aan een openbaar water dan wel op een andere voor het publiek toegankelijke en in de open lucht gelegen plaats een standplaats innemen of hebben teneinde in de uitoefening van de handel goederen te koop aan te bieden, te verkopen of te verstrekken, dan wel diensten aan te bieden 90

A.43

Met of voor een vaartuig een ligplaats innemen, hebben of beschikbaar stellen op een gedeelte van een openbaar water waar dit niet is toegestaan

- a. voor schippers 60
- b. voor een ieder 60

A.44

Als bader of zwemmer in openbaar water zich zodanig gedragen dat het scheepvaartverkeer daarvan hinder of gevaar kan ondervinden 90

A.45

Zich zonder redelijk doel aan, op, of in een vaartuig in openbaar water vasthouden, klimmen, begeven of bevinden 60

A.46

Zich in/op voor publiek toegankelijke natuurgebieden, bossen, parken, plantsoenen of recreatieterreinen bevinden ten aanzien waarvan door het bevoegde gezag is verklaard dat het gebruik van een motorvoertuig, bromfiets, fiets, rij- of trekdier overlast kan veroorzaken of schade kan berokkenen aan milieuwaarden, te weten

– met een vervoermiddel in gesloten tijd of gesloten gebied

a. voor bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen	90
b. voor bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen	90
c. voor bromfietzers en snorfietzers	60
d. voor fietsers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor	35
e. voor overige weggebruikers	35

– met een motorvoertuig, bromfiets, fiets of paard buiten de (onverharde) wegen of gemarkeerde paden

a. voor bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen	90
b. voor bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen	90
c. voor bromfietzers en snorfietzers	60
d. voor fietsers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor	35
e. voor overige weggebruikers	35

– met een rij- of trekdier buiten de daarvoor bestemde paden

a. voor overige weggebruikers	35
-------------------------------	----

A.47

Met een motorrijtuig gebruik maken van een weg in strijd met de verordening tot het bevorderen van ongestoord wetenschappelijk onderzoek van de RadioSterrenWacht (storingsvrije zone), te weten

– rijdend

a. voor bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen	90
b. voor bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen	90
c. voor bromfietzers en snorfietzers	60
d. voor overige weggebruikers	35

– parkeren dan wel laten staan

a. voor bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen	60
b. voor bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen	60
c. voor bromfietzers en snorfietzers	40
d. voor overige weggebruikers	20

B. Voorschrift uit de plaatselijke verordening (milieu)

*Boete in
euro's*

B.1

Als particulier met toestellen of geluidsapparaten dan wel op andere wijze handelingen verrichten, waardoor voor een omwonende of overigens voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt, of toelaten dat deze handelingen worden verricht

90

B.2

Zonder daartoe bevoegd te zijn zich bevinden buiten wegen of paden, die liggen in/op voor publiek toegankelijke parken, wandelplaatsen, plantsoenen, groenstroken of grasperken dan wel in/tussen aanplantingen, bloemperken, heester- of struikgewassen, die op of aan de weg liggen

30

B.3

Zonder daartoe bevoegd te zijn schade toebrengen aan bomen, heesters, bloemen of grasperken in een park, een bos of op andere dergelijke plaatsen	90
---	----

B.4

Met een voertuig rijden door een park/plantsoen of op een niet van de weg deel uitmakende, van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook

a. voor bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen	90
b. voor bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen	90
c. voor bromfietzers en snorfietzers	60
d. voor fietsers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor	35
e. voor overige weggebruikers	35

B.5

Met een voertuig rijden (crossen) door een park/plantsoen of op een niet van de weg deel uitmakende, van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook

a. voor bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen	150
b. voor bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen	150
c. voor bromfietzers en snorfietzers	100
d. voor fietsers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor	60
e. voor overige weggebruikers	60

B.6

Roken in bos, duin dan wel andere dergelijke gebieden op tijd en plaats waarop dit niet is toegestaan	90
---	----

B.7

In de openlucht vuur aanleggen, stoken of hebben	180
--	-----

B.8

Als eigenaar of houder van een hond er niet voor zorgen dat deze hond zich niet van uitwerpselen ontdoet

– op een weggedeelte (mede) bestemd voor voetgangers	90
– op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide	90
– op een andere dan door het college aangewezen plaats	90

B.9

Met een pleziervaartuig varen in/door rietkragen, biezen of ander opstaand gewas dan wel een pleziervaartuig daar afmeren	90
---	----

C. Voorschrift uit de afvalstoffenverordening, voor zover betrekking hebbend op:

*Boete in
euro's*

C.1

Het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen	60
---	----

C.2

Het ter inzameling aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen	60
--	----

C.3		
	Het ter inzameling aanbieden van bedrijfsafvalstoffen	60
C.4		
	Buiten een daarvoor door het college bestemde plaats en buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer een afvalstof, een stof of voorwerp in de bodem brengen, storten, houden, achterlaten of anderszins plaatsen op een wijze die aanleiding kan geven tot hinder of nadelige beïnvloeding van het milieu	150
C.5		
	Het achterlaten van straatafval in de openbare ruimte	90
C.6		
	Het doorzoeken of verspreiden van afvalstoffen of inzamelmiddelen die ter inzameling gereed staan	90
C.7		
	Het achterlaten van zwerfafval bij vervoeren, laden of lossen van afvalstoffen	90
C.8		
	Het op een voor het publiek zichtbare plaats aanwezig hebben van afvalstoffen	150
C.9		
	Het zich ontdoen van een autowrak, afkomstig uit een huishouden, anders dan door afgifte aan inrichtingen, genoemd in artikel 6 van het Besluit beheer autowrakken	150

Bijlage 2: Feiten (bestuurlijke) strafbeschikking

Opsporingsambtenaren van de politie en buitengewoon opsporingsambtenaren in dienst van de gemeenten, mits deze bevoegd zijn tot opsporing van deze zaken, hebben een strafbeschikkingsbevoegdheid voor:

De zaken welke betreffen de op heterdaad of met een technisch hulpmiddel door de bevoegde ambtenaar ontdekte overtredingen, aangeduid in de bijlage van het Besluit OM-afdoening, voor zover de verdachte hetzij behoort tot een categorie die met betrekking tot die feiten in de bijlage van het Besluit OM-afdoening is vermeld, hetzij, in het geval bedoeld in artikel 181, eerste lid, van de Wegenverkeerswet 1994, de eigenaar of houder is van het motorrijtuig waarmee het feit is begaan. (Artikel 3.3 sub b Besluit OM-afdoening)

Bijlage van het Besluit OM-afdoening

		Afdeling A. Verkeer te land
		Categorie-indeling B:
		1 – Bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen, en bestuurders van brommobielen voor zover het de bepalingen van het RVV 1990 betreft;
		2 – Bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen;
		3 – Bromfietzers en snorfietzers;
		4 – Fietzers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor;
		5 – Voetgangers;
		6 – Overige weggebruikers;
		7 – Schippers;
		8 – Een ieder.
		NB De categorieën 1 tot en met 4 gelden in voorkomend geval mede voor bestuurders van één van de op die categorieën betrekking hebbende voertuigen, indien daarmee een aanhangwagen wordt voortbewogen

	Feit	Artikel	Categorie
	<i>Nummers K 006 – K 175: Wegenverkeerswet 1994 (WVV 1994) Reglement Rijbewijzen (RR)</i>		
	<i>als bestuurder van een motorrijtuig rijden terwijl krachtens de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften</i>	9 lid 8 WVW 1994	
0 0 K 6	a – het rijbewijs is ingenomen		1 / 2 / 3
	<i>als bestuurder van een motorrijtuig rijden, terwijl het kentekenbewijs is ingevorderd</i>	36 lid 3 sub c WVW 1994	
0 2 K 0	a – na deugdelijk herstel		1 / 2 / 3

		<i>als bestuurder beneden de 16 jaar een motorrijtuig besturen, zijnde (de vermelde tarieven bij deze feitcodes dienen gehalveerd en op hele Euro's naar boven afgerond te worden)</i>	110 lid 1 WVV 1994 jo. artikel 5 sub b RR	
0 K 7 0	a	– een bromfiets		3
0 K 7 0	b	– een gehandicaptenvoertuig		4
0 K 7 0	c	– een landbouw- of bosbouwtrekker		1
0 K 7 0	d	– een motorrijtuig met beperkte snelheid (niet zijnde een stoom- of motorwals)		1
0 K 7 1		als bestuurder optreden zonder te beschikken over een ingevolge de richtlijn vakbekwaamheid vereist geldig getuigschrift	151c WVV 1994	1
1 K 4 5	b	als bestuurder handelen in strijd met het aan de ontheffing verbonden voorschrift betreffende de begeleiding of vakbekwaamheid	150 lid 2 WVV 1994	1
1 K 6 0	a	als bestuurder, die in overtreding wordt bevonden van een bij of krachtens de WVV 1994 vastgesteld voorschrift, de gegeven bevelen niet opvolgen	160 lid 6 WVV 1994	1/2/3/4/6
1 K 6 0	b	als bestuurder van een voertuig die, in het kader van beroepsgoederenvervoer of personenvervoer, in overtreding wordt bevonden van een bij of krachtens de WVV 1994 vastgesteld voorschrift, betreffende het vervoer van lading of personen, de gegeven bevelen niet opvolgen	160 lid 6 WVV 1994	1

Nummers S 005 – S 025, VA 004 – RV 101: Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990)

Categorie-indeling C: (maximum snelheid)

1 – motorvoertuigen (uitgezonderd categorie 2: vrachtauto's, autobussen en motorvoertuigen met aanhangwagen);

2 – vrachtauto's, autobussen, als bedrijfsauto aangemerkte kampeerauto's met een toegestane maximum massa van meer dan 3500 kg en motorvoertuigen met aanhangwagen;

3 – bromfietsen, brommobielen, snorfietsen en gehandicaptenvoertuigen met motor;

4 – land- of bosbouwtrekkers en motorvoertuigen met beperkte snelheid.

Hoofdstuk 2. Verkeersregels

VIII. Maximum snelheid

a. Algemeen

als bestuurder niet in staat zijn, zijn voertuig tot stilstand te brengen binnen de afstand waarover hij de weg kan overzien en waarover deze vrij is. De gedraging/overtreding is geconstateerd met behulp van het Videocontrole systeem (VCS) – bij snelheden van meer dan 80 km/h en tot en met 100 km/h, waarbij de onderlinge afstand tussen de voertuigen overeenkomt met een tijd 19 RVV 1990

0 S 1 5	a	– vanaf 0,5 seconde tot en met 0,4 seconde	1/2
0 S 1 5	b	– van minder dan 0,4 seconde tot en met 0,3 seconde	1/2
0 S 1 5	c	– van minder dan 0,3 seconde tot en met 0,2 seconde	1/2
0 S 1 5	d	– van minder dan 0,2 seconde	1/2

als bestuurder niet in staat zijn, zijn voertuig tot stilstand te brengen binnen de afstand waarover hij de weg kan overzien en waarover deze vrij is. De gedraging/overtreding is geconstateerd met behulp van het Videocontrole systeem (VCS) – bij snelheden van meer dan 100 km/h tot en met 120 km/h, waarbij de onderlinge afstand tussen de voertuigen overeenkomt met een tijd 19 RVV 1990

0 S 2 0	a	– vanaf 0,5 seconde tot en met 0,4 seconde	1/2
0 S 2 0	b	– van minder dan 0,4 seconde tot en met 0,3 seconde	1/2
0 S 2 0	c	– van minder dan 0,3 seconde tot en met 0,2 seconde	1

Nummers R 301 – R 630: Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990)

Categorie-indeling B:

1 – Bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen, en bestuurders van brommobielen voor zover het de bepalingen van het RVV 1990 betreft;

2 – Bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen;

3 – Bromfietzers en snorfietzers;

4 – Fietzers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor;

5 – Voetgangers;

6 – Overige weggebruikers;

7 – Schippers;

8 – Een ieder.

NB De categorieën 1 tot en met 4 gelden in voorkomend geval mede voor bestuurders van één van de op die categorieën betrekking hebbende voertuigen, indien daarmee een aanhangwagen wordt voortbewogen

Hoofdstuk 2. Verkeersregels

XI. Het plaatsen van fietsen en bromfietsen

4 R 1 2	een (brom)fiets plaatsen anders dan op het trottoir, voetpad, in de berm of door het bevoegde gezag aangewezen plaatsen	27 RVV 1990	3/4
------------------	---	-------------	-----

Hoofdstuk 3. Verkeerstekens

II. Verkeersborden

5 R 8 7	een (brom)fiets plaatsen in strijd met bord E3 (verbod (brom)fietsen te plaatsen)	62 jo. bord E3 RVV 1990	3/4
------------------	---	----------------------------	-----

Hoofdstuk 4. Aanwijzingen

I. Verplichtingen weggebruikers

als weggebruiker niet stoppen voor een stopteken

6 R 2 7	b – dat bestaat uit bord F10 van Bijlage I van het RVV 1990, dan wel een rode lamp, dan wel een rode vlag, gegeven door een begeleider van een railvoertuig	82 lid 4 RVV 1990	1/2/3/4/5/6
6 R 2 8	c – gegeven met een aan voertuig van weginspecteurs van Rijkswaterstaat aangebracht verlichte transparant	83 RVV	1/2/3/4/5/6

als weggebruiker niet opvolgen van de in de Bijlage II RVV 1990 vastgestelde aanwijzingen

6 R 2 7	a – om te stoppen, gegeven door daartoe bevoegde en als zodanig kenbare verkeersbrigadier	82 lid 1 jo. 82 lid 3 ivm Bijlage II RVV 1990	1/2/3/4/6
6 R 3 0	b – gegeven door daartoe bevoegde en als zodanig kenbare verkeersregelaar	82 lid 1 ivm Bijlage II RVV 1990	1/2/3/4/5/6
6 R 3 1	als weggebruiker niet opvolgen van aanwijzingen gegeven door middel van verlichte transparant op personen-, bedrijfsauto, of motorfiets van politie of Rijkswaterstaat, of bedrijfsauto van transportbegeleider	82a jo. 41 a lid 1 onder a, sub 1 en 4 RVV	1/2/3/4/5/6

Nummers K 800 – K 825: Wet rijonderricht motorrijtuigen 1993 (WRM 1993)

8 K 0 0	rijonderricht geven zonder in het bezit te zijn van het vereiste certificaat (particulier)	7 lid 1 WRM 1993	8
---------------	--	------------------	---

rijonderricht geven terwijl het certificaat

8 K 1 0	a – niet geldig is voor het rijonderricht dat wordt gegeven	7 lid 2 onder a WRM 1993	8
---------------	---	--------------------------	---

8 K 1 0	b – niet voldoet aan de vastgestelde eisen inzake inrichting en uitvoering	7 lid 2 onder b WRM 1993	8
---------------	--	--------------------------	---

8 K 1 0	c – niet behoorlijk leesbaar is	7 lid 2 onder c WRM 1993	8
---------------	---------------------------------	--------------------------	---

als houder niet (tijdig) inleveren van een ongeldig verklaard certificaat voor

8 K 1 5	a – rijonderricht	15 lid 4 WRM 1993	8
---------------	-------------------	-------------------	---

8 K 1 5	b – vakbekwaamheid	22 lid 5 WRM 1993	8
---------------	--------------------	-------------------	---

8 K 2 0	het certificaat niet op eerste vordering behoorlijk ter inzage afgeven	24 WRM 1993	8
---------------	--	-------------	---

8 K 2 5	het instructeursbewijs, dan wel het bewijs van ontheffing niet op eerste vordering behoorlijk ter inzage afgeven	28 WRM 1993	8
---------------	--	-------------	---

Nummers N 010 – P 600: Besluit Voertuigen (BV) en Regeling Voertuigen (RV)

Categorie-indeling A: (Besluit en Regeling Voertuigen)

2 – personenauto's;

3 – bedrijfsauto's;

3a – bussen;

4 – motorfietsen;

5 – driewielige motorrijtuigen;

6 – bromfietsen;

7 – motorrijtuigen met beperkte snelheid;

8 – land- of bosbouwtrekkers;

9 – fietsen en gehandicaptenvoertuigen zonder motor (o.g.v. art. 5.1.4 RV m.u.v. afmetingen genoemd in 5.9.6 RV);

10 – gehandicaptenvoertuigen voorzien van een gesloten carrosserie en gehandicaptenvoertuigen die zijn uitgerust met een verbrandingsmotor en

niet voorzien van een gesloten carrosserie en t.a.v. de afmetingen genoemd in 5.10.6 RV de gehandicaptenvoertuigen zonder motor;

11 – gehandicaptenvoertuigen, uitgerust met een elektromotor en niet voorzien van een gesloten carrosserie;

12 – aanhangwagens met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg achter personenauto's, bedrijfsauto's en driewielige motorrijtuigen;

13 – aanhangwagens met een toegestane maximum massa van niet meer dan 750 kg achter personenauto's, bedrijfsauto's en driewielige motorrijtuigen;

14 – aanhangwagens achter landbouw- of bosbouwtrekkers en achter motorrijtuigen met beperkte snelheid;

15 – aanhangwagens achter motorfietsen (15a) of bromfietsen (15b);

16 – aanhangwagens achter fietsen op twee wielen;

17 – wagens.

Noot Regeling Voertuigen (RV):

– De feiten met betrekking tot de RV zijn in 17 categorieën onderverdeeld en deze categorieën zijn genummerd van 2 t/m 17. Deze categorie-indeling komt overeen met de indeling van de RV.

– Bij categorie 15 kan het trekkende voertuig verschillend zijn (motor of bromfiets). Voor deze voertuigen gelden verschillende tarieven. Achter de categorie-aanduiding moet daarom voor de motorfiets een A en voor de bromfiets een B worden vermeld.

categorie: 15A – motorfiets

categorie: 15B – bromfiets

- Bij de in deze afdeling vermelde overtredingen is het niet toegestaan om uitsluitend een kenteken te vermelden op het mini proces-verbaal. de NAW gegevens van de verdachte moeten eveneens worden vermeld. de verdachte dient daarom staande te worden gehouden.

– Op de kennisgeving/aankondiging moet een nadere toelichting op het feit worden vermeld, omdat de bepalingen van de RV in algemene feitomschrijvingen zijn weergegeven.

– De feiten die betrekking hebben op de massa of de last onder wiel of as gelden uitsluitend voor particulieren. Indien sprake is van beroepsmatig vervoer is de Wet op de economische delicten van toepassing. Zie hiervoor de feitcodeserie E 850 t/m E 855.

4 – Krachtoverbrenging

Als bestuurder van een voertuig rijden (terwijl):

1 5 N 0	b	dan wel als eigenaar of houder doen of laten rijden terwijl de na 31-12-1987 in gebruik genomen bedrijfsauto, met een toegestane maximum massa van meer dan 12.000 kg niet is voorzien van een snelheidsbegrenzer	5.3.15 lid 2 RV	3
1 5 N 0	ba	dan wel als eigenaar of houder doen of laten rijden terwijl de na 31-12-2004 in gebruik genomen bedrijfsauto, met een toegestane maximum massa van meer dan 3500 kg doch niet meer dan 12.000 kg, niet is voorzien van een snelheidsbegrenzer	5.3.15 lid 2 RV	3

1 N 5 0	bb	dan wel als eigenaar of houder doen of laten rijden terwijl de na 30-09-2001 doch voor 01-01-2005 in gebruik genomen bedrijfsauto met een dieselmotor, met een toegestane maximum massa van meer dan 3500 kg doch niet meer dan 12.000 kg, niet is voorzien van een snelheidsbegrenzer	5.3.15 lid 2 RV	3
1 N 5 0	c	dan wel als eigenaar of houder doen of laten rijden terwijl de na 31-12-1987 in gebruik genomen bus met een toegestane maximum massa van meer dan 10.000 kg niet is voorzien van een snelheidsbegrenzer	5.3a.15 lid 2 RV	3a
1 N 5 0	ca	dan wel als eigenaar of houder doen of laten rijden terwijl de na 31-12-2004 in gebruik genomen bus, met een toegestane maximum massa van niet meer dan 10.000 kg, niet is voorzien van een snelheidsbegrenzer	5.3a.15 lid 2 RV	3a
1 N 5 0	cb	dan wel als eigenaar of houder doen of laten rijden terwijl de na 30-09-2001 doch voor 01-01-2005 in gebruik genomen bus met een dieselmotor, met een toegestane maximum massa van niet meer dan 10.000 kg, niet is voorzien van een snelheidsbegrenzer	5.3a.15 lid 2 RV	3a
1 N 5 0	d	dan wel als eigenaar of houder doen of laten rijden terwijl de snelheidsbegrenzer niet aan de eisen voldoet. (bedrijfsauto bestemd voor het vervoer van goederen niet meer dan 90 km/h en een bus maximaal 100 km/h)	5.*.15 lid 3 en 4 RV	3/3a

8 – Reminrichting

		<i>niet wordt voldaan aan de vereiste remvertraging (cat 12 toegestane maximum massa minder dan 3500 kg); de vermindering bedraagt</i>	5.*.38 RV	
3 N 8 1	d	– 1,51 t/m 2,0 m/s ²		2/4/5/12
3 N 8 1	e	– meer dan 2,0 m/s ²		2/4/5/12
		<i>niet wordt voldaan aan de vereiste remvertraging (cat 12 toegestane maximum massa 3500 kg of meer); de vermindering bedraagt</i>	5.*.38 RV	
3 N 8 1	g	– 0,51 t/m 1,0 m/s ²		3/3a/12
3 N 8 1	h	– 1,01 t/m 1,5 m/s ²		3/3a/12
3 N 8 1	i	– 1,51 t/m 2,0 m/s ²		3/3a/12
3 N 8 1	j	– meer dan 2,0 m/s ²		3/3a/12

1 – Afmetingen en massa's

Noot afmetingen: Als bij ondeelbare lading meer dan één afmeting wordt overschreden, dan wordt uitsluitend een proces-verbaal opgemaakt ter zake de afmeting die het meest wordt overschreden.

Lengte samenstel (onbeladen), c.q. indien geen sprake is van uitstekende lading

Noot: Lengte trekker met oplegger max. 16,50 m; vrachtauto met aanhangwagen max. 18,75 m; personenauto/ driewielig motorvoertuig met aanhangwagen max. 18 m; samenstel kermis- /circusvoertuigen max. 24 m; rijdend werktuig met aanhangwagen 20 m; land-bosbouwtrekker/motorvoertuig beperkte snelheid met aanhangwagen 18 m

de maximum lengte van het samenstel van voertuigen wordt overschreden, met een overschrijding 5.18.11 en 5.18.20 RV

1 c – van meer dan 0,50 m en t/m 0,75 m 2/3/3a/5/7/8
P 1

1 d – van meer dan 0,75 m en t/m 1,00 m 2/3/3a/5/7/8
P 1

Lengte deelbaar; uitstekende lading achterzijde

de lading meer dan 1 m achter het voertuig en/of meer dan 5 m achter de achterste as van het voertuig uitsteekt en/of de vereiste stootbalk, voor het na 01-01-1996 in gebruik genomen voertuig, meer dan 0,60 m van de uiterste achterzijde is aangebracht, terwijl de afstand van de lading tot het wegdek meer bedraagt dan 0,55 m (categorie 12 bedrijfsmatig gebruik), een overschrijding 5.18.12 RV

1 c – van meer dan 0,50 m en t/m 0,75 m 3/12
P 2

1 d – van meer dan 0,75 m en t/m 1,00 m 3/12
P 2

een beladen samenstel van bedrijfsauto en aanhangwagen, niet zijnde een oplegger, dat is ingericht voor het vervoer van voertuigen, langer is dan 20,75 m, een overschrijding 5.18.13 lid 2 RV

1 k – van meer dan 0,50 m en t/m 0,75 m 3/12
P 3

1 l – van meer dan 0,75 m en t/m 1,00 m 3/12
P 3

Lengte; ondeelbare lading

de in lengte ondeelbare lading aan de voorzijde van een bedrijfsauto, met een toegestane maximum massa van meer dan 3500 kg, niet zijnde een kermis- of circusvoertuig, meer dan 4,30 m voor het hart van de voorste as uitsteekt, een overschrijding 5.18.13 RV

1 p – van meer dan 0,50 m t/m 0,75 m 3
P 3

1 q – van meer dan 0,75 m t/m 1,00 m 3
P 3

		<i>de uitsteek van de in lengte ondeelbare lading achter het hart van de achterste as meer dan 0,5 maal de lengte van een bedrijfsauto met een toegestane maximummassa van meer dan 3500 kg of een aanhangwagen, met een maximum van 5 m, bedraagt of bij een oplegger de uitsteek van de lading achter het hart van de achterste as meer bedraagt dan 0,5 maal de afstand van hart koppeling tot de achterzijde met een maximum van 5 m (categorie 12 en 13 bedrijfsmatig gebruik), een overschrijding</i>	5.18.13 RV
1 P 3 1	c	– van meer dan 0,50 m en t/m 0,75 m	3/12/13
1 P 3 1	d	– van meer dan 0,75 m en t/m 1,00 m	3/12/13

Breedte; ondeelbare lading

		<i>het voertuig met inbegrip van de ondeelbare lading de maximum breedte overschrijdt, een overschrijding</i>	5.18.14 lid 2 RV
1 P 4 2	b	– van meer dan 0,25 m en t/m 0,50 m	3/12/13

Massa

Noot

De feiten, die betrekking hebben op de massa of de last onder wiel of as, gelden uitsluitend voor particulieren. Indien er sprake is van beroepsmatig vervoer is de Wet op de economische delicten van toepassing (m.u.v. landbouwvoertuigen).

		<i>de som van de aslasten van de aangekoppelde middenaanhangwagen met een toegestane maximum massa van meer dan 12.000 kg meer bedraagt dan 1,5 maal de som van aslasten van het trekkend motorrijtuig, een overschrijding met</i>	5.18.31 RV
3 P 1 0	c	– meer dan 50% t/m 75%	12
3 P 1 0	d	– meer dan 75%	12

3 – Reminrichting

		<i>niet wordt voldaan aan de minimale remvertraging van de bedrijfsrem van het samenstel, de vermindering bedraagt</i>	5.18.35 lid 1 RV
3 P 5 0	d	– 1,51 t/m 2,0 m/s ²	2/4/5
3 P 5 0	e	– meer dan 2,0 m/s ²	2/4/5

niet wordt voldaan aan de minimale remvertraging van de bedrijfsrem van 5.18.35 lid 1 RV

		<i>het samenstel, de vermindering bedraagt</i>	
3 P 5 0	g	– 0,51 t/m 1,0 m/s ²	3/3a
3 P 5 0	h	– 1,01 t/m 1,5 m/s ²	3/3a
3 P 5 0	i	– 1,51 t/m 2,0 m/s ²	3/3a
3 P 5 0	j	– meer dan 2,0 m/s ²	3/3a

		<i>de remvertraging van het samenstel niet voldoet aan die van het trekkend voertuig, de vermindering bedraagt</i>	5.18.35 lid 2 RV
3 P 5 1	d	– 1,51 t/m 2,0 m/s ²	7/8
3 P 5 1	e	– meer dan 2,0 m/s ²	7/8

Afdeling B. Verkeer te water

Categorie-indeling E (scheepvaartwetgeving)

- 1 – (gezagvoerder) schipper;
- 2 – bestuurder;
- 3 – bemanningslid;
- 4 – waterskiër;
- 5 – werkgever;
- 6 – exploitant;
- 7 – eigenaar of houder;
- 8 – een ieder.

NB Categorie bemanningslid of een ieder geldt in voorkomend geval mede voor een bemanningslid of ieder ander persoon die tijdelijk zelfstandig koers en snelheid schip bepaalt (1.03 lid 3 BPR/RPR)

Nummers W 500 - W 530; W 065 - W 182: Binnenvaartpolitiereglement (BPR), Besluit administratieve bepalingen scheepvaartverkeer (BABS), Scheepvaartreglement Eemsmonding (SRE), Plaatselijk geldende verordeningen (Pl.V)

Snelle motorboten

als schipper van een snelle motorboot aan de scheepvaart deelnemen zonder dat, dan wel als eigenaar of houder er niet mede zorg voor hebben gedragen dat

5 V 0	a	- de snelle motorboot is geregistreerd	8.01 lid 1 jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
5 V 0	b	- de snelle motorboot ten name van de huidige eigenaar is geregistreerd	8.01 lid 1 jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
5 V 0	c	- het registratiebewijs aan boord van de snelle motorboot is	8.01 lid 2 jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
5 V 0	d	- de snelle motorboot is voorzien van het registratieteken	8.02 lid 1 jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
5 V 0	e	- het registratieteken op de voorgeschreven wijze op de snelle motorboot is aangebracht	8.02 lid 1 jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
5 V 0	f	- de snelle motorboot is voorzien van het in verband met de constructie voorgeschreven registratieteken van 100 x 60 x 15 mm	8.02 lid 2 jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
5 V 0	g	- de snelle motorboot op de juiste wijze is voorzien van het in verband met de constructie voorgeschreven registratieteken van 100 x 60 x 15 mm	8.02 lid 2 jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
5 V 0	h	- Bij de snelle motorboot de afgewerkte gassen door een behoorlijk geluiddempende voorziening worden afgevoerd	8.03 aanhef en onder b jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
5 V 0	i	- de snelle motorboot is voorzien van een technische inrichting waardoor Bij het onderbreken van de besturing de middelen tot voortbeweging onmiddellijk tot stilstand of nagenoeg tot stilstand komen (dodemansknop)	8.03 aanhef en onder d jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
5 V 0	j	- aan boord van de snelle motorboot een deugdelijk brandblusapparaat is	8.03 aanhef en onder f jo. 8.04 cq 1.02 lid 2 BPR	1/7
		<i>als schipper van een snelle motorboot aan de scheepvaart deelnemen zonder dat, dan wel als eigenaar of houder er niet mede zorg voor hebben gedragen dat een reddingsvest onder handbereik is voor ieder der opvarenden aan boord van de snelle motorboot</i>	8.03 aanhef en onder e jo. 1.02 lid 2 en 8.04 BPR	
5 V 0 1	a	- één ontbreekt		1/7
5 V 0 1	b	- twee ontbreken		1/7
5 V 0 1	c	- drie ontbreken		1/7
5 V 0 1	d	- vier ontbreken		1/7
5 V 0 1	e	- vijf of meer ontbreken		1/7
5 V 1 4		als bestuurder van een snelle motorboot, die qua constructie niet veilig staande kan worden bestuurd, tijdens het varen niet zijn gezeten op de voor hem bestemde zitplaats	8.05 lid 1 aanhef en onder a jo.8.05 lid 4 BPR	2

5 V 1 6		als bestuurder van een snelle motorboot deze, niet vanaf een gesloten binnenbesturing, staande besturen zonder een reddingsvest te dragen	8.05 lid 5 BPR	2
5 V 1 8		als bestuurder van een snelle motorboot varen zonder gebruik te maken van de dodemansknop	8.05 lid 1 aanhef en onder b jo. 8.03 onder d BPR	2
5 V 2 8		waterskiën, doen waterskiën of op soortgelijke wijze van de vaarweg gebruik maken, waar c.q. wanneer dat verboden is	8.06 lid 2 jo. 1.02 lid 2 BPR	1/2/4/8
5 V 2 9	a	als bestuurder van een snelle motorboot zich zodanig gedragen dat hinder of gevaar voor andere gebruikers van het vaarwater wordt veroorzaakt	8.05 lid 1 aanhef en onder c BPR	2
5 V 2 9	b	als waterskiër of persoon die op soortgelijke wijze van de vaarweg gebruik maakt, zich zodanig gedragen, dat gevaar of hinder voor andere gebruikers van de vaarweg kan worden veroorzaakt	8.06 lid 4 BPR	4/8
5 V 3 0		als bestuurder van een snelle motorboot één of meer waterskiërs of personen, die op soortgelijke wijze van de vaarweg gebruik maken, voortbewegen zonder zich bij te laten staan door een medeopvarende van tenminste 15 jaar oud als uitkijk	8.06 lid 3 BPR	2

Snelheidsovertredingen

		<i>als schipper van een snelle motorboot sneller varen dan 20 km/h, waar dat verboden is, met een overschrijding</i>	8.06 lid 1 BPR	
0 V 6 5	a	– tot 6 km/h		1
0 V 6 5	b	– van 6 tot 15 km/h		1
0 V 6 5	c	– van 15 tot 25 km/h		1
		<i>als schipper van een klein schip sneller varen dan toegestaan, met een overschrijding</i>	5.01 BPR ivm verkeerstekens B6 of bekendmaking 13 BABS	
0 V 7 5	a	– tot 6 km/h		1
0 V 7 5	b	– van 6 tot 15 km/h		1
0 V 7	c	– van 15 tot 25 km/h		1

Overige

1 V 5 0		als schipper van een in art. 1.09 lid 1 aanhef en onder b BPR bedoeld schip varen terwijl het sturen niet wordt verricht door een daartoe bekwaam en tenminste 16 jaar oud persoon	1.09 lid 1 aanhef en onder b BPR	1
1 V 5 2		als schipper van een snelle motorboot varen terwijl het sturen niet wordt verricht door een daartoe bekwaam en tenminste 18 jaar oud persoon	1.09 lid 1 aanhef en onder a BPR	1
1 V 5 6		geen bijgewerkt exemplaar van het Binnenvaartpolitiereglement aan boord aanwezig hebben	1.11 lid 1 BPR	1
<i>bij het meren of verhalen gebruik maken van</i>				
1 V 5 8	a	– verkeerstekens	1.13 lid 1 jo. 1.02 lid 2 en/of 5 onder b BPR	1/8
1 V 5 8	b	– andere voorwerpen dan die daarvoor bestemd zijn	7.04 lid 3 jo. 1.02 lid 2 en/of 5 onder b BPR	1/8
1 V 6 0	a	varen met een zeilplank op een voor de doorgaande vaart bestemd gedeelte van een in de bijlage 16 van het BPR opgenomen vaarweg	9.05 lid 1 BPR	1/8
1 V 6 0	b	varen met een door een vlieger voortbewogen zeilplank	9.05 lid 2 BPR	1/8
1 V 6 2		als schipper van een zeilplank, daarmee varen in een gedeelte van de vaarweg waar dit verboden is	PL.V	1/8
<i>als schipper deelnemen aan de scheepvaart terwijl de voorgeschreven kentekens niet zijn aangebracht, te weten op een</i>				
1 V 6 4	a	– groot schip	2.01 lid 1 jo. 1.02 lid 2 en/of 5 onder a BPR	1/7
1 V 6 4	b	– klein schip	2.02 lid 1 jo. 1.02 lid 2 en/of 5 onder a BPR	1/7
<i>als schipper deelnemen aan de scheepvaart terwijl de voorgeschreven kentekens niet op de voorgeschreven wijze zijn aangebracht, te weten op een</i>				
1 V 6 6	a	– groot schip	2.01 lid 1 jo. 1.02 lid 2 en/of 5 onder a BPR	1/7

1 W 6 6	b	– klein schip	2.02 lid 1 jo. 1.02 lid 2 en/of 5 onder a BPR	1/7
1 W 7 0		als schipper varen in strijd met een duidelijk zichtbaar geplaatst en voor hem geldend verbodsteken als bedoeld onder A.1 van de bijlage 7 van het BPR	6.08 aanhef en onder a BPR	1
1 W 8 0		als persoon die zwemt dan wel die op andere wijze watersport zonder schip bedrijft niet voldoende afstand houden van een varend schip, varend drijvend voorwerp of drijvend werktuig in bedrijf	8.08 lid 1 BPR	8
1 W 8 1	a	zwemmen, watersport zonder schip of onderwatersport bedrijven bij een wachtplaats, of in de onmiddellijke nabijheid van een brug, een sluis of een stuw	8.08 lid 2 aanhef en onder a BPR	8
1 W 8 1	b	zwemmen, watersport zonder schip of onderwatersport bedrijven in een gedeelte van de vaarweg bestemd voor doorgaande scheepvaart	8.08 lid 2 aanhef en onder b BPR	8
1 W 8 1	c	zwemmen, watersport zonder schip of onderwatersport bedrijven in de route van een veerpont	8.08 lid 2 aanhef en onder c BPR	8
1 W 8 1	d	zwemmen, watersport zonder schip of onderwatersport bedrijven in een haven of nabij de ingang daarvan	8.08 lid 2 aanhef en onder d BPR	8
1 W 8 1	e	zwemmen, watersport zonder schip of onderwatersport bedrijven in de nabijheid van een meergelegenheid	8.08 lid 2 aanhef en onder e BPR	8
1 W 8 1	f	zwemmen, watersport zonder schip of onderwatersport bedrijven in gebied dat is aangewezen voor snelvaren of waterskiën	8.08 lid 2 aanhef en onder f BPR	8
1 W 8 1	g	zwemmen, watersport zonder schip of onderwatersport bedrijven in een door een bevoegde autoriteit aangewezen verboden gebied	8.08 lid 2 aanhef en onder g BPR	8
1 W 8 2	a	in het vaarwater van de Eemsmonding waterskiën of varen met waterscooters	22 lid 1 SRE	1/8
1 W 8 2	b	in de Eemsmonding varen met zeilplank in het vaarwater of buiten het vaarwater op de door de bevoegde autoriteit vastgestelde wateroppervlakken	22 lid 3 SRE	1/8
1 W 8 2	c	's nachts, bij beperkt zicht of gedurende de door de bevoegde autoriteit vastgestelde tijd waterskiën of varen met waterscooter of zeilplank op de vrijgegeven wateroppervlakken van de Eemsmonding	22 lid 4 SRE	1/8
<i>Nummers W 300 – W 310: Binnenschepenwet (BSW), Rijnvaartpolitiereglement 1995 (RPR), Binnenvaartpolitiereglement (BPR)</i> <i>als schipper van een schip op binnenwateren varen zonder in het bezit te zijn van een geldig</i>				
3 W 0 0	b	– klein vaarbewijs		1

<i>als schipper niet op eerste vordering behoorlijk ter inzage afgeven</i>				
3 W 0 5	a	– een geldig certificaat van onderzoek of een het certificaat van onderzoek vervangend document	52a, lid 1 aanhef en onder a BSW	1
3 W 0 5	b	– een geldig vaarbewijs of een het vaarbewijs vervangend document	52a, lid 1 aanhef en onder b BSW	1
3 W 0 5	c	– een geldige meetbrief	52a, lid 1 aanhef en onder c BSW	1
<i>niet op eerste vordering de vereiste bescheiden en documenten overleggen</i>			1.10 lid 4 RPR/BPR	
3 W 1 0	a	– één document		1/3/8
3 W 1 0	b	– twee documenten		1/3/8
3 W 1 0	c	– drie documenten		1/3/8
3 W 1 0	d	– vier documenten		1/3/8
3 W 1 0	e	– vijf documenten		1/3/8

Nummers W 601 – W 619; W 701 – W 711: Binnenvaartpolitiereglement (BPR), Besluit administratieve bepalingen scheepvaartverkeer (BABS), Rijnvaartpolitiereglement 1995 (RPR), Scheepvaartreglement voor het kanaal van Gent naar Terneuzen (SRKGT), Scheepvaartreglement Gemeenschappelijke Maas (SRGM), Scheepvaartreglement Westerschelde 1990 (SRW), Scheepvaartreglement Eemsmonding (SRE)

Verkeerstekens. Bijlage 7 BPR

A. Verbodstekens

6 W 0 1	a	met een schip in- uit- of doorvaren waar dat verboden is (verkeersteken A.1)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.1 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 W 0 1	b	met een schip varen waar dat verboden is (verkeersteken A.1 a) (uitgezonderd klein schip, zonder motor)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.1a cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8

6 V 0 2	a	met een groot schip het verbod voorbijlopen negeren (verkeersteken A.2)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.2 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 0 2	b	met een klein schip het verbod voorbijlopen negeren (verkeersteken A.2)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.2 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 0 3		met een samenstel het verbod voorbijlopen voor samenstellen onderling negeren (verkeersteken A.3) (nvt als één van beide een duwstel is dat kleiner is dan 110 x 12 m)	5.01 BPR/RPR en 51 SRKGT alle jo. verkeersteken A.3 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 0 4	a	met een groot schip het verbod ontmoeten en voorbijlopen bij engte negeren (verkeersteken A.4)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.4 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 0 4	b	met een klein schip het verbod ontmoeten en voorbijlopen bij engte negeren (verkeersteken A.4)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.4 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 0 5	a	met een schip het verbod ligplaats te nemen (ankeren en meren) aan de zijde van de vaarweg waar bord is geplaatst negeren (verkeersteken A.5)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.5 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 0 5	b	met een schip het verbod ligplaats te nemen (ankeren en meren) binnen de in meters aangegeven breedte te rekenen vanaf het bord negeren (verkeersteken A.5.1)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.5.1 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 0 6		met een schip het verbod te ankeren negeren of negeren van het verbod ankers, kabels en kettingen laten slepen aan de zijde van de vaarweg waar het bord is geplaatst (verkeersteken A.6)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.6 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 0		met een schip het verbod te meren negeren aan de zijde van de vaarweg waar het bord is geplaatst (verkeersteken A.7)	5.01 BPR/RPR/SRGM	1/3/8

7			en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.7 cq bekendmaking 13 BABS	
6 V 0 8		met een schip het verbod te keren negeren (verkeersteken A.8)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.8 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 0 9		met een schip het verbod hinderlijke waterbeweging te veroorzaken negeren (verkeersteken A.9)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.9 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 0		met een schip het verbod buiten de aangegeven begrenzing te varen negeren (verkeersteken A.10)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.10 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 1	a	met een schip het verbod in-, uit- of doorvaren negeren (wordt aanstonds toegestaan) (verkeersteken A.11)	5.01 BPR/RPR en 51 SRKGT alle jo. verkeersteken A.11 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 1	b	met een schip het verbod doorvaren negeren, terwijl stilhouden redelijkerwijs mogelijk was (verkeersteken A.11.1)	5.01 BPR/RPR en 51 SRKGT alle jo. verkeersteken A.11.1 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 2		met een motorschip het verbod voor motorschepen negeren (verkeersteken A.12)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.12 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 3		met een klein schip het verbod voor kleine schepen negeren (verkeersteken A.13)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.13 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 4		met een schip het verbod te waterskiën negeren (verkeersteken A.14)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken	1/3/8

			A.14 cq bekendmaking 13 BABS	
6 V 1 5		met een zeilschip het verbod voor zeilschepen negeren (verkeersteken A.15)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.15 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 6		met een door spierkracht voortbewogen schip het verbod voor door spierkracht voortbewogen schepen negeren (verkeersteken A.16)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.16 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 7		met een zeilplank het verbod voor zeilplanken negeren (verkeersteken A.17)	5.01 BPR/RPR/SRGM en 51SRKGT alle jo. verkeersteken A.17 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 8		met een snelle motorboot het verbod einde van het vaarweggedeelte waar door snelle motorboten zonder beperking van de snelheid mag worden gevaren negeren (verkeersteken A.18)	5.01 BPR/ SRGM beide jo. verkeersteken A.18 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
6 V 1 9		met een waterscooter het verbod voor waterscooters negeren (verkeersteken A.19)	5.01 BPR/ RPR beide jo. verkeersteken A.19 cq bekendmaking 13 BABS	1/8

B. Gebodstekens en -regels

7 V 0 1	a	met een schip de verplichting te varen in de richting aangegeven door de pijl negeren (verkeersteken B.1a)	6.12/5.01 BPR/ RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle jo. verkeersteken B.1a cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 1	b	met een schip de verplichting te varen in de richting aangegeven door de pijl negeren (verkeersteken B.1b)	6.12/5.01 BPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle jo. verkeersteken B.1b cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 2	a	met een groot schip de verplichting zich naar de bakboordszijde van het vaarwater te begeven negeren (verkeersteken B.2a)	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01	1/3/8

			SRGM alle jo. verkeersteken B. 2a cq bekendmaking 13 BABS	
7 V 0 2	b	met een groot schip de verplichting zich naar de stuurboordszijde van het vaarwater te begeven negeren (verkeersteken B.2b)	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle jo. verkeersteken B. 2b cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 2	c	met een klein schip de verplichting zich naar de bakboordszijde van het vaarwater te begeven negeren (verkeersteken B.2a)	6.12/5.01 BPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle jo. verkeersteken B. 2a cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 2	d	met een klein schip de verplichting zich naar de stuurboordszijde van het vaarwater te begeven negeren (verkeersteken B.2b)	6.12/5.01 BPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle jo. verkeersteken B. 2b cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 3	a	met een groot schip de verplichting de bakboordszijde van het vaarwater te houden negeren (verkeersteken B.3a)	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle jo. verkeersteken B. 3a cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 3	b	met een groot schip de verplichting de stuurboordszijde van het vaarwater te houden negeren (verkeersteken B.3b)	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle jo. verkeersteken B. 3b cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 3	c	met een klein schip de verplichting de bakboordszijde van het vaarwater te houden negeren (verkeersteken B.3a)	6.12/5.01 BPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle jo. verkeersteken B. 3a cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 3	d	met een klein schip de verplichting de stuurboordszijde van het vaarwater te houden negeren (verkeersteken B.3b)	6.12/5.01 BPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle jo. verkeersteken B. 3b cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 3	e	met een schip bij slecht zicht niet zo veel mogelijk aan de stuurboordszijde van het vaarwater varen	6.30 lid 2 BPR, 9.11 RPR, 6.30 lid 6 SRGM	1/3/8
7 V 0 3	f	met een klein schip niet zoveel mogelijk aan stuurboordszijde van het vaarwater varen op een aangegeven vaarweg van bijlage 15 onder a BPR	9.04 lid 2 jo. bijlage 15 onder a BPR	1/3/8
7 V 0 3	g	met een afvarend schip vóór het invaren van het boventoeleidingskanaal	11.01 lid 1	1/3/8

V 0 3	van de sluizen bij Grave en Limmel niet zo dicht mogelijk langs de rechteroever varen	tweede volzin BPR	
7 V 0 3	h met een afvarend schip vóór het invaren van de boventoeleidingskanalen van de sluizen bij Roermond, Belfeld en Sambeek alsmede bij het bevaren van het boventoeleidingskanaal van de sluizen bij Roermond niet zo dicht mogelijk langs de linkeroever varen	11.01 lid 1 eerste volzin BPR	1/3/8
7 V 0 3	i met een schip dat in het kanaal van Gent naar Terneuzen vaart en de richting ervan volgt, niet zo dicht als veilig en uitvoerbaar is, de oever van het kanaal aan stuurboordzijde houden	9 lid 1 SRKGT	1
7 V 0 3	k met een schip dat in een vaargeul vaart en de richting ervan volgt niet, zo dicht als veilig en uitvoerbaar is, de rand van de vaargeul aan stuurboordzijde houden (Westerschelde)	9 lid 1 SRW	1
7 V 0 3	l met een schip met een lengte van 12 m of meer dat stroomopwaarts van het Oude Hoofd van Walsoorden buiten de vaargeul vaart en de richting ervan volgt niet, zo dicht als veilig en uitvoerbaar is, stuurboordswal houden	9 lid 2 SRW	1
7 V 0 3	m zich met een schip met een lengte van minder dan 12 m, niet uit de hoofdvaargeul verwijderd houden, terwijl dit veilig en uitvoerbaar is (stroomopwaarts van het Oude Hoofd van Walsoorden of in de Sardijngeul en het Oostgat tussen de parallel van het licht Â«NoorderhoofdÂ» en de parallel van het licht Â«LeugenaarÂ»)	9 lid 3 SRW	1
7 V 0 3	o met een schip in het vaarwater van de Eemsmonding niet zoveel mogelijk aan de rechterzijde varen	15 lid 1 SRE	1
7 V 0 4	a met een groot schip de verplichting het vaarwater over te steken naar bakboord negeren (verkeersteken B.4a)	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGMT jo. verkeersteken B.4a cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 4	b met een groot schip de verplichting het vaarwater over te steken naar stuurboord negeren (verkeersteken B.4b)	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGMT jo. verkeersteken B.4b cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 4	c met een klein schip de verplichting het vaarwater over te steken naar bakboord negeren (verkeersteken B.4a)	6.12/5.01 BPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM jo. verkeersteken B.4a cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 4	d met een klein schip de verplichting het vaarwater over te steken naar stuurboord negeren (verkeersteken B.4b)	6.12/5.01 BPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM jo. verkeersteken B.4b cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 5	met een schip de verplichting vóór het bord stil te houden onder bepaalde omstandigheden negeren (verkeersteken B.5)	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM jo. verkeersteken B.5 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8

		<i>met een groot schip geen gevolg geven aan de verplichting om de vaarsnelheid te beperken zoals is aangegeven door middel van verkeerstekens B.6 (in km/h); overschrijding</i>	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM jo. verkeerstekens B.6	
7 0 V 6	a	– tot 2 km/h		1/3/8
7 0 V 6	b	– van 2 tot 3 km/h		1/3/8
7 0 V 6	c	– van 3 tot 4 km/h		1/3/8
7 0 V 6	d	– van 4 tot 5 km/h		1/3/8
7 0 V 6	e	– met meer dan 5 km/h		1/3/8
		<i>met een groot schip geen gevolg geven aan de verplichting de vaarsnelheid te beperken zoals is aangegeven (in km/h); overschrijding</i>	5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM alle ivm bekendmaking 13 BABS	
7 0 V 6	g	– tot 2 km/h		1/3/8
7 0 V 6	h	– van 2 tot 3 km/h		1/3/8
7 0 V 6	i	– van 3 tot 4 km/h		1/3/8
7 0 V 6	k	– van 4 tot 5 km/h		1/3/8
7 0 V 6	l	– met meer dan 5 km/h		1/3/8
7 0 V 7		met een schip de verplichting een geluidsein te geven negeren (verkeerstekens B.7)	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM jo. verkeerstekens B.7 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 0 V 8		met een schip de verplichting bijzonder op te letten negeren (verkeerstekens B.8)	6.12/5.01 BPR/RPR, 51 SRKGT, 5.01 SRGM jo.	1/3/8

			verkeersteken B.8 cq bekendmaking 13 BABS	
7 V 0 9	a	met een schip in strijd met verkeersteken B. 9a het hoofdvaarwater opvaren of oversteken, waardoor schepen op het hoofdvaarwater worden genoodzaakt hun koers of snelheid te wijzigen	5.01 BPR, 51 SRKGT beide jo. verkeersteken B.9a cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 9	b	met een schip in strijd met verkeersteken B. 9b het hoofdvaarwater opvaren of oversteken, waardoor schepen op het hoofdvaarwater worden genoodzaakt hun koers of snelheid te wijzigen	5.01 BPR, 51 SRKGT beide jo. verkeersteken B.9b cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 0 9	c	met een schip in strijd met verkeersteken B. 9a het hoofdvaarwater opvaren of oversteken, waardoor schepen op het hoofdvaarwater worden genoodzaakt hun koers of snelheid te wijzigen (NB 6.02 RPR: geldt niet voor grote schepen t.o.v. kleine schepen of slepen en gekoppelde samenstellen die uit kleine schepen bestaan)	6.16/5.01 RPR jo. verkeersteken B.9a	1/3/8
7 V 0 9	d	met een schip in strijd met verkeersteken B. 9b het hoofdvaarwater opvaren of oversteken, waardoor schepen op het hoofdvaarwater worden genoodzaakt hun koers of snelheid te wijzigen (NB 6.02 RPR: geldt niet voor grote schepen t.o.v. kleine schepen of slepen en gekoppelde samenstellen die uit kleine schepen bestaan)	6.16/5.01 RPR jo. verkeersteken B.9b	1/3/8
7 V 1 0		met een schip geen gevolg geven aan de verplichting om koers en snelheid te wijzigen ten behoeve van uitvarende schepen (verkeersteken B.10)	5.01 BPR, 51 SRKGT beide jo. verkeersteken B.10 cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8
7 V 1 1		met een schip de verplichting gebruik te maken van marifoon overeenkomstig de daartoe bij algemene regeling vastgestelde voorschriften negeren (verkeersteken B.11(a/b))	5.01 BPR/ RPR, 51 SRKGT alle jo. verkeersteken B.11(a/b) cq bekendmaking 13 BABS	1/3/8

Nummers W 420 – W 482: Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart (WVBB), het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart (BVBB), Reglement onderzoek schepen op de Rijn (ROSR), Rijnvaartpolitiereglement 1995 (RPR), Arbeidstijdenbesluit vervoer (ATBvv)

Wisseling van de exploitatiewijze

		<i>als gezagvoerend schipper of als werkgever niet hebben nageleefd dat ieder bemanningslid bij een wisseling of herhaling van de exploitatiewijze de volledige rusttijd in acht heeft genomen (per bemanningslid)</i>	16 jo. 5 WVBB jo. 5 en 7 BVBB jo. par. 5.5 ATBw/23.07 ROSR	
4 V 2 0	a	– 1 uur		1/5
4 V 2 0	b	– 2 uren		1/5
4 2	c	– 3 uren		1/5

V 0			
4	d	– 4 uren	1/5
V 2			
0			

Exploitatiewijze A1

als gezagvoerend schipper of als werkgever niet hebben nageleefd dat ieder bemanningslid de volledige rusttijd in acht heeft genomen (per bemanningslid)

16 jo. 5 WVBB jo.
5 BVBB jo. par.
5.5:3
ATBw/23.06 lid 1
ROSR

4	a	– 1 uur	1/5
V 2			
5			
4	b	– 2 uren	1/5
V 2			
5			
4	c	– 3 uren	1/5
V 2			
5			
4	d	– 4 uren	1/5
V 2			
5			

als gezagvoerend schipper of als werkgever niet hebben nageleefd dat de vaart tussen 22.00 uur en 06.00 uur wordt onderbroken, met (geen overschrijding van de vaar-/rusttijd)

16 jo. 5 WVBB
jo.10 lid 1
BVBB/23.05 lid 3
ROSR

4	a	– 1 uur	1/5
V 3			
5			
4	b	– 2 uren	1/5
V 3			
5			
4	c	– 3 uren	1/5
V 3			
5			
4	d	– 4 uren	1/5
V 3			
5			

Exploitatiewijze A2

als gezagvoerend schipper of als werkgever niet hebben nageleefd dat ieder bemanningslid de volledige rusttijd in acht heeft genomen (per bemanningslid)

16 jo. 5 WVBB jo.
5 BVBB jo. par.
5.5:4
ATBw/23.06 lid 2
ROSR

4	a	– 1 uur	1/5
V 4			
0			

4 V 4 0	b	– 2 uren	1/5
---------------	---	----------	-----

4 V 4 0	c	– 3 uren	1/5
---------------	---	----------	-----

4 V 4 0	d	– 4 uren	1/5
---------------	---	----------	-----

als gezagvoerend schipper of als werkgever niet hebben nageleefd dat de vaart tussen 23.00 uur en 05.00 uur wordt onderbroken, met (geen overschrijding van de vaar-/rusttijd)

16 jo. 5 WVBB
jo.10 lid 2
BVBB/23.05 lid 3
ROSR

4 V 4 5	a	– 1 uur	1/5
---------------	---	---------	-----

4 V 4 5	b	– 2 uren	1/5
---------------	---	----------	-----

4 V 4 5	c	– 3 uren	1/5
---------------	---	----------	-----

4 V 4 5	d	– 4 uren	1/5
---------------	---	----------	-----

Exploitatiewijze B

als gezagvoerend schipper of als werkgever niet hebben nageleefd dat ieder bemanningslid de volledige rusttijd in acht heeft genomen (per bemanningslid)

16 jo. 5 WVBB jo.
5 BVBB jo. par.
5.5:5
ATBw/23.06 lid 3
ROSR

4 V 5 0	a	– 1 uur	1/5
---------------	---	---------	-----

4 V 5 0	b	– 2 uren	1/5
---------------	---	----------	-----

4 V 5 0	c	– 3 uren	1/5
---------------	---	----------	-----

4 V 5 0	d	– 4 uren	1/5
---------------	---	----------	-----

Minimumbemanning

als gezagvoerend schipper varen zonder dat of als werkgever niet hebben nageleefd dat tijdens de vaart de minimumbemanning zich voortdurend aan boord bevindt, bij het ontbreken van

16 jo. 5 WVBB
jo.15 lid 1 jo. 12
t/m 14
BVBB/23.01
ROSR

4 V 5 5	a	– 1 bemanningslid	1/5
4 V 5 5	b	– 2 bemanningsleden	1/5

Bescheiden

als gezagvoerend schipper dan wel als werkgever niet hebben nageleefd dat de schipper in het bezit is van een groot patent, een vaarbewijs, dan wel een bewijs van bekwaamheid voor de binnenvaart, te weten

4 V 6 0	a	– binnenvaart	16 jo. 5 WVBB jo.18 lid 1 aanhef en onder a BVBB/23.04 lid 5 ROSR	1/5
4 V 6 0	b	– zeescheepvaart op binnenwateren	16 jo. 5 WVBB jo. 18 lid 1 aanhef en onder a jo. 29 aanhef en onder b BVBB/20.02 lid 2 ivm 23.04 lid 5 ROSR	1/5
4 V 6 5		als gezagvoerend schipper, werkgever dan wel als bemanningslid niet hebben nageleefd dat het bemanningslid in het bezit is van een dienstboekje	16 jo. 5 WVBB jo. 24 lid 1 BVBB/23.04 lid 2 ROSR	1/3/5
4 V 7 0		als gezagvoerend schipper geen zorg hebben gedragen dat een vaartijdenboek aan boord van het schip aanwezig is	16 jo. 5 WVBB jo. 25 BVBB/23.08 lid 1 ROSR	1/3/5
4 V 7 2		als gezagvoerend schipper tijdens de vaart het vaartijdenboek niet in de stuurhut aanwezig hebben	16 jo. 5 WVBB jo. 27 lid 5 BVBB/23.08 lid 1 ROSR	1
		<i>als gezagvoerend schipper het vaartijdenboek niet dan wel niet op de juiste wijze bijhouden over een periode van</i>	16 jo. 5 WVBB jo. 27 lid 1, 2 en 3 BVBB/23.08 ROSR	
4 V 7 5	a	– 1 dag		1
4 V 7 5	b	– 2 dagen		1
4 V 7 5	c	– 3 dagen		1
4 V 8 1		als gezagvoerend schipper het vorige ongeldig verklaarde vaartijdenboek niet, gedurende 6 maanden nadat daarin de laatste aantekening is gesteld, aan boord bewaren	16 jo. 5 WVBB jo. 27 lid 6 BVBB/23.08 lid 3 ROSR	1

4 8 V 2	als gezagvoerend schipper niet de registraties van de tachograaf in chronologische volgorde aan boord bewaren, gedurende 6 maanden na de laatste aantekening daarop	16 jo. 5 WVBB jo. 11 BVBB/23.08 lid 5 ROSR	1
------------------	---	--	---

Afdeling C. Milieu

Categorie-indeling B:

1 – Bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen, en bestuurders van brommobielen voor zover het de bepalingen van het RVV 1990 betreft;

2 – Bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen;

3 – Bromfietzers en snorfietzers;

4 – Fietzers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor;

5 – Voetgangers;

6 – Overige weggebruikers;

7 – Schippers;

8 – Een ieder.

NB De categorieën 1 tot en met 4 gelden in voorkomend geval mede voor bestuurders van één van de op die categorieën betrekking hebbende voertuigen, indien daarmee een aanhangwagen wordt voortbewogen

Nummers H 002 – H 110: Wet Milieubeheer (Wm), Wet Bodembescherming (WBB), Wet verontreiniging oppervlakte wateren (WVO), de Model-Algemene plaatselijke verordening of Modelafvalstoffenverordening (Pl. V)

Afvalstoffen

Aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen

0 H 0 2	huishoudelijke afvalstoffen ter inzameling aanbieden, terwijl men geen gebruiker van het perceel is	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 0 3	a de aangewezen categorieën huishoudelijke afvalstoffen aanbieden aan anderen dan de aangewezen inzameldienst of inzamelaar	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 0 4	huishoudelijke afvalstoffen anders aanbieden dan via het aangewezen of verstrekte inzamelmiddel	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 0 5	andere categorieën huishoudelijke afvalstoffen via inzamelmiddel aanbieden, dan waarvoor het is bestemd	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8

0 H 0 6	huishoudelijke afvalstoffen niet op de voorgeschreven wijze aanbieden	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 0 7	afvalstoffen via het voor dat perceel toegewezen inzamelmiddel aanbieden, terwijl men niet de gebruiker van dat perceel is	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 0 8	via een inzamelvoorziening voor groep percelen of op wijkniveau andere categorieën huishoudelijke afvalstoffen aanbieden, dan de categorie waarvoor de inzamelvoorziening bestemd is	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 0 9	huishoudelijke afvalstoffen niet op de voorgeschreven wijzen via een inzamelvoorziening voor groep percelen of op wijkniveau aanbieden	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 1 0	via een brengdepot op lokaal of regionaal niveau andere categorieën huishoudelijke afvalstoffen aanbieden, dan de categorie waarvoor het brengdepot bestemd is	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 1 1	huishoudelijke afvalstoffen niet op de voorgeschreven wijzen via brengdepot op lokaal of regionaal niveau aanbieden	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 1 2	categorieën huishoudelijke afvalstoffen, die zonder inzamelmiddel moeten worden aangeboden, niet op de voorgeschreven wijze ter inzameling aanbieden	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 1 3	huishoudelijke afvalstoffen op andere dan de vastgestelde dagen en tijden ter inzameling aanbieden	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
<i>Aanbieden van andere dan huishoudelijke afvalstoffen</i>			
0 H 1 4	andere categorieën van afvalstoffen dan huishoudelijke afvalstoffen aan de inzameldienst aanbieden	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
0 H 1 5	de door het College aangewezen categorieën van afvalstoffen, niet zijnde huishoudelijke afvalstoffen, niet op de voorgeschreven wijze ter inzameling aanbieden	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
<i>Doorzoeken van afvalstoffen</i>			
0 H 1 6	afvalstoffen die ter inzameling gereed staan doorzoeken en verspreiden	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8

Handelingen verrichten met huishoudelijk afval, waardoor verontreiniging kan ontstaan

0 H 1 7	andere afvalstoffen dan straatafval achterlaten in daartoe van gemeentewege geplaatste of voorgeschreven bakken, manden of soortgelijke voorwerpen	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
---------------	--	-------------------------	---

0 H 2 0	afvalstoffen, stoffen of voorwerpen laden, lossen, vervoeren of andere werkzaamheden verrichten, zodanig dat de weg wordt verontreinigd of het milieu nadelig kan worden beïnvloed	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
---------------	--	-------------------------	---

0 H 2 2	straatafval achterlaten in de openbare ruimte zonder gebruik te maken van de van gemeentewege of anderszins geplaatste of voorgeschreven bakken, manden of soortgelijke voorwerpen	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
---------------	--	-------------------------	---

0 H 9 6	als particulier een afvalstof, stof of voorwerp buiten een daarvoor bestemde plaats en buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer op of in de bodem brengen, storten, houden, achterlaten of anderszins plaatsen op een wijze die aanleiding kan geven tot hinder of nadelige beïnvloeding van het milieu	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
---------------	--	-------------------------	---

als particulier handelingen verrichten met betrekking tot een hoeveelheid niet gevaarlijk afval, waardoor de bodem kan worden verontreinigd of aangetast zonder maatregelen te nemen die verontreiniging of aantasting te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken 13 WBB

1 0 H 2	a – tot en met 1 m ³		8
---------------	--------------------------------------	--	---

1 0 H 2	b – tussen 1 m ³ en tot en met 2 m ³		8
---------------	---	--	---

1 0 H 2	c – tussen 2 m ³ en tot en met 3 m ³		8
---------------	---	--	---

Verbranden van afval

1 0 H 1	als particulier verbranden van afval waardoor de bodem kan worden verontreinigd of aangetast, zonder maatregelen te nemen die verontreiniging of aantasting voorkomen, beperken of ongedaan maken	13 WBB en 10.2 Wm	8
---------------	---	-------------------	---

Huishoudelijk afval in riolering

0 H 9 9	als particulier zich van afvalwater of afvalstoffen ontdoen door deze anders dan vanuit een inrichting te laten wegllopen in een rioolput	10.30 lid 1 Wm	8
---------------	---	----------------	---

Huishoudelijk afval in oppervlaktewateren door particulier (in niet kwetsbaar gebied)

als particulier zonder vergunning minder schadelijke stoffen al dan niet met behulp van een werk in oppervlaktewateren brengen, te weten 1 lid 1 en 3 WVO

0 H 9	a – het weggooien van klein consumptieafval		8
----------	--	--	---

H 8				
0 H 9 8	b	– het weggooien van overig, niet gevaarlijk afval (inclusief vloeibaar)		8
0 H 9 8	c	– het weggooien van kleine hoeveelheid gevaarlijk afval (inclusief vloeibaar)		8
1 H 1 0		als particulier vanaf een woonboot, al dan niet met behulp van een werk, incidenteel lozen van huishoudelijk afvalwater	1 lid 1 en 3 WVO	8

Afvalstoffen storten, op of in de bodem brengen

0 H 2 5		als particulier zich van een afvalstof ontdoen door deze buiten een inrichting te storten, op of in de bodem te brengen	10.2 Wm	8
---------------	--	---	---------	---

Wrakken

0 H 1 9		afvalstoffen op voor het publiek zichtbare plaats in de open lucht en buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer opslaan of opgeslagen hebben	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8
1 H 0 7		een voertuigwrak plaatsen of aanwezig hebben op de weg	Pl.V	8
1 H 0 9		zich als eigenaar of kentekenhouder ontdoen van een autowrak, dat afkomstig is van een huishouden, anders dan door afgifte aan inrichtingen, genoemd in artikel 6 van het Besluit Beheer Autowrakken	Pl.V jo. 10.23 lid 1 Wm	8

Handelingen verrichten waardoor de bodem kan worden verontreinigd

1 H 0 0		als particulier handelingen verrichten, met betrekking tot een voertuig, waardoor de bodem wordt/kan worden verontreinigd of aangetast zonder maatregelen te nemen die verontreiniging of aantasting te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken	13 WBB	8
1 H 0 3		niet voldoen aan de lozingsvoorschriften gesteld bij of krachtens het lozingsbesluit open teelt en veehouderij	4, 5 en 19 LBOTV	8
5 H 2 0		zonder vergunning met behulp van een werk een geringe omvang van minder schadelijke stoffen brengen in oppervlaktewateren in niet kwetsbare gebieden	1 lid 1 WVO	8

zonder vergunning minder schadelijke stoffen anders dan met behulp van een werk in oppervlakte wateren brengen 1 lid 3 WVO

5 H 2 2	a	– incidentele lozing van geringe omvang in niet kwetsbare gebieden, particulier anders dan woning		8
5 H 2 2	b	– incidentele lozing van geringe omvang in niet kwetsbare gebieden, kleine rechtspersoon		8
5 H 2 2	c	– incidentele lozing van geringe omvang in niet kwetsbare gebieden, grote rechtspersoon		8
5 H 2 2	d	– door particulier weggooien van klein consumptieafval in kwetsbaar gebied		8
5 H 2 2	e	– door particulier weggooien van klein consumptieafval in niet kwetsbaar gebied		8
5 H 2 2	f	– weggooien van overig afval (inclusief vloeibaar afval) in niet kwetsbaar gebied door particulier		8
5 H 2 2	g	– weggooien van overig afval (inclusief vloeibaar afval) in niet kwetsbaar gebied door kleine rechtspersoon		8
5 H 2 2	h	– weggooien van overig afval (inclusief vloeibaar afval) in niet kwetsbaar gebied door grote rechtspersoon		8
5 H 2 4		niet melden door de vergunninghouder aan wie gevaarlijke afvalstoffen worden afgegeven van elke aan hem verrichte afgifte aan het bevoegde gezag	9a WVO	8
		<i>handelen in strijd met een aan een vergunning verbonden voorschrift</i>	30a WVO	
5 H 2 6	a	– niet melden van een calamiteit van relatief geringe omvang door kleine rechtspersoon		8
5 H 2 6	b	– niet melden van een calamiteit van relatief geringe omvang door grote rechtspersoon		8
5 H 2 6	c	– overtreden van een administratief voorschrift, zoals melden rechtsopvolging, rapportageplicht, kleine rechtspersoon		8
5 H 2 6	d	– overtreden van een administratief voorschrift, zoals melden rechtsopvolging, rapportageplicht, grote rechtspersoon		8
		<i>niet voldoen aan de lozingsvoorschriften gesteld bij of krachtens</i>		
5 H 2 8	a	– lozingsbesluit WVO bodemsanering en proefbronnering	15 LWVOBP	8
5 H 2 8	b	– bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming	37 BBK	8
5 H 2	c	– lozingsbesluit vaste objecten	14 t/m 24 en 28 LBVO	8

Nummers H 631 – H 670: Visserijwet 1963 (ViW), Besluit verbod gebruik van levende aasvis (BLVA) en Reglement voor de Binnenvisserij 1985 (RB)

Noot: De op de visserijwetgeving betrekking hebbende feitcodes zijn uitsluitend van toepassing op door particulieren gepleegde overtredingen. Indien sprake is van beroepsmatig handelen dan moet proces-verbaal worden opgemaakt

Documenten

		<i>de kustvisserij uitoefenen zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op het visrecht van dat water, met</i>	7 lid 1 ViW	
6 H 3 1	a	– meer dan twee hengels		8
		<i>de kustvisserij uitoefenen of plegen uit te oefenen en niet op eerste vordering van een opsporingsambtenaar ter inzage afgeven</i>	55 lid 1 sub b ViW	
6 H 3 3	a	– de schriftelijke toestemming (meer dan twee hengels)		8
6 H 3 3	b	– de schriftelijke toestemming (Bij overige toegestane vistuigen)		8
		<i>Binnenvisserij</i>		
		<i>Documenten</i>		
		<i>de binnenvisserij uitoefenen met vistuigen, anders dan een of meer hengels of een of meer peuren, zonder een geldige akte te kunnen tonen, met</i>	10 lid 1 ViW	
6 H 4 3	a	– één vistuig		8
6 H 4 3	b	– twee of meer vistuigen		8
		<i>de binnenvisserij uitoefenen zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op het visrecht van dat water, met</i>	21 lid 1 ViW	
6 H 4 5	a	– één of twee hengels		8
6 H 4 5	b	– één peur		8
6 H 4 5	c	– meer dan twee hengels		8

6 H 4 5	d	– twee of meer peuren of met andere toegestane vistuigen		
		<i>de binnenvisserij uitoefenen of plegen uit te oefenen en niet op eerste vordering van een opsporingsambtenaar ter inzage afgeven</i>	55 lid 1 sub b ViW	
6 H 4 7	a	– een geldige akte en/of schriftelijke toestemming (bij vistuigen, anders dan één of meer hengels of peuren)		8
6 H 4 7	b	– een schriftelijke toestemming (Bij één of meer hengels of peuren)		8
6 H 4 7	c	– de huurovereenkomsten en andere bescheiden		8

Vistuigen

		<i>vissen met een toegestaan vistuig dat niet aan de vereiste voorwaarden voldoet, bij</i>	4 RB	
6 H 5 0	a	– 1 of 2 toegestane vistuigen		8

Gesloten tijden (visserij)

		<i>vissen in de periode van 1 april tot en met 31 mei met</i>		
6 H 5 2	a	– een hengel geaasd met in die periode verboden aas	6 lid 1 a RB	8
6 H 5 2	b	– een staand net	6 lid 1 e RB	8
6 H 5 4		vissen tijdens de door de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij vastgestelde periode, in een door hem aangewezen water	6 lid 3 RB	8
6 H 5 6		vissen tussen twee uur na zonsondergang en één uur voor zonsopgang	7 RB	8

IJsselmeer

6 H 5 8	a	in het IJsselmeer vissen zonder voorzien te zijn van een vergunning van Onze Minister geldende voor de visserij, welke wordt uitgeoefend	8 lid 1 RB	8
---------------	---	--	------------	---

Stuw/vispassage

6 H 6 0	vissen in de Neder-Rijn, de Maas, de Lek of de Overijsselsche Vecht binnen een afstand van 75 m stroomafwaarts van een stuw, in een bij een stuw aangebrachte vispassage of binnen een straal van 25 m voor de bovenmond van deze vispassage	9 RB	8
---------------	--	------	---

Voorhanden hebben

	<i>een vistuig voorhanden hebben op of in de nabijheid van enig binnenwater</i>	10 lid 1 RB	
6 H 6 2	a – terwijl het gebruik van dat vistuig in het betrokken water of op dat moment verboden is		8
6 H 6 2	b – te weten één of twee hengel(s), terwijl men niet bevoegd of gerechtigd is in dat water te vissen		8
6 H 6 2	c – te weten één peur of meer dan twee hengels, terwijl men niet bevoegd of gerechtigd is in dat water te vissen		8
6 H 6 2	d – te weten een ander toegestaan vistuig, terwijl men niet bevoegd of gerechtigd is in dat water te vissen		8

Levend aas

6 H 6 4	bij het vissen in kust- of binnenwater levende vis als aas gebruiken	2c lid 2 Vw jo 2 BVLA	8
---------------	--	-----------------------	---

Geluidhinder

Nummers H 200 – H 205: Wetboek van strafrecht (WvSr), Plaatselijke verordeningen (Pl.V)

2 H 0 0	rumoer of burengerucht verwekken waardoor de nachtrust kan worden verstoord	431 WvSr	8
2 H 0 5	als particulier met toestellen of geluidsapparaten dan wel op andere wijze handelingen verrichten, waardoor voor een omwonende of overigens voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt, of toelaten dat deze handelingen worden verricht	Pl.V	8

Nummers H 300 – H 330: Plaatselijke verordeningen (Pl.V)

3 H 0 0	zonder daartoe bevoegd te zijn zich bevinden buiten wegen of paden, die liggen in/op voor publiek toegankelijke parken, wandelplaatsen, plantsoenen, groenstroken of grasperken dan wel in/tussen aanplantingen, bloemperken, heester- of struikgewassen, die op of aan de weg liggen	Pl.V	8
3 H 0	zonder daartoe bevoegd te zijn schade toebrengen aan bomen, heesters, bloemen of grasperken in een park, een bos of op andere dergelijke	Pl.V	8

5	plaatsen		
3 H 1 0	met een voertuig rijden door een park/plantsoen of op een niet van de weg deel uitmakende, van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook	Pl.V	1/2/3/4/6
3 H 1 1	met een voertuig rijden (crossen) door een park/ plantsoen of op een niet van de weg deel uitmakende, van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook	Pl.V	1/2/3/4/6
3 H 1 5	roken in bos, duin dan wel andere dergelijke gebieden op tijd en plaats waarop dit niet is toegestaan	Pl.V	8
3 H 2 0	in de openlucht vuur aanleggen, stoken of hebben	Pl.V	8
	<i>als eigenaar of houder van een hond er niet voor zorgen dat deze hond zich niet van uitwerpselen ontdoet</i>	Pl.V	
3 H 2 5	a als eigenaar of houder van een hond er niet voor zorgen dat deze hond zich niet van uitwerpselen ontdoet op een weggedeelte (mede) bestemd voor voetgangers		8
3 H 2 5	b als eigenaar of houder van een hond er niet voor zorgen dat deze hond zich niet van uitwerpselen ontdoet op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide		8
3 H 2 5	c als eigenaar of houder van een hond er niet voor zorgen dat deze hond zich niet van uitwerpselen ontdoet op een andere dan door het College aangewezen plaats		8
3 H 3 0	met een pleziervaartuig varen in/door rietkragen, biezen of ander opstaand gewas dan wel een pleziervaartuig daar afmeren	Pl.V	8

Afdeling D. Wetboek van strafrecht

Categorie-indeling B:

1 – Bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen, en bestuurders van brommobielen voor zover het de bepalingen van het RVV 1990 betreft;

2 – Bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen;

3 – Bromfietzers en snorfietzers;

4 – Fietzers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor;

5 – Voetgangers;

6 – Overige weggebruikers;

7 – Schippers;

8 – Een ieder.

NB De categorieën 1 tot en met 4 gelden in voorkomend geval mede voor bestuurders van één van de op die categorieën betrekking hebbende voertuigen, indien daarmee een aanhangwagen wordt voortbewogen

Nummers D 505 – D 537: Boek 3 Wetboek van Strafrecht (WvSr)

5 D 3 0	zich in kennelijke staat van dronkenschap op de openbare weg bevinden	453 WvSr	8
5 D 1 5	door het bevoegd gezag naar zijn identiteitsgegevens gevraagd, een valse naam, voornaam, geboortedatum, geboorteplaats, adres waarop hij in de basisadministratie persoonsgegevens als ingezetene staat ingeschreven, of woon- of verblijfplaats opgeven	435, onder 4 WvSr	8
	<i>zonder daartoe gerechtigd te zijn zich bevinden</i>	460 WvSr	
5 D 3 5	i – op grond die bezaaid, bepoot of beplant is, of ter bezaaiing, bepoting of beplanting is gereedgemaakt		1/2/3/4/5/6/8
5 D 3 5	j – gedurende de maanden mei tot en met oktober op enig wei- of hooiland		1/2/3/4/5/6/8
5 D 3 7	zonder daartoe gerechtigd te zijn zich bevinden op eens anders grond, waarvan de toegang hem op voor hem bijkbare wijze verboden is	461 WvSr	1/2/3/4/5/6/7/8

Afdeling E. Bijzondere wetten

Categorie-indeling B:

1 – Bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen, en bestuurders van brommobielen voor zover het de bepalingen van het RVV 1990 betreft;

2 – Bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen;

3 – Bromfietzers en snorfietzers;

4 – Fietzers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor;

5 – Voetgangers;

6 – Overige weggebruikers;

7 – Schippers;

8 – Een ieder.

NB De categorieën 1 tot en met 4 gelden in voorkomend geval mede voor bestuurders van één van de op die categorieën betrekking hebbende voertuigen, indien daarmee een aanhangwagen wordt voortbewogen

Nummers E 100 – E 162: Wet personenvervoer 2000 (Wp 2000), Besluit personenvervoer 2000 (Bp 2000), Spoorwegwet (Spww) en Algemeen Reglement Vervoer (ARV), Reglement Dienst Hoofd en Lokaalspoorwegen (RDHL)

Vervoerder/bestuurder

Noot:

1. Categorie 8 betreft bij deze feitcodeserie de vervoerder;
2. Indien de verdachte onder een andere categorie valt dan bij de betreffende feitcode is aangegeven en deze is normadressaat volgens de Wp 2000 dan moet proces-verbaal worden opgemaakt.

1 0 E 5	b	met een bus of auto meer personen vervoeren dan wel deze bus of auto voor ander vervoer gebruiken dan blijktens het kentekenbewijs is toegestaan	81 lid 2 Bp 2000	1
1 0 E 5	c	openbaar vervoer met een bus, besloten busvervoer of taxivervoer of openbaar vervoer met een auto verrichten zonder aanduiding als bedoeld in artikel 29 lid 3 en/of 28 lid 3 van de WVV 1994 op het kentekenbewijs	80 lid 1 Bp 2000	8
		<i>geen geldig vergunningbewijs aanwezig hebben in bus of auto waarmee openbaar vervoer, besloten busvervoer of taxivervoer wordt verricht, te weten</i>	5a lid 1 Wp 2000	
1 0 E 6	a	– door hiervoor als bestuurder geen zorg te dragen		1
1 0 E 6	b	– door hiervoor als vervoerder geen zorg te dragen		8
		<i>in de auto waarmee taxivervoer wordt verricht geen voor de reiziger zichtbaar vergunningbewijs aanwezig hebben, te weten</i>	5a lid 2 Wp 2000	
1 0 E 7	a	– door hiervoor als bestuurder geen zorg te dragen		1
1 0 E 7	b	– door hiervoor als vervoerder geen zorg te dragen		8
1 1 E 0	a	een bestuurder met besturen van een bus belasten die niet in het bezit is van een niet ouder dan vijf jaar zijnde geneeskundige verklaring waaruit blijkt dat hij geen lichamelijke of geestelijke afwijkingen heeft welke hem zouden beletten een bus naar behoren te besturen en dat hij beschikt over voldoende gehoor- en gezichtsvermogen	74 lid 1 Bp 2000	8
		<i>als bestuurder van een bus</i>	74 lid 3 BP 2000	
1 1 E 1	a	– geen geneeskundige verklaring bij zich hebben		1
1 1 E 1	b	– niet in het bezit zijn van een geneeskundige verklaring		1

1 E 1 2	als vervoerder taxivervoer verrichten zonder er voor zorg te dragen dat terstond voor aanvang en na beëindiging van de rit volledig en naar waarheid een controledocument (rittenstaat) wordt ingevuld	127 lid 1 onderdeel d Bp 2000	8
1 E 1 3	a als bestuurder van een auto waarmee taxivervoer wordt verricht niet in het bezit zijn van een geldige, behoorlijk leesbare chauffeurspas	75 lid 3 Bp 2000	1
1 E 1 3	aa een bestuurder belasten met het besturen van een auto, waarmee taxivervoer wordt verricht, zonder dat die bestuurder in het bezit is van een geldige, behoorlijk leesbare chauffeurspas of chauffeurspas onder beperkingen	75 lid 1 en 2 Bp 2000	8
	<i>als bestuurder van een auto waarmee taxivervoer wordt verricht</i>	75 lid 3 Bp 2000	
1 E 1 3	b – de chauffeurspas niet bij zich hebben		1
1 E 1 3	c – de chauffeurspas niet voor de reiziger zichtbaar aanwezig houden in de auto		1
1 E 1 4	als vervoerder ten tijde van het aanbieden van het taxivervoer het te hanteren tarief niet duidelijk leesbaar tonen zowel aan de buitenzijde van als binnen in de auto waarmee dat vervoer wordt verricht	73 Bp 2000	8
1 E 1 5	in een auto waarmee taxivervoer wordt verricht, geen taxameter aanwezig hebben die zichtbaar voor de reiziger de vervoerprijs overeenkomstig de kenbaar gemaakte tarieven aangeeft	127 lid 1a Bp 2000	8
1 E 1 6	de taxameter voldoet niet aan de regels die bij en krachtens de Metrologiewet zijn gesteld	127 lid 1b Bp 2000	8
1 E 1 7	taxivervoer verrichten zonder de in de auto aanwezige taxameter te gebruiken	127 lid 1c Bp 2000	1
	<i>Een ieder</i>		
	<i>de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfspgang verstoren door het verhinderen of belemmeren van</i>	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1a Bp 2000	
1 E 2 0	a – de bediening en het gebruik van voorzieningen		8
1 E 2 0	b – de bediening en het gebruik van een vervoermiddel		8
1 E 2 0	c – de taakuitoefening van het personeel van de vervoerder		8

		<i>de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door voorzieningen te gebruiken</i>	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1b Bp 2000	
1 E 2 1	a	– op een tijdstip waarop deze niet voor gebruik beschikbaar zijn		8
1 E 2 1	b	– op een andere dan de daarvoor bestemde wijze		8
1 E 2 1	c	de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door misbruik te maken van voorzieningen	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1b Bp 2000	8
		<i>de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door een vervoermiddel te gebruiken</i>	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1b Bp 2000	
1 E 2 2	a	– op een tijdstip waarop deze niet voor gebruik beschikbaar is		8
1 E 2 2	b	– op een andere dan de daarvoor bestemde wijze		8
1 E 2 3		de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door stoffen of voorwerpen uit een vervoermiddel te werpen	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1c Bp 2000	8
		<i>de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door zich</i>	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1d Bp 2000	
1 E 2 4	a	– in kennelijke staat van dronkenschap te bevinden		8
1 E 2 4	b	– onder kennelijke invloed van verdovende middelen te bevinden		8
1 E 2 5	a	de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door te roken in, een gedeelte van, een vervoermiddel, waarvan de vervoerder heeft aangegeven dat dit niet is toegestaan	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1i Bp 2000	8
1 E 2 5	b	de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door te roken in, een gedeelte van, een station, waarvan de vervoerder heeft aangegeven dat dit niet is toegestaan	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1i Bp 2000	8
1 E 2 6		de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door zich te bevinden op een, gedeelte van een, station of halte op een tijdstip dat deze gesloten dan wel niet toegankelijk is	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1j Bp 2000	8
1 E 2 7		de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door zich op een station of halte te begeven langs een andere dan de daarvoor bestemde weg	72 Wp 2000 jo. 52, lid 1k Bp 2000	8

1 E 2 8	niet opvolgen van de aanwijzingen betreffende de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang, die door of vanwege de vervoerder duidelijk kenbaar zijn gemaakt	73 Wp 2000	8
	<i>de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang verstoren door</i>	72 Wp 2000 jo. 52	
1 E 2 9	a – zodanig geluid voort te brengen dat anderen daarvan hinder ondervinden	lid 1e Bp 2000	8
1 E 2 9	b – het uitoefenen van een beroep, bedrijf of het aanbieden van diensten	lid 1f Bp 2000	8
1 E 2 9	c – het tentoonstellen van voorwerpen, maken van reclame of propaganda	lid 1g Bp 2000	8
1 E 2 9	d – het verspreiden van drukwerken (uitsluitend handelsreclame)	lid 1g Bp 2000	8
1 E 2 9	f – hinder, gevaar, verontreiniging of beschadiging te veroorzaken of te kunnen veroorzaken door dieren, stoffen of voorwerpen in een vervoermiddel mee te nemen	lid 1h Bp 2000	8
1 E 2 9	g – het op andere wijze veroorzaken of kunnen veroorzaken van hinder, gevaar, verontreiniging of beschadiging	lid 1l Bp 2000	8
1 E 3 8	het niet opvolgen van de aanwijzingen betreffende de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang, die door of vanwege de spoorweg duidelijk kenbaar zijn gemaakt	7 ARV	8
1 E 4 5	op of langs de spoorweg rijden of lopen	43 jo. 63 Spww	8
1 E 4 6	paarden, vee of andere dieren op of langs de spoorweg drijven of laten lopen	44 jo. 63 Spww	8
1 E 4 9	zich op of langs gedeelten van een hoofdspoorweg, met uitzondering van een perron, die niet zijn gelegen in een gelijkvloerse kruising met een weg of in een voor het openbaar verkeer openstaande weg, bevinden of daarop of daarlangs dieren drijven of laten lopen	22 lid 1 onderdeel c Spww (nieuw)	8
	<i>Nummer E 320: Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV)</i>		
3 E 2 0	a niet voldoen aan vordering van toezichthouder	34 lid 1, onderdeel a WAHV	8
3 E 2 0	b onjuiste gegevens opgeven, na vordering van toezichthouder	34 lid 1, onderdeel b WAHV	8

3 E 2 0	c	niet voldoen aan de vordering van de officier van justitie het rijbewijs op een bepaalde tijd en aangewezen plaats in te leveren	34 lid 1, onderdeel c WAHV	8
---------------	---	--	----------------------------	---

Nummers E 801 – E 837: Vreemdelingenwet 2000 (VrW 2000) en Vreemdelingenbesluit 2000 (VB 2000)

8 E 0 1		als vreemdeling die Nederland in- of uitreist zich niet begeven langs een doorlaatpost, binnen de tijd dat deze is opengesteld, en zich niet aldaar vervoegen bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking	4.4 lid 1 VB 2000	8
---------------	--	--	-------------------	---

8 E 0 3		zich op of nabij een plaats bevinden, waar een grensdoorlaatpost is gevestigd, zonder zich te houden aan de aldaar door de ambtenaren, belast met de grensbewaking, in het belang van de uitoefening van hun taak gegeven aanwijzingen	4.6 VB 2000	8
---------------	--	--	-------------	---

8 E 0 5	a	als gezagvoerder van een zeeschip bij het binnenvaren van Nederland niet onmiddellijk aan een ambtenaar belast met de grensbewaking een bemanningslijst in tweevoud afgeven	4.11 lid 1a VB 2000	8
---------------	---	---	---------------------	---

8 E 0 5	b	als gezagvoerder van een zeeschip bij het binnenvaren van Nederland niet onmiddellijk schriftelijk opgave verstrekken aan het hoofd van een grensdoorlaatpost omtrent alle overige zich bij binnenkomst in Nederland aan boord van zijn schip bevindende personen	4.11 lid 1b VB 2000	8
---------------	---	---	---------------------	---

8 E 0 5	c	niet onmiddellijk opgave doen van de aanwezigheid van verstekelingen	4.11 lid 5 VB 2000	8
---------------	---	--	--------------------	---

als gezagvoerder van een Nederland binnengevaren zeeschip gedurende de tijd dat zijn schip zich in Nederland bevindt niet voldoen aan de verplichting

8 E 0 7	a	– het exemplaar van de bemanningslijst hetwelk hem na controle door de ambtenaar, belast met de grensbewaking, terug is gegeven, onder zijn berusting te houden en desgevorderd onmiddellijk ter inzage te geven aan een ambtenaar, belast met de grensbewaking	4.12 sub a VB 2000	8
---------------	---	---	--------------------	---

8 E 0 7	b	– onmiddellijk kennis te geven aan een ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen van elke aanmonsterring van een vreemdeling of van elke uit oogpunt van grensbewaking of vreemdelingentoezicht van belang zijnde afwezigheid van een vreemdeling die tot de bemanning van zijn schip behoort	4.12 sub b VB 2000	8
---------------	---	--	--------------------	---

8 E 0 7	c	– tijdig kennis te geven aan een ambtenaar belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen van het voornemen tot afmonsterring van een vreemdeling die lid is van de bemanning van zijn schip	4.12 sub c VB 2000	8
---------------	---	--	--------------------	---

8 E 0 8		als gezagvoerder van een zeeschip niet tijdig van het voorgenomen vertrek van zijn schip uit Nederland kennis geven aan het hoofd van de grensdoorlaatpost	4.13 lid 1 VB 2000	8
---------------	--	--	--------------------	---

als vreemdeling niet op vordering van de korpschef van het regionale politiekorps waarin de gemeente is gelegen waar de vreemdeling verblijft, namens de Minister van Justitie, binnen de in de vordering aangegeven tijd

8 E 1 7	a	– de gevraagde gegevens verstrekken	4.38 lid 1 VB 2000	8
---------------	---	-------------------------------------	--------------------	---

8 E 1	b	– de gevraagde gegevens in persoon verstrekken	4.38 lid 2 VB 2000	8
----------	---	--	--------------------	---

		<i>als vreemdeling, die geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000, niet onmiddellijk van zijn aanwezigheid mededeling doen aan de korpschef van de gemeente waar hij verblijft</i>	4.39 VB 2000 jo. 108 VrW 2000	
8 2 E 2	a	– gedurende een illegaal verblijf van 1 tot 15 dagen		8
8 2 E 2	b	– gedurende een illegaal verblijf van 15 dagen tot 3 maanden		8
8 2 E 2	c	– gedurende een illegaal verblijf van 3 tot 6 maanden		8
8 2 E 2	d	– gedurende een illegaal verblijf van 6 maanden tot 1 jaar		8
8 2 E 2	e	– gedurende een illegaal verblijf van 1 jaar tot 2 jaar		8
8 2 E 2	f	– gedurende een illegaal verblijf langer dan 2 jaar		8
8 2 E 5		als vreemdeling aan wie het krachtens artikel 12 van de Vreemdelingenwet 2000 is toegestaan in Nederland te verblijven en die naar Nederland is gekomen voor een verblijf langer dan drie maanden, zich niet binnen drie dagen na zijn binnenkomst in Nederland in persoon melden bij de korpschef van de gemeente waar hij verblijft	4.47 VB 2000	8
8 2 E 7		als vreemdeling te zijner identificatie op vordering van een ambtenaar, belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen, niet een goedgelijkende pasfoto ter beschikking stellen of vingerafdrukken van zich laten nemen indien daartoe in het belang van het toezicht op vreemdelingen gegronde reden bestaat	4.45 VB 2000	8
8 3 E 0		als vreemdeling aan wie het krachtens artikel 12 van de Vreemdelingenwet 2000 is toegestaan in Nederland te verblijven en die naar Nederland is gekomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden, zich niet binnen drie dagen na zijn binnenkomst in Nederland in persoon melden bij de korpschef van de gemeente waar hij verblijft	4.48 VB 2000	8
8 3 E 2		als vreemdeling die houder is van een visum of een document voor grensoverschrijding waarin door de daartoe bevoegde autoriteit een aantekening is gesteld omtrent aanmelding bij een vreemdelingendienst in Nederland, zich niet binnen drie dagen na binnenkomst in Nederland in persoon aanmelden bij de korpschef van de in deze aantekening vermelde gemeente	4.49 VB 2000	8
8 3 E 4		als vreemdeling die naar Nederland is gekomen om als zeeman werk te zoeken aan boord van een zeeschip, zich niet binnen drie dagen na binnenkomst in Nederland in persoon aanmelden bij de korpschef van de gemeente waar hij werk zoekt	4.50 VB 2000	8

niet voldoen aan de verplichting tot wekelijkse aanmelding bij de korpschef van de gemeente van verblijf, behoudens door deze verleende ontheffing

8 E 3 6	a	– als vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, in afwachting van de feitelijke mogelijkheid tot vertrek of uitzetting	4.51 lid 1 sub a VB 2000	8
8 E 3 6	b	– als vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder f, g of h van de Vreemdelingenwet 2000	4.51 lid 1 sub b VB 2000	8

Afdeling F. Overige overtredingen

Categorie-indeling B:

1 – Bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen, en bestuurders van brommobielen voor zover het de bepalingen van het RVV 1990 betreft;

2 – Bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen;

3 – Bromfietzers en snorfietzers;

4 – Fietzers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor;

5 – Voetgangers;

6 – Overige weggebruikers;

7 – Schippers;

8 – Een ieder.

NB De categorieën 1 tot en met 4 gelden in voorkomend geval mede voor bestuurders van één van de op die categorieën betrekking hebbende voertuigen, indien daarmee een aanhangwagen wordt voortbewogen

Nummers F 050 – F 310: Plaatselijk geldende verordeningen (Pl.V)

		<i>zonder vergunning van de burgemeester</i>	Pl.V	
0 F 7 0	a	– op of aan de weg een evenement, feest of wedstrijd geven of houden		8
0 F 7 0	b	– een georganiseerde dropping houden of daaraan deelnemen op een ander terrein dan een daarvoor bestemd sportterrein		8
0 F 9 5		zonder vergunning op of aan de weg als dienstverlener optreden of zijn diensten als zodanig aanbieden	Pl.V	8
1 F 0 0		als straatartiest, straatfotograaf, tekenaar, filmoperator of gids voor publiek optreden op of aan door de burgemeester aangewezen (gedeelte van een) weg, waar dit niet is toegestaan	Pl.V	8
1 F 0 1		zonder vergunning of anders dan de daarin gestelde voorwaarden de weg of weggedeelte gebruiken anders dan overeenkomstig de bestemming (bijv. terrasverbod, reclameborden)	Pl.V	8

1 F 0 5	als houder van een horecabedrijf, dit voor bezoekers geopend hebben of aldaar bezoekers toelaten of laten verblijven, buiten de vastgestelde openingstijden	Pl.V	8
1 F 1 1	op of aan door het College aangewezen wegen of gedeelten daarvan gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen onder publiek verspreiden dan wel openlijk aanbieden, aanbevelen of bekendmaken	Pl.V	8
1 F 1 4	de weg of op of aan de weg een voertuig, woonwagen, tent of soortgelijk ander onderkomen als slaapplaats gebruiken	Pl.V	8
1 F 1 7	met een voertuig dat niet is voorzien van rubberbanden rijden over de berm, de glooiing en de zijkant van de weg	Pl.V	8
1 F 1 8	op de weg (binnen een door het College aangewezen gebied) skaten of skateboarden	Pl.V	8
	<i>op of aan de weg</i>	Pl.V	
1 F 2 0	a – klimmen of zich bevinden op een beeld, monument, overkapping, constructie, openbare toiletgelegenheid, voertuig, hek, heining of andere afsluiting, verkeersmeubilair en daarvoor niet bestemd straatmeubilair		8
1 F 2 0	b – zich zodanig ophouden dat voor weggebruikers of bewoners van nabij de weg gelegen woningen onnodige overlast of hinder wordt veroorzaakt		8
1 F 2 1	a op de weg (binnen een door de het College aangewezen gebied) alcoholhoudende drank nuttigen	Pl.V	8
1 F 2 1	b op de weg (binnen een door het College aangewezen gebied) aangebroken flessen, blikjes e.d. met alcoholhoudende drank bij zich hebben	Pl.V	8
	<i>zonder redelijk doel</i>	Pl.V	
1 F 2 5	a – zich in een portiek of poort ophouden of in, op of tegen een raamkozijn of een drempel van een gebouw zitten of liggen		8
1 F 2 5	b – zich anders dan als bewoner of gebruiker van flatgebouwen, appartementsgebouwen en soortgelijke meergezinshuizen of van publiek toegankelijke gebouwen bevinden in een voor gemeenschappelijk gebruik bestemde ruimte		8
	<i>(in of op) een voor het publiek toegankelijk portaal, telefooncel, wachtlokaal voor een openbaar vervoermiddel, parkeergarage, rijwielstalling of een andere soortgelijke ruimte</i>	Pl.V	
1 F 3 0	a – zich zonder redelijk doel en op een voor anderen hinderlijke wijze ophouden		8
1 3	b – verontreinigen		8

F 0				
1 F 3 0	c	– voor een ander doel bezigen dan waarvoor de ruimte bestemd is		8
1 F 3 1		op of aan de weg een fiets, snorfiets of bromfiets plaatsen of laten staan tegen een raam, een raamkozijn, een deur, de gevel van een gebouw of in de ingang van een portiek, waardoor de doorgang wordt versperd, dan wel in strijd met de uitdrukkelijk verklaarde wil van de gebruiker van dat gebouw of portiek	Pl.V	8
1 F 3 3		een motorvoertuig, bromfiets of fiets op of aan de weg laten staan, anders dan deugdelijk afgesloten of onder behoorlijk toezicht	Pl.V	8
1 F 3 5		zich met een fiets of bromfiets bevinden op een terrein waar een markt, kermis, uitvoering, bijeenkomst of plechtigheid wordt gehouden, welke publiek trekt	Pl.V	8
1 F 3 6		zich met een winkelwagentje op of aan de weg bevinden op meer dan de toegestane afstand van het bedrijf dat het winkelwagentje ter beschikking heeft gesteld	Pl.V	8
1 F 4 0	a	zich in de nabijheid van een persoon, gebouw, woonwagen of woonschip ophouden met de kennelijke bedoeling deze persoon of een zich daarin bevindende persoon te bespieden	Pl.V	8
1 F 4 0	b	een persoon in een gebouw, woonwagen of woonschip door middel van een verrekijker bespieden	Pl.V	8
		<i>als eigenaar of houder van een hond, deze laten verblijven of laten lopen</i>	Pl.V	
1 F 4 5	a	– op een weg gelegen binnen de bebouwde kom zonder dat de hond is aangelijnd		8
1 F 4 5	b	– op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak, speelweide of andere door het College aangewezen plaats		8
1 F 4 5	c	– op een weg zonder dat de hond is voorzien van een halsband of een door middel van tatoeage aangebracht identificatiemerk, die de eigenaar of houder van de hond duidelijk doet kennen		8
1 F 4 5	d	– op een weg zonder een deugdelijk middel dat is bestemd voor het verwijderen van uitwerpselen bij zich te dragen en/of dit middel niet op eerste vordering tonen aan de met het toezicht belaste ambtenaar		8
1 F 5 1		als degene die één of meer dieren onder zijn hoede heeft, niet door voorzorgsmaatregelen die van hem mogen worden verwacht, voorkomen dat deze dieren voor de omgeving hinderlijk zijn	Pl.V	8
1 F 5 5		als rechthebbende er niet voor zorgen dat zodanige maatregelen worden getroffen dat het vee/pluimvee in een aan een weg liggend weiland of terrein, die weg niet kan bereiken	Pl.V	8

		<i>de weg niet (doen) reinigen na een verontreiniging ontstaan bij het laden, lossen of vervoeren van stoffen of voorwerpen of bij andere werkzaamheden</i>	Pl.V	
1 F 8 0	a	– terstond, bij gevaar voor de verkeersveiligheid of bij gevaar voor beschadiging van het wegdek		8
1 F 8 0	b	– in overige gevallen, (iedere dag) na het beëindigen van de werkzaamheden		8
1 F 8 5		binnen de bebouwde kom buiten een daarvoor bestemde inrichting/plaats op of aan de weg zijn natuurlijke behoefte doen	Pl.V	8
1 F 9 0		een geparkeerd voertuig op een aangewezen weg of weggedeelte, waar dit niet is toegestaan, te koop aanbieden of verhandelen	Pl.V	8
1 F 9 5		een defect voertuig op een weg parkeren, langer dan de vastgestelde termijn	Pl.V	8
2 F 0 5		een kampeerwagen, caravan, magazijnwagen, keetwagen, aanhangwagen of ander dergelijk voertuig op een aangewezen weg waar dit niet is toegestaan, langer dan de vastgestelde termijn doen of laten staan	Pl.V	8
2 F 1 0		een voertuig dat is voorzien van een aanduiding van handelsreclame op een weg parkeren met als doel handelsreclame te maken	Pl.V	8
		<i>een recreatiegebied gebruiken in strijd met de bepalingen geldend voor dat gebied</i>	Pl.V	
2 F 1 2	a	– door het parkeren of aanwezig hebben van een voertuig of vaartuig		1/2/3/4/6/7/8
2 F 1 2	b	een recreatiegebied gebruiken in strijd met de bepalingen geldend voor dat gebied anders dan tot doel van dagrecreatie		8
2 F 1 2	c	– door met geluid voortbrengende apparatuur overlast te veroorzaken		8
2 F 1 2	d	– door te graven of te spitten of doen graven of spitten op buiten het strand, de zandhelling, speelkuilen of zandbakken gelegen gedeelten		8
2 F 1 2	e	– door anders dan in de aanwezige afvalbakken wegwerpen, neerleggen en/of achterlaten van afval, vuilnis, resten van levensmiddelen, papier, blikken, flessen of verpakkingsmateriaal		8
2 F 1 2	f	– door een afvalmand, -bak of soortgelijk voorwerp op andere wijze te gebruiken dan tot het deponeren van klein afval		8
2 F 1	g	– door zich als eigenaar of houder van een hond zich met die hond in een vastgestelde periode te bevinden buiten een aangewezen gebied, waar het		8

2		verblijf van de hond is toegestaan		
2 F 1 4		een voertuig met stankverspreidende stoffen parkeren daar waar bewoners of gebruikers van nabijgelegen gebouwen of terreinen daarvan hinder of overlast (kunnen) ondervinden	Pl.V	8
2 F 1 6		een voertuig parkeren of enig ander voorwerp plaatsen of laten staan op een weggedeelte waarvan door het bevoegde gezag is bekend gemaakt dat dit niet is toegestaan op de in die bekendmaking genoemde dagen en tijden (markt, evenement, kermis enz.)	Pl.V	1/2/3/4/6/8
2 F 3 5		met of voor een vaartuig een ligplaats innemen, hebben of beschikbaar stellen op een gedeelte van een openbaar water waar dit niet is toegestaan	Pl.V	7/8
2 F 3 6	a	het zonder ontheffing van het College varen, doen of laten varen met enig vaartuig	Pl.V	7/8
2 F 3 7	a	het varen, doen of laten varen zonder dat de ontheffing in het vaartuig aanwezig is of zonder dat de corresponderende sticker op de juiste wijze is bevestigd	Pl.V	7/8
2 F 4 0		als bader of zwemmer in openbaar water zich zodanig gedragen dat het scheepvaartverkeer daarvan hinder of gevaar kan ondervinden	Pl.V	8
2 F 4 5		zich zonder redelijk doel aan, op, of in een vaartuig in openbaar water vasthouden, klimmen, begeven of bevinden	Pl.V	8
2 F 5 0	a	zich in/op voor publiek toegankelijke natuurgebieden, bossen, parken, plantsoenen of recreatieterreinen bevinden ten aanzien waarvan door het bevoegde gezag is verklaard dat het gebruik van een motorvoertuig, bromfiets, fiets, rij- of trekdier overlast kan veroorzaken of schade kan berokkenen aan milieuwaarden, te weten met een vervoermiddel in gesloten tijd of gesloten gebied	Pl.V	1/2/3/4/6
2 F 5 0	b	zich in/op voor publiek toegankelijke natuurgebieden, bossen, parken, plantsoenen of recreatieterreinen bevinden ten aanzien waarvan door het bevoegde gezag is verklaard dat het gebruik van een motorvoertuig, bromfiets, fiets, rij- of trekdier overlast kan veroorzaken of schade kan berokkenen aan milieuwaarden, te weten met een motorvoertuig, bromfiets, fiets of paard buiten de (onverharde) wegen of gemarkeerde paden		1/2/3/4/6
2 F 5 0	c	zich in/op voor publiek toegankelijke natuurgebieden, bossen, parken, plantsoenen of recreatieterreinen bevinden ten aanzien waarvan door het bevoegde gezag is verklaard dat het gebruik van een motorvoertuig, bromfiets, fiets, rij- of trekdier overlast kan veroorzaken of schade kan berokkenen aan milieuwaarden, te weten met een rij- of trekdier buiten de daarvoor bestemde paden		6
		<i>met een motorrijtuig gebruik maken van een weg in strijd met de verordening tot het bevorderen van ongestoord wetenschappelijk onderzoek van de RadioSterrenWacht (storingsvrije zone), te weten</i>	Pl.V	
2 F 6 0	a	– rijden		1/2/3/6

2 b – parkeren dan wel laten staan
F 6
0

1/2/3/6

Afdeling G. Misdrijven

Categorie-indeling B:

1 – Bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen, en bestuurders van brommobielen voor zover het de bepalingen van het RVV 1990 betreft;

2 – Bestuurders van motorvoertuigen op twee wielen;

3 – Bromfietzers en snorfietzers;

4 – Fietzers en bestuurders van gehandicaptenvoertuigen met of zonder motor;

5 – Voetgangers;

6 – Overige weggebruikers;

7 – Schippers;

8 – Een ieder.

NB De categorieën 1 tot en met 4 gelden in voorkomend geval mede voor bestuurders van één van de op die categorieën betrekking hebbende voertuigen, indien daarmee een aanhangwagen wordt voortbewogen

Nummers G 050 – G 100: Boek 2 Wetboek van Strafrecht (WvSr)

goederen uit een winkel/vanaf een benzinstation wegnemen/toe-eigenen waarde van het ontfreemde goed 310/321 WvSr

1 a	– t/m € 50	8
G 0		
0		
1 b	– meer dan € 50 en t/m € 120	8
G 0		
0		
